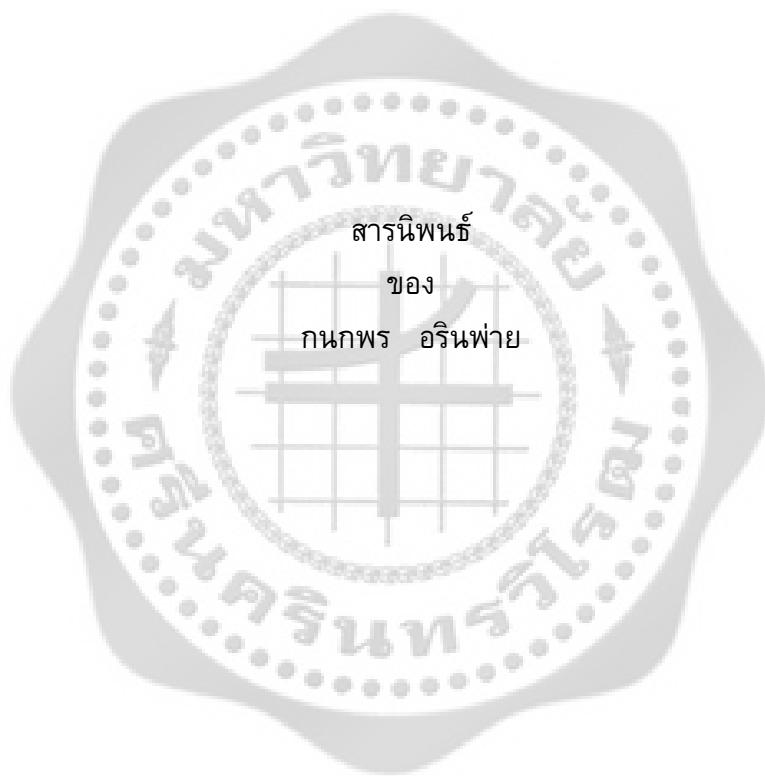

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนอัสสัมชัญอ้อมนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญศรีนครินทร์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญศรีนครินทร์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552

กนกพร อรินพ่าย. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง จังหวัด กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง การเลียนแบบผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน การเลียนแบบครู และการเลียนแบบเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 254 คน เป็นนักเรียนชาย 140 คน และนักเรียนหญิง 114 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง จังหวัดกรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ การเลียนแบบผู้ปกครอง (X_{16})
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น: ประถมศึกษาปีที่ 4 (X_4) และสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง หม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่ (X_{14})
3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 16 ปัจจัย ได้แก่ เพศ: ชาย (X_1) เพศ: หญิง (X_2) อายุ (X_3) ระดับชั้น: ประถมศึกษาปีที่ 5 (X_5) ระดับชั้น: ประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน(X_8) อาชีพของผู้ปกครอง: รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจการ (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง: ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครอง: รับจ้าง (X_{11}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง: โสด (X_{12}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง: คู่ (X_{13}) บุคลิกภาพ (X_{15})

ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน(X_{17}) การเลียนแบบครู(X_{18}) และการเลียนแบบเพื่อน (X_{19})

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่สามารถพยากรณ์ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร มี 1 ปัจจัย ได้แก่ การเลียนแบบผู้ปกครอง (X_{16})

5. สมการพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ได้อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอยของตัวพยากรณ์ มาเขียนสมการได้ ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 2.860 + .213 X_{16}$$

5.2 สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .158 X_{16}$$

FACTORS AFFECTING ON RESPONSIBILITY MORAL REASONING OF THE
SECONDARY LEVEL, PRIMARY GRADES 4-6 STUDENTS AT ASOKVIT ONNUI
SCHOOL IN SUAN LUANG DISTRICT, BANGKOK

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2009

Kanokporn Arinpay. (2009). *Factors Affecting on Responsibility Moral Reasoning of the Secondary Level, Primary Grades 4-6 Student At Asokvit Onnui School in Suan Luang District ,Bangkok*. Master Project. M. Ed. (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc. Prof. Waythanee greethong

The purposes of this research were to study the factors affecting on responsibility moral reasoning of the secondary level, primary grades 4-6 student at Asokvit Onnui School in Suan Luang District ,Bangkok . The factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factor : sex, age, educational level, learning achievement expenses and personality, second of them was family factor: guardian economic status, guardian occupation, guardian marital status and imitative behavior between student and their family membership and third of them was learning environmental factor : physical learning environment , imitative behavior between students and their teachers and imitative behavior between students and their peer groups.

The 254 samples : 140 males and 114 females were the second level, primary grades 4-6 students at Asokvit Onnui School in Suan Luang District , Bangkok in academic year 2008. The instrument was questionnaires of factors affecting on responsibility Moral Reasoning of the secondary level, primary grades 4-6 Student at Asokvit Onnui School questionnaires were used to collect the data by percentage, mean, and standard deviation. The data was analyzed by The Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. There were significantly positive responsibility moral reasoning of the secondary level, primary grades 4-6 student at Asokvit Onnui School in Suan Luang District ,Bangkok and 1 factors : imitative behavior between student and their family membership (X_{16}) at .01 level

2. There were significantly negative responsibility moral reasoning of the secondary level, primary grades 4-6 student at Asokvit Onnui School in Suan Luang District ,Bangkok and 2 factors : primary grades 4 students(X_4) and guardian marital status (X_{14}) at .01 level

3. There were no significantly coefficient 16 factors affecting negative Responsibility Moral Reasoning of The secondary level, primary grades 4-6 Student At Asokvit Onnui

School in Suan Luang District ,Bangkok and 16 factors :male(X_1) gender : female(X_2) age (X_3) : primary grades 5 students (X_5) primary grades 6 students (X_6) , learning achievement (X_7) guardian economic status (X_8) guardian occupation on government official (X_9) or guardian occupation on non- government official (X_{10}) guardian occupation on merchant or guardian occupation on business(X_{11}) single status (X_{12}) couple status (X_{13}) personality(X_{15}) physical learning environment (X_{17}) imitative behavior between students and their teachers (X_{18}) and imitative behavior between students and their peer groups (X_{19}) at .01 level

4. There were 1 factors affecting Responsibility Moral Reasoning Of The Secondary Level, Primary Grades 4-6 Student At Asokvit Onnui School in Suan Luang District ,Bangkok ranking from the most affecter to the least affecter were imitative behavior between student and their family membership (X_{16})

5. The predicted equations affecting Responsibility Moral Reasoning Of The Secondary Level, Primary Grades 4-6 Student At Asokvit Onnui School in Suan Luang District ,Bangkok were as follows :

5.1 In term of raw scores were:

$$\hat{Y} = 2.860 + .213 X_{16}$$

5.2 In term of standard scores were:

$$Z = .158 X_{16}$$

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญอ้อมนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ของกนกพร อรินพ่าย
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

.....

ประธาน

(รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง)

.....

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง)

.....

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. งามใจ นัยพัฒน์)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2552

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง ประธาน
ควบคุมปริญญาานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา กรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง กรรมการผู้ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติมเพื่อสอบปากเปล่า
ปริญญาานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ให้แนวคิด ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ
อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ด้วยความกรุณา จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จ
ลุล่วง เรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา อาจารย์สรเสริญ หุ่นแสน
และอาจารย์มยุรี เสมใจดี ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการ
ศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ได้
ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์เพทาย ทรงวงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช
เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือและสนับสนุนในการทำ
การวิจัยครั้งนี้

ขอขอบใจคณะครู และนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวน
หลวง กรุงเทพมหานคร ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย
และเป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ ในสาขาจิตวิทยาการศึกษา รุ่นปีการศึกษา 2550 ที่ได้คำแนะนำ
ช่วยเหลือ และให้กำลังใจกันมาโดยตลอด

ขอกราบพระคุณคุณพ่อบุญเรือง คุณแม่อุบล ที่ช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์แก่ผู้วิจัย ให้ความรัก
ความช่วยเหลือทุกด้านมาโดยตลอด ขอขอบคุณสุทธิรักษ์ คุณชนินทร์และเพื่อนเอกแนะแนวรุ่น 10 ที่
ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และให้กำลังใจ รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือ จนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ
ได้ คุณค่าของปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณสมาชิกทุกคนในครอบครัว ผู้มี
พระคุณทุกท่านที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับชีวิตผู้วิจัยเสมอมา ตลอดจนบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้
ประสิทธิ์ประสาทวิทยาการ ความรู้ให้กับผู้วิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน

กนกพร อรินพ่าย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	4
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	9
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้าน ความรับผิดชอบ.....	23
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนโรงเรียนอโศกวิทย่ออนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร.....	38
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	42
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	43
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล	54
การวิเคราะห์ข้อมูล	54
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	56
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	67
ความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	67
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
อภิปรายผลการวิจัย	70
ข้อเสนอแนะ	78
บรรณานุกรม.....	80
ภาคผนวก	86
ภาคผนวก ก.....	87
ภาคผนวก ข.....	92
ภาคผนวก ค.....	109
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	116

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงพัฒนาการของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก.....	15
2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ.....	42
3 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่2โรงเรียนอัสสัมชัญอ้อมนุช จำแนกตาม เพศ และ ระดับชั้น.....	59
4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	61
5 แสดงการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่2 โรงเรียนอัสสัมชัญอ้อมนุช.....	63
6 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเมื่อใช้กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่2 โรงเรียนอัสสัมชัญอ้อมนุช.....	65
7 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2	65
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	107
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง.....	108
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน.....	109
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามการเลียนแบบครู.....	110
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน.....	111
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ ของแบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ	112

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สภาพปัญหาของสังคมไทยในปัจจุบันนี้ เห็นได้ชัดว่า มีการแปรผันตามกระแสโลกอย่างรุนแรง โดยเฉพาะสภาพปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ ที่มีการแข่งขัน แข่งแย่ง ซึ่งดี เพื่อให้ตนสามารถอยู่รอดและดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัย โดยเป็นไปในลักษณะด้วยความเห็นแก่ตัว เอารอดเอาเปรียบกันของคนในสังคมที่เพิ่มขึ้น ทุกคนต่างมองข้ามความถูกต้อง ไม่เกรงกลัวต่อบาป วิธีชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นอีกมากมาย อาทิเช่น ปัญหาความขัดแย้งของคนในสังคม ปัญหายาเสพติดปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน ปัญหาอาชญากรรม ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาแหล่งเสื่อมโทรม มลภาวะ รวมถึงปัญหาสุขภาพทั้งทางกายและทางจิต ซึ่งปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น มีสาเหตุมาจากการขาดคุณธรรม จริยธรรม อันเป็นตัวที่จะใช้ควบคุมให้ปฏิบัติอย่างถูกต้อง(วรศักดิ์ ชันทอง. 2544: 1) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทศนา แชมมณี. (2546: 2) ได้กล่าวว่า การที่ประเทศมุ่งความเจริญทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว โดยขาดความสมดุลกับการพัฒนาทางจิตใจและคุณธรรม ย่อมก่อให้เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนในประเทศจำนวนมาก ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงความเสื่อมโทรมของสังคม

ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เป็นเรื่องบ่งบอกว่า ในสังคมแม้คนที่มีความรู้มากก็ไม่สามารถพัฒนาสังคมไปได้ด้วยดี ถ้าคนในสังคมขาดคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินชีวิต เพราะฉะนั้น ความรู้อย่างเดียวจึงไม่เพียงพอจะต้องควบคู่ด้วยคุณธรรมจริยธรรม ด้วยจึงจะช่วยพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองได้(ประไพ มุ่งกำจัด. 2538: 1)

จริยธรรมเป็นปัจจัยทางสังคม ที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อความสงบสุขของสังคมทุกวันนี้ (จารุวรรณ ทองวิเศษ. 2546: 1) จริยธรรมมีหลายด้าน แต่จริยธรรมด้านหนึ่งที่มีความสำคัญที่จำเป็นต้องปลูกฝังให้กับคนไทยคือ ความรับผิดชอบ (กรมศาสนา. 2525: 2) เนื่องจากการกระทำทุกอย่างจะดีหรือเลว ขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของบุคคล (สัญญา สัญญาวิวัฒน์. 2514: 76) ความรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะหนึ่งของบุคคล ที่แสดงถึงความเป็นผู้มีวุฒิภาวะทางด้านอุปนิสัย และเป็นส่วนประกอบที่สำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตในสังคม เพราะบุคคลแต่ละคนย่อมมีบทบาทที่จะต้องกระทำมากมาย เช่น บทบาทของพลเมืองที่ดี บทบาทของลูก บทบาทของพ่อแม่ บทบาทของครู บทบาทของนักเรียน เป็นต้น ถ้าทุกคนรู้จักรับผิดชอบเป็นอย่างดี ก็ย่อมทำให้สังคมนั้นสงบสุขเจริญรุ่งเรืองประเทศชาติก็พัฒนาไปด้วยดี (ละม้ายมาศ ศรีทนต์ และจรรยา สุวรรณทัต. 2520: 112) ดังที่จรรยา สุวรรณทัต (2521: 24) กล่าวว่า ความรับผิดชอบเป็นลักษณะที่สำคัญของความเป็นพลเมืองดีมีลักษณะช่วยให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นไปอย่างราบรื่น และสงบสุข

ดังนั้น ความรับผิดชอบจึงมีความสำคัญ และจำเป็นต้องปลูกฝังให้แก่เด็ก เพราะความรับผิดชอบเปรียบเสมือนรากฐานที่สำคัญที่ทำให้กิจกรรมต่างๆสำเร็จลุล่วงดี

ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ได้สังเกตพบว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 2 อายุระหว่าง 10-12 ปี ซึ่งเป็นวัยเด็กตอนปลายเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ มีพฤติกรรมที่เรียนที่แตกต่างกัน นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมไม่ค่อยตั้งใจเรียนในขณะที่ครูทำการสอน เข้าชั้นเรียนสาย นำอุปกรณ์มาเรียนไม่ครบ ขาดความรอบคอบในการทำงาน ส่งงานไม่ตรงตามกำหนด ไม่ซักถามเมื่อไม่เข้าใจ เมื่อมีข้อบกพร่องจะไม่แก้ไขและติดตามผลงาน พฤติกรรมเช่นนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบด้านการเรียน และนักเรียนมีพฤติกรรมเช่นนี้สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ(ณัฐพงษ์ เจริญทิพย์. 2526: 11อ้างอิงจาก กระทรวงศึกษาธิการ.2523) ซึ่งได้ระบุไว้ว่า พฤติกรรมที่บ่งชี้ว่าบุคคลนั้นมีพฤติกรรมความรับผิดชอบหรือไม่ อยู่ที่บุคคลนั้นจะต้องมีพฤติกรรมดังนี้ เอาใจใส่ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักหน้าที่และการกระทำตามหน้าที่ที่เป็นอย่างดี มีความละเอียดรอบคอบ ปรับปรุงงานในหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น ทั้งตนเองและสังคม ตรงต่อเวลา และยอมรับผลของการกระทำ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 คือระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช จำนวน 268 คน โดยแบ่งเป็นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 80 คน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 96 คน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 92 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ สอบถามนักเรียนดังรายละเอียดต่อไปนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “นักเรียนคิดว่าขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียน นักเรียนมีปัญหาหรือไม่ ถ้ามีคือปัญหาใด” ผลการสำรวจพบปัญหาเรียงลำดับปัญหาจากปัญหาที่มากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้ดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 55 ได้แก่ เรียนไม่รู้เรื่อง ไม่มีสมาธิในการเรียน งานที่ได้รับมอบหมายมีปริมาณมาก ทำงานที่ครูมอบหมายในห้องเรียนไม่ทัน ปัญหาการปรับตัว จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 ได้แก่ ปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ เพื่อนไม่ยอมรับเข้าทำงานกลุ่ม และปัญหาความกล้าแสดงออก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ได้แก่ กลัวการออกไปพูดหน้าชั้น และไม่กล้าซักถาม

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 48.95 ได้แก่ ทำการบ้านไม่เสร็จ ทำงานที่ครูมอบหมายในห้องเรียนไม่ทัน ทำงานอย่างไม่ตั้งใจ ปัญหาการปรับตัว จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 38.54 ได้แก่ ปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ และปัญหาทำงานกลุ่ม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ได้แก่ เพื่อนไม่ยอมทำงานและเพื่อนไม่ช่วยทำงาน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 58.70 ได้แก่ ทำการบ้านไม่เสร็จ ทำงานที่ครูมอบหมายในห้องเรียนไม่ทัน ทำงานอย่างไม่ตั้งใจ ปัญหาการปรับตัว จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 35.86

ได้แก่ ปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ไม่มีเพื่อนคุย เพื่อนไม่ยอมรับเข้ากลุ่ม และปัญหาระเบียบวินัย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.43 ได้แก่ นักเรียนแต่งตัวผิดระเบียบ และมาโรงเรียนสาย

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “จากปัญหาข้อที่ 1 นักเรียนคิดว่าเกิดจากสาเหตุใด” ผลการสำรวจพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหาการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย มีสาเหตุมาจากเนื้อหาวิชายาก งานที่ได้รับมอบหมายมีปริมาณมาก การลอกงานเพื่อนมาส่ง ปัญหาการปรับตัว มีสาเหตุมาจากยังไม่คุ้นเคยกับเพื่อน และปัญหาความกล้าแสดงออกมีสาเหตุมาจากขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีปัญหาการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย มีสาเหตุมาจากงานที่ได้รับมอบหมายมีปริมาณมาก ไม่มีเวลาทำงาน และการลอกงานเพื่อนมาส่ง ปัญหาการปรับตัวมีสาเหตุมาจากความคิดเห็นไม่ตรงกับเพื่อนในการทำกิจกรรม และปัญหาทำงานมีสาเหตุมาจากสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีปัญหาการทำงานตามที่ได้รับมีสาเหตุมาจากงานที่ได้รับมอบหมายมีปริมาณมาก ไม่มีเวลาทำงาน การลอกงานเพื่อนมาส่ง ขาดเรียนบ่อย และความเกียจคร้าน ปัญหาการปรับตัว มีสาเหตุมาจากความคิดเห็นไม่ตรงกับเพื่อนในการทำกิจกรรม และปัญหาระเบียบวินัย มีสาเหตุมาจากนักเรียนมักเลียนแบบเพื่อนในการแต่งกาย และโรงเรียนมีกฎระเบียบที่เข้มงวดมากเกินไป

จากผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้นสรุปได้ว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช น่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับมีจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ คือ นักเรียนทำการบ้านไม่เสร็จ ทำงานที่ครูมอบหมายในห้องเรียนไม่ทัน ขาดความตั้งใจในการทำงาน และส่งงานล่าช้า ดังที่ขวัญดี ขำซอ่อนสัตย์ (2542: 21) กล่าวว่า จริยธรรมด้านความรับผิดชอบ หมายถึง แนวทางแห่งความประพฤติและปฏิบัติของบุคคลที่แสดงออกในลักษณะของการมีความตั้งใจเอาใจใส่มีความละเอียดรอบคอบ มีการวางแผน มีความขยันหมั่นเพียร อดทนเพื่อให้งานนั้นบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ยอมรับผลการกระทำไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือผลเสียและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น อันทรงคุณค่าที่พึงประสงค์ เป็นการกระทำทั้งกาย วาจา ใจ ที่ดีงาม ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น และสังคม ซึ่งสอดคล้องกับดวงเดือน พันธุมนาวินและเพ็ญแข ประจันปัจฉิม (2525: 5) ที่ได้กล่าวว่า การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคล โดยเฉพาะพัฒนาการสติปัญญาและอารมณ์ รวมไปถึงการแสดงออกของพฤติกรรมต่างๆ การที่นักเรียนมีจริยธรรมด้านความรับผิดชอบน้อย ทำให้เกิดผลเสียแก่นักเรียน คือ นักเรียนจะเป็นบุคคลที่ขาดความรับผิดชอบ ไม่ได้รับความไว้วางใจในการทำงานสำคัญใดๆ และมักได้รับคำตำหนิในการทำงาน มีความเฉื่อยชา กลายเป็นคนไม่มีความสามารถ

และไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองไม่ว่าจะทำงานใดๆจะไม่บรรลุจุดมุ่งหมายได้ทันเวลา และทำให้สังคม รุ่ยวาย ไม่เรียบร้อย ไม่มีระเบียบแบบแผน เป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมทั้งประโยชน์ต่อตนเองและสังคม (ประเทืองทิพย์ เค้าสิม. 2547: 10 อ้างอิงจากพิจิตรา พงษ์จินดากร.2525)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความ รับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสภาพสิ่งแวดล้อมที่ ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อน นุช เขตสวนหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการให้ เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวน หลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศก วิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบว่า ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้าน ความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง สังกัด กรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบาย สำหรับผู้บริหาร ครู อาจารย์ ตลอดจน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไขและส่งเสริมนักเรียนในการให้เหตุผล เชิงจริยธรรมของของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 และชั้นอื่นๆ ซึ่งจะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จที่ดียิ่งขึ้น ในด้านการเรียนและเป็นบุคคลที่พึงประสงค์ของสังคมและประเทศชาติต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวน หลวง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 254 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 65 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 28 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 97 คน เป็นนักเรียนชาย 51 คน และนักเรียนหญิง 46 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 92 คน เป็นนักเรียนชาย 53 คน และนักเรียนหญิง 39 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

2.1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

- 2.1.1.1 เพศ
- 2.1.1.2 อายุ
- 2.1.1.3 ระดับชั้นเรียน
- 2.1.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.1.1.5 บุคลิกภาพ

2.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

- 3.1.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
- 3.1.2.2 อาชีพของผู้ปกครอง
- 3.1.2.3 สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง
- 3.1.2.4 การเลี้ยงแบบผู้ปกครอง

2.1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

- 3.1.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน
- 3.1.3.2 การเลี้ยงแบบครู
- 3.1.3.3 การเลี้ยงแบบเพื่อน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ หมายถึง ความสามารถในการคิดหาเหตุผลของนักเรียน ด้วยการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งในด้านความรับผิดชอบ ได้แก่ เอาใจใส่ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักหน้าที่และการกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี มีความละเอียดรอบคอบ ส่งงานตรงต่อเวลา ยอมรับผลของการกระทำ มีการยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงพยายามปรับปรุงงานในหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นทั้งตนเองและสังคม ซึ่งการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบนี้ วัดได้จากแบบสอบถามการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg) 6 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นหลบหลีกการลงโทษ (The Punishment and Obedience Orientation) ในชั้นนี้ นักเรียนจะใช้หลักการลงโทษเป็นเครื่องตัดสินใจว่าการกระทำนั้นดีหรือเลว ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำ ทั้งนี้เพราะกลัวถูกลงโทษและยอมทำตามคำสั่งของผู้ใหญ่ หรือผู้มีอำนาจทางกายเหนือตน การ

ตัดสินใจดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับพฤติกรรมนั้นๆว่าทำไปแล้วถูกลงโทษหรือไม่ ซึ่งถ้าได้รับการลงโทษ เขาจะไม่กระทำ เนื่องจากกลัวความเจ็บปวดที่ได้รับ

ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหารางวัล (The Instrumental Relativist Orientation) แสดงถึงการกระทำของนักเรียนในสิ่งที่จะนำความพอใจให้ตนเท่านั้น ในขั้นนี้นักเรียนจะเห็นความสำคัญของการได้รับรางวัลหรือคำชมเชย ต้องการรางวัลจากผู้อื่น รางวัลจึงเป็นแรงจูงใจให้เด็กกระทำความดี ในขั้นนี้จะเน้นไปในการทำงานได้แลกเปลี่ยนกันแบบเด็ก ๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นกระทำตามผู้อื่นเห็นชอบ(The Interpersonal Concordance Orientation) ในขั้นนี้ นักเรียนจะทำในสิ่งที่ตนคิดว่า คนอื่นจะเห็นด้วยและพอใจ โดยพิจารณาว่าอะไรที่คนส่วนใหญ่ปฏิบัติกัน จนเกิดความคล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น แล้วกระทำเพื่อเป็นที่ยอมรับและชอบพอของกลุ่ม

ขั้นที่ 4 ขั้นทำตามหน้าที่และระเบียบของสังคม (The Law and Order Orientation) ในขั้นนี้ นักเรียนจะเข้าใจในกฎเกณฑ์ บรรทัดฐานของสังคม เข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของนักเรียนที่พึงปฏิบัติ ตามกฎเกณฑ์ และกลุ่มสังคมที่เป็นสมาชิกอยู่ โดยจะต้องทำตามกฎเกณฑ์ต่างๆที่สังคมของตนกำหนด เพื่อประโยชน์ต่อกลุ่มสังคมของตน

ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามคำมั่นสัญญา (The Social Contract Legalistic) นักเรียนในขั้นนี้จะพิจารณาจากข้อตกลงหรือสัญญาที่ให้ไว้กับผู้อื่นไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น มีเหตุผลที่จะกระทำโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีความละเอียดใจต่อการกระทำชั่ว

ขั้นที่ 6 ขั้นยึดอุดมคติ (The Universal Ethical Principle Orientation) นักเรียนในขั้นนี้ถือได้ว่าเป็นผู้มีความเจริญทางสติปัญญาในขั้นสูง มีสายตาหรือความคิดเห็นที่กว้างไกลกว่ากลุ่มหรือสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ บุคคลประเภทนี้จะมีอุดมคติและคุณธรรมประจำใจ มีหิริ ความละเอียดใจ ตนเองและเกรงกลัวต่อบาป ซึ่งจะกระทำการใดๆจะพิจารณาตามความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของตน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ หมายถึงสิ่งที่มีผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และบุคลิกภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 เพศ ได้แก่ เพศหญิงและเพศชาย

2.1.2 อายุ หมายถึง อายุของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุชโดยนับตั้งแต่แรกเกิดจนถึงปัจจุบันเป็นปีตามปฏิทินสากล

2.1.3 ระดับชั้น ได้แก่

2.1.3.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.1.3.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1.3.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่เป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของทุกวิชาตั้งแต่เริ่มเรียนในภาคเรียนที่ 1 ของชั้นประถมศึกษาตอนปลายจนถึงสิ้นสุดภาคการศึกษาที่ 1 ของปีการศึกษา 2551

2.1.5 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักเรียนที่สะท้อนถึงความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมการแสดงออกเพื่อตอบสนองสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งทำให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของนักเรียน บุคลิกภาพในการวิจัยครั้งนี้แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์(Jenkins Activity Survey) ซึ่งจำแนกเป็น 2 แบบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.5.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ เป็นลักษณะบุคลิกภาพของคนที่รักความก้าวหน้า พันทือุอุปสรรค โกรธง่าย ทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย

2.1.5.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี เป็นลักษณะบุคลิกภาพของคนที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อยๆ ไม่หวังผลสำเร็จในการทำงาน ไม่ชอบพันทือุอุปสรรคต่างๆอดทนรอคอยได้

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง และการเลียนแบบผู้ปกครอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับฐานะของผู้ปกครองของนักเรียน ซึ่งเป็นรายได้ประจำเดือนของบิดา มารดาารวมกัน หรือเป็นรายได้ของผู้ปกครองที่ดูแลนักเรียนอยู่

2.2.2 อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพ โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

2.2.2.1 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

2.2.2.2 ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว

2.2.2.3 รับจ้าง

2.2.3 สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง หมายถึง ลักษณะการครองชีพสมรสของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง จำแนกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

2.2.3.1 โสด

2.2.3.2 คู่

2.2.3.3 หม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่

2.2.4 การเลียนแบบผู้ปกครอง หมายถึง การที่นักเรียนรับเอาพฤติกรรมมาให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของผู้ปกครองได้แก่ เอาใจใส่ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักหน้าที่และการกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี มีความละเอียดรอบคอบ ส่งงานตรงต่อเวลา ยอมรับผลของการกระทำ มีการยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงพยายามปรับปรุงงานในหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นทั้งตนเองและสังคมมาเป็นแบบอย่างมาเป็นแบบอย่างในการคิดหาเหตุผลเพื่อเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน การเรียนแบบครู และการเรียนแบบเพื่อน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนที่มีผลต่อนักเรียน ได้แก่ สถานที่เรียน สื่อและอุปกรณ์ทางการเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

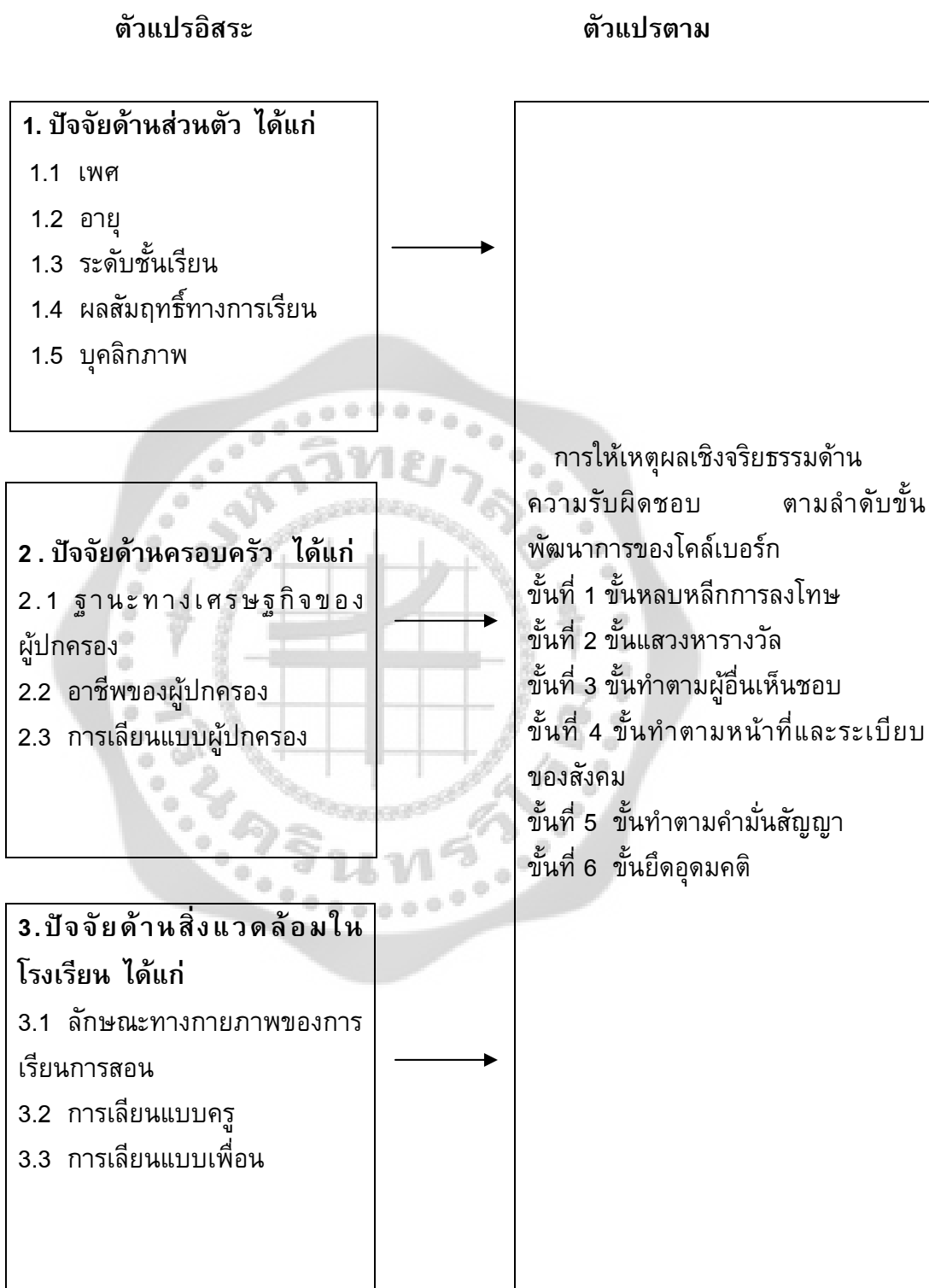
2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ สภาพห้องเรียน ขนาดของห้องเรียนกับปริมาณนักเรียน บริเวณของห้องเรียน ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในห้องเรียน

2.3.1.2 สื่ออุปกรณ์การเรียน ได้แก่ สื่อ อุปกรณ์การเรียน ความทันสมัย คุณภาพการใช้งาน จำนวนสื่อ อุปกรณ์เพียงพอกับความต้องการใช้สื่อของครูและนักเรียน

2.3.2 การเรียนแบบครู หมายถึง การที่นักเรียนรับเอาพฤติกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของครู ได้แก่ เอาใจใส่ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักหน้าที่และการกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี มีความละเอียดรอบคอบ ส่งงานตรงต่อเวลา ยอมรับผลของการกระทำ มีการยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงพยายามปรับปรุงงานในหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นทั้งตนเองและสังคม มาเป็นแบบอย่างในการคิดหาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบเพื่อเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

2.3.3 การเรียนแบบเพื่อน หมายถึง การที่นักเรียนรับเอาพฤติกรรมของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบเพื่อน ได้แก่ เอาใจใส่ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักหน้าที่และการกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี มีความละเอียดรอบคอบ ส่งงานตรงต่อเวลา ยอมรับผลของการกระทำ มีการยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงพยายามปรับปรุงงานในหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นทั้งตนเองและสังคมมาเป็นแบบอย่างในการคิดหาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบเพื่อเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง และการเลียนแบบผู้ปกครอง ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง และการเลียนแบบผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน การเลียนแบบครู และการเลียนแบบเพื่อน น่าจะส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญอ้อมนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญอ้อมนุชเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญอ้อมนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาระดับปริญญาโทที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

2. เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนอัสสัมชัญอเนกนุเคราะห์ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

1.1.1 ความหมายของจริยธรรม

แพ่ง ชินพงศ์ (2540 : 9) กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึง แนวทางแห่งความประพฤติและปฏิบัติ เพื่อบรรลุถึงสภาพชีวิตอันทรงคุณค่าที่พึงประสงค์ เป็นการกระทำทั้งกาย วาจา ใจ ที่ดีงาม ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม

กระมล ทองธรรมชาติ (อ้างอิงมาจากสมพร เทพสิทธา.2542: 2.คุณธรรมและจริยธรรม) กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึง ธรรมหรือหลักความประพฤติที่ควรแก่การยึดถือและปฏิบัติตาม

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์(อ้างอิงมาจากสมพร เทพสิทธา.2542: 2.คุณธรรมและจริยธรรม) กล่าวว่า จริยธรรม คือ ประมวลความประพฤติและความนึกคิดในสิ่งที่ดีงามเหมาะสม

พนัส หันนาคินทร์(สมพันธ์ อภิรักษ์.2543: 10; อ้างอิงจากพนัส หันนาคินทร์. 2523) กล่าวว่า จริยธรรม คือคุณสมบัติทางความประพฤติที่สังคมมุ่งหวังให้สมาชิกของสังคมให้ประพฤติปฏิบัติตามจริยธรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับความถูกต้องในความประพฤติ ซึ่งหมายถึง การกระทำอย่างมีเสรีภายในขอบเขตของมโนธรรม ความเปลี่ยนแปลงของจริยธรรมย่อมเกิดขึ้นได้อยู่เสมอ

ในเมื่อสภาวะการณ์ของการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป การเปลี่ยนแปลงของสภาวะการณ์ของชีวิตย่อมทำให้ทัศนคติที่มีต่อจริยธรรมเดิมได้รับการพิจารณาใหม่

ลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 164-165) กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึง การพิจารณาตัดสินใจประพจน์หรือกระทำ โดยอาศัยหลักของค่านิยมและหลักศีลธรรม เมื่อพบสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใด นั่นคือจริยธรรมเป็นการแสดงพฤติกรรมของคนเมื่อพบสถานการณ์หนึ่ง

สาโรช บัวศรี (สุนทร โคตรบรรเทา. 2544 : 106; อ้างอิงจาก สาโรช บัวศรี. 2544) กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึง ศีลธรรมและคุณธรรมที่นำมารวมกัน หรือเป็นค่านิยมในระดับต่างๆ ซึ่งสังคมและบุคคลจำเป็นต้องยึดถือมัน

โคลเบอร์ก (มโนส นิมมณี.2547: 24 อ้างอิงจาก Kohlberg.1976) กล่าวว่า จริยธรรมมีพื้นฐานของความยุติธรรม ถือเอาการกระจายสิทธิและหน้าที่อย่างเท่าเทียมกันโดยมิได้หมายถึงกฎเกณฑ์ที่บังคับทั่วไป แต่เป็นกฎเกณฑ์ซึ่งมีความเป็นสากลที่คนส่วนใหญ่รับไว้ในทุกสถานการณ์ ไม่มีข้อขัดแย้ง เป็นอุดมคติ ดังนั้น พันธะทางจริยธรรมจึงเป็นการเคารพต่อสิทธิ ข้อเรียกร้องของบุคคลอย่างเสมอภาคกัน

เรสท์ (วัชรินทร์ น้อยพิทักษ์.2547: 16 อ้างอิงจาก Rest.1976) กล่าวว่า จริยธรรมเป็นมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับหลักคุณธรรมการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social interaction) โดยไม่เกี่ยวข้องกับคุณค่าหรือความรู้สึกส่วนตัวของแต่ละบุคคล

จากความหมายตามที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า จริยธรรมเป็นกฎเกณฑ์ที่ใช้จำแนกพฤติกรรมทางกาย วาจา ใจ ว่าดีหรือชั่ว อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของสังคมอันเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ดีงาม และเหมาะสม รวมไปถึงการให้สังคมมีความสุขและเกิดความพอใจ

1.1.2 ลักษณะทางจริยธรรมของมนุษย์

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (สุมาลี ภูมาลา .2547: 15 อ้างอิงจากดวงเดือน พันธุมนาวิน .2524) ได้แบ่งลักษณะทางจริยธรรมของมนุษย์ออกเป็น 4 ประการ คือ

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การมีความรู้ในสังคมของตนนั้น การกระทำชนิดใดควรทำและชนิดใดควรละเว้น พฤติกรรมประเภทใดไม่เหมาะสมมาก น้อยเพียงใด ปริมาณความรู้ขึ้นอยู่กับอายุ การศึกษา และการพัฒนาการทางสติปัญญาของคนด้วย

2. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบหรือดเว้นพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎหมายหรือค่านิยมในสังคมนั้น

3. ทัศนคติเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่างๆว่าตนชอบมากน้อยเพียงใด ซึ่งทัศนคติเชิงจริยธรรมของบุคคลส่วนมากจะสอดคล้องกับค่านิยมของคนในสังคมนั้น

4. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลให้เหตุผลในการเลือกที่ไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

ในการวิจัยครั้ง ผู้วิจัยเลือกเหตุผลเชิงจริยธรรม เพราะจะทำให้ทราบว่าบุคคลผู้มีจริยธรรมในระดับแตกต่างกันนั้น อาจจะมีการกระทำที่คล้ายคลึงกันได้ และบุคคลที่มีการกระทำที่เหมาะสม อาจมีเหตุผลเบื้องต้นหลังการกระทำ และอยู่ในระดับจริยธรรมที่แตกต่างกันได้

1.1.3 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม

1.1.3.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์ (Piaget)

เพียเจต์ เป็นผู้ริเริ่มศึกษาพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กและมีความคิดว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับความฉลาดในการที่จะรับรู้กฎเกณฑ์และทักษะต่างๆ นั้น พัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลและได้แบ่งขั้นของพัฒนาการของมนุษย์ออกเป็น 3 ขั้น คือ

1.1 ขั้นก่อนจริยธรรม พัฒนาการขั้นเริ่มนี้ตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 2 ขวบ เด็กในวัยนี้ยังไม่สามารถในการรับรู้สิ่งแวดล่อมอย่างละเอียด แต่มีความต้องการทางกาย ซึ่งต้องการที่จะได้รับการตอบสนองโดยไม่คำนึงถึงกาลเทศะใดๆ ทั้งสิ้น เมื่อเด็กเริ่มมีความสามารถก็จะเริ่มเรียนรู้สภาพแวดล้อมและบทบาทของตนเองต่อบุคคลอื่น

1.2 ขั้นยึดคำสั่ง พัฒนาการขั้นนี้อยู่ในช่วง 2-8 ปี เด็กจะมีความเกรงกลัวผู้ใหญ่และเห็นว่าคำสั่งของผู้ใหญ่คือ ประกาศิตที่ตนต้องกระทำตาม

1.3 ขั้นยึดหลักตนเอง คำสั่งพัฒนาการขั้นนี้จะอยู่ในช่วง 8-10 ปี เพียเจต์เชื่อว่าเกิดขึ้นจากการพัฒนาการทางสติปัญญาและจากประสบการณ์ในการมีบทบาทในกลุ่มเพื่อนด้วยกัน แลกเปลี่ยนและความเท่าเทียมกันของบุคคลบางคนที่พัฒนาการอาจจะหยุดชะงักอยู่ในขั้นที่สองได้เนื่องจากการบีบบังคับของผู้เลี้ยงดูหรือสังคม หรือเกิดจากการขาดประสบการณ์ในกลุ่มเพื่อนก็ได้ (พิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว. 2547; 15 อ้างอิงจาก ดวงเดือน พันธุมนาวินและเพ็ญแข ประจันตจิน. 2520)

1.1.3.2. ทฤษฎีการพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg)

โคลเบอร์ก ได้ศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรม ตามแนวของเพียเจต์และ พบว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้น มิได้บรรลุจุดสมบูรณ์เมื่อบุคคลอายุได้ 10 ปี แต่มนุษย์ในสภาพปกติจะมีพัฒนาการทางจริยธรรมอีกหลายขั้นตอนจากอายุ 11-25 ปี (พิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว. 2547 ; 15 อ้างอิงจากดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2524) และเขาเชื่อว่าการจัดขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมนั้น จะต้องใช้การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างเดียวกัน (Kohlberg, 1976: 32)

ระดับที่1 ก่อนเกณฑ์ (Preconventional level)

ระดับนี้ บุคคลจะสนองตอบต่อเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้โดยผู้มีอำนาจเหนือตน จะเลือกทำพฤติกรรมเฉพาะที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเอง โดยไม่คำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับผู้อื่นในระดับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นคือ

ขั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ (The Punishment and Obedience Orientation) ผู้มีจริยธรรมในขั้นนี้จะเลือกหรืองดการทำอะไรสักอย่าง เพราะกลัวถูกลงโทษและยอมทำตาม คำสั่งของผู้ใหญ่ หรือผู้มีอำนาจทางกายเหมือนตน การตัดสินใจดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับพฤติกรรมนั้นๆ ว่าทำไปแล้วโดนลงโทษหรือไม่

ขั้นที่ 2 หลักการแสวงหารางวัล (The Instrumental Relative Orientation) การเลือกการกระทำในสิ่งที่จะนำความพอใจให้ตนเองนั้น ตัดสินการกระทำตามใจตนเองมักเป็นไปในรูปที่ต้องการรางวัลจากผู้อื่น การที่ทุกคนทำในสิ่งที่เขาต้องการเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แม้ว่ากระทำนั้นจะขัดกับผู้อื่น หรือความไม่ถูกต้องของสังคม ชอบการแลกเปลี่ยนที่เท่าเทียมกัน เช่น หนูจะขยันเรียนให้สอบได้ที่ 1 ถ้าแม่ซื้อจักรยานให้หนู

ระดับที่ 2 ตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level)

เป็นระดับที่กระทำตามความคาดหวังของคนอื่น การตำหนิและยกย่องชมเชยจากสังคม เป็นสิ่งที่ควบคุมความประพฤติให้มีการกระทำตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มย่อย ๆ ของตน ระดับนี้ยังต้องการควบคุมภายนอก แต่ยังมีความสามารถเอาใจเขามาใส่ใจเรา ทั้งสามารถแสดงบทบาทที่สังคมต้องการได้ ระดับนี้แบ่งเป็น 2 ชั้น คือ

ขั้นที่ 3 หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ (The Interpersonal Concordance) ผู้มีจริยธรรมในขั้นนี้มุ่งที่จะทำให้ผู้อื่นพอใจ เพื่อให้เขายอมรับเข้าเป็นพวกชอบคล้อยตามคนอื่นโดยเฉพาะเพื่อทำหน้าที่คนส่วนใหญ่ยึดถือ

ขั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่สังคม (The Law and Order Orientation) บุคคลจะรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนในฐานะเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม ตนจะต้องทำหน้าที่ตามเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมกำหนดไว้หรือคาดหวังพฤติกรรมที่ถูกต้อง เคารพกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมตั้งไว้ ความถูกต้องขึ้นอยู่กับสังคม สังคมจะเป็นตัวกำหนดปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

ระดับที่ 3 ระดับเหนือเกณฑ์ (Postconvention Level)

ระดับนี้ เป็นระดับที่มีจริยธรรมเป็นของตนเอง ซึ่งอยู่ในวัยผู้ใหญ่และมักมีอายุ 20 ปีขึ้นไป ระดับนี้มีการตัดสินใจข้อขัดแย้งด้วยการนำความคิดตรรกะตรงด้วยตนเอง และตัดสินใจไปตามแต่จะเห็นความสำคัญของสิ่งใดมากกว่า การยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคมจะตั้งอยู่บนพื้นฐานจริยธรรมสากลที่กำหนดขึ้นอย่างเป็นที่ยอมรับของทุกสังคม ระดับนี้แบ่งออกเป็น 2 ชั้น คือ

ขั้นที่ 5 หลักการทำตามคำมั่นสัญญา (The Social Contract Legalistic Orientated) ผู้มีจริยธรรมในขั้นนี้ยังยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้องทางกฎหมาย แต่ยังเห็นว่าการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎเป็นสิ่งทำได้ เมื่อพิจารณาเหตุผลด้วยเหตุผลที่จะทำให้เกิดประโยชน์แก่สังคม

ขั้นที่ 6 หลักการยึดอุดมคติสากล (The Universal Ethical Principle Oriented)

ผู้มีจริยธรรมในขั้นนี้ถือว่า ความถูกต้องตัดสินใจด้วยจิตสำนึกที่สอดคล้องกับหลักจริยธรรมที่ตนเลือกแล้วและมีความสมเหตุสมผลที่เป็นสากล โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมของสิทธิมนุษยชน เคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์แต่ละคน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงพัฒนาการของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ขั้นการให้เหตุผล	ระดับของจริยธรรม
ขั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ (อายุ 2-7 ปี) ขั้นที่ 2 หลักการแสวงหารางวัล (อายุ 7-10 ปี)	1.ระดับก่อนเกณฑ์(2-10 ปี) (ระดับต่ำ)
ขั้นที่ 3 หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ (อายุ 11-13 ปี) ขั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่สังคม (อายุ 13-16 ปี)	2. ระดับก่อนเกณฑ์(10-16 ปี) (ระดับกลาง)
ขั้นที่ 5 หลักการทำตามคำมั่นสัญญา (อายุ 16 ปีขึ้นไป) ขั้นที่ 6 หลักการยึดอุดมคติสากล (วัยผู้ใหญ่)	3.ระดับก่อนเกณฑ์(16 ปีขึ้นไป) (ระดับสูง)

ที่มา: ทิพวรรณ ลิ้มสุขนรินทร์.2535: 27

โคลเบอร์ก (Kohlberg,1969:94) เชื่อว่า พัฒนาการทางการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมนั้นจะเป็นไปตามขั้นที่ 1 ผ่านแต่ละขั้นไปจนถึงขั้นที่ 6 บุคคลจะพัฒนาข้ามขั้นมิได้เพราะการใช้เหตุผลในขั้นที่สูงขึ้นไป จะเกิดขึ้นด้วยการมีความสามารถในการใช้เหตุผลในขั้นที่ต่ำกว่าอยู่ก่อนแล้ว และต่อมาบุคคลที่ได้รับประสบการณ์ทางสังคมใหม่ ๆ หรือสามารถเข้าใจความหมายของประสบการณ์เก่าๆ ได้ดีขึ้นตามลำดับ

ส่วนบ่อเกิดจริยธรรมนั้น โคลเบอร์ก มีความเห็นว่าจากการพัฒนาทางการเรียนรู้ขณะที่เด็กได้มีโอกาสติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การได้เข้ากลุ่มสังคมประเภทต่างๆ จะช่วยให้ผู้ที่มีความฉลาดได้เรียนรู้บทบาทของตนเองและผู้อื่น อันจะช่วยให้เขาพัฒนาทางจริยธรรมในขั้นสูงขึ้นไปอย่างรวดเร็ว โคลเบอร์ก เชื่อว่า การพัฒนาทางจริยธรรมนั้น มิใช่การรับรู้จากการพำสอนของผู้อื่นโดยตรง แต่เป็นการผสมผสานระหว่างความรู้เกี่ยวกับบทบาทของตนต่อผู้อื่นด้วย รวมทั้งข้อเรียกร้องและกฎเกณฑ์ของกลุ่มต่างๆ ซึ่งอาจจะขัดแย้งกัน แต่ในขณะเดียวกันก็ผลักดันให้บุคคลพัฒนาไปตามขั้นตอนในทิศทางเดียวกันเสมอไม่ว่าบุคคล จะอยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใดก็ตาม (พิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว. 2547 : 18 อ้างอิงจาก ดวงเดือน พันธุมนาวิน.2524)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก เนื่องจากเป็นทฤษฎีที่เข้าใจง่ายและมีการแบ่งเป็นลำดับขั้นของการแสดงเหตุผลเชิงจริยธรรมไว้อย่างชัดเจนและเหมาะสมกับนักเรียนที่ศึกษา

1.1.4 ความหมายของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

อัญชลี เครือคำขาว (2540: 57) ให้ความหมายของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมว่า หมายถึงเหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจหรืออยู่เบื้องหลังการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เมื่อบุคคลใช้เหตุผลจะสามารถวินิจฉัยได้ว่าเป็นเหตุผลระดับใด

ดวงดา เครือทิวา (2544 : 14) ให้ความหมายของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมว่า เหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจหรืออยู่เบื้องหลังการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เมื่อบุคคลใช้เหตุผลจะสามารถวินิจฉัยได้ว่าเป็นเหตุผลระดับใด ซึ่งเหตุผลที่แสดงออกมาจะแสดงถึงพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลโดยเหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับต่ำสุดเป็นระดับที่บุคคลมีความเห็นแก่ตัวมากที่สุด และค่อย ๆ ลดความเห็นแก่ตัวลงตามลำดับขั้น เปลี่ยนเป็นเห็นแก่พวกพ้อง เห็นแก่ส่วนรวมจนในที่สุดเป็นการทำความดีเพื่อความดีโดยแท้จริง โดยไม่หวังผลตอบแทนจากการกระทำนั้น

โคลเบอร์ก(พิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว.2547 : 18 อ้างอิงจาก Kohlberg.1976) ให้ความหมายของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ว่าเป็นเหตุผลของบุคคลที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกที่จะปฏิบัติพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเหตุผลนี้แสดงให้เห็นเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของประพฤติพฤติกรรมนั้นๆ

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง เหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจเลือกกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งเหตุผลนี้แสดงให้เห็นถึงเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำนั้นๆ

1.1.5 จริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

1.1.5.1 ความหมายของความรับผิดชอบ

สุทธิพงษ์ บุญผดุง (2541: 3) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพัน พยายามทำหน้าที่ต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถและละเอียดรอบคอบ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่รวมทั้งพยายามที่จะปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

ปรียา ชัยนิยม (2542: 9) กล่าวว่า ความรับผิดชอบหมายถึงความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพัน พากเพียรและความละเอียดรอบคอบ ตั้งใจที่จะทำงานในหน้าที่ ที่มีต่อตนเองและสังคม เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามมุ่งหมายไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ โดยมีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง ทั้งพยายามที่จะปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ดียิ่งขึ้น

ขวัญดี ขำอ่อนสัจย์ (2542: 21) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบว่า เป็นคุณลักษณะหนึ่งของบุคคลที่แสดงออกในลักษณะของการมีความตั้งใจ เอาใจใส่มีความละเอียดรอบคอบ

มีการวางแผน มีความขยันหมั่นเพียรอดทนเพื่อให้งานนั้นบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ยอมรับผลการกระทำไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือผลเสียและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

จันทรา พวงยอด(2543: 3) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึงพฤติกรรมหรือการกระทำของนักเรียนที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของโรงเรียน การปฏิบัติตนในการเรียนและการยอมรับผลการกระทำของตนเอง

ถวิล จันทรสว่าง (2545: 10) ได้กล่าวว่า ความรับผิดชอบหมายถึง การทำตามหน้าที่ ปฏิบัติตามกฎระเบียบ การงานตามที่ได้รับมอบหมาย การทำตามที่ตนได้พูดหรือได้ให้คำมั่นสัญญาไว้และการยอมรับในสิ่งที่ตนเองได้พูดหรือได้กระทำลงไป ทั้งในด้านที่เป็นผลดี และข้อบกพร่องต่างๆ ทุกครั้ง

ปราณี และดอห์น(ทรงศรี คงทวิ.2550: 13 อ้างอิง Browne and Cohn. 1958) กล่าวถึงลักษณะของความรับผิดชอบว่า ได้แก่ ความไว้วางใจได้ ความคิดริเริ่ม ความไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคการทำงานแข่งขัน มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความปรารถนาทำให้ดีกว่าเดิม

จากความหมายของความรับผิดชอบดังกล่าว สรุปได้ว่า ความรับผิดชอบเป็นลักษณะของบุคคลที่แสดงถึง ความตั้งใจ เอาใจใส่ ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความมุ่งมั่นขยันหมั่นเพียรจนกระทั่งงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามเวลาที่กำหนด นอกจากนี้ยังมีลักษณะของการยอมรับในสิ่งที่ตนกระทำไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งที่ถูกหรือผิด

ดังนั้น การไม่มีความรับผิดชอบคือลักษณะของบุคคลที่ตรงกันข้ามกับลักษณะของบุคคลดังกล่าวข้างต้น

1.1.5.2 ความสำคัญของความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะของคนไทยอย่างหนึ่งที่ต้องปลูกฝังให้กับคนไทย (ทรงศรี คงทวิ.2550: 14 อ้างอิงจาก กรมศาสนา.2525) โดยเชื่อว่า การปลูกฝังให้คนไทยมีความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะความรับผิดชอบเป็นลักษณะของความเป็นคนดีที่สำคัญ เป็นปัจจัยที่จะช่วยให้สังคมเป็นระเบียบและสงบสุข การที่สังคมขาดความสงบสุขเกิดจากการขาดคุณสมบัติของคน 5 ประการคือ ความรับผิดชอบ ความสม่ำเสมอความเชื่อมั่นในตนเอง ความซื่อสัตย์ และความพยายามในการพึ่งตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับจินตนา ธนวิบูลย์ชัย (2540 : 81 – 82) ที่ได้กล่าวว่า ความรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะทางจริยธรรมที่สำคัญประการหนึ่ง ผู้ที่มีความรับผิดชอบสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ด้วยมีความสุข เพราะบุคคลแต่ละบุคคลย่อมต้องมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องกระทำมากมาย ถ้าทุกคนในสังคมมีความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเป็นอย่างดีแล้วก็จะก่อให้เกิดความสันติสุขและความเจริญก้าวหน้าในชีวิต ในประเทศที่มีความเจริญทางเทคโนโลยีก้าวหน้าไปได้อย่างรวดเร็ว นั้นยังต้องการบุคลากรที่มีความรับผิดชอบอย่างยิ่ง ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในปัจจุบันความเจริญทางเทคโนโลยีได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว และเสมือนหนึ่งว่าการพัฒนาด้านจิตใจหรือจริยธรรมไม่ได้ก้าวหน้าไปในสัดส่วนที่พอเหมาะกับความเจริญด้านเทคโนโลยี ซึ่งเป็นการพัฒนาด้านวัตถุ ทั้งๆที่การพัฒนาทางด้าน

จริยธรรมนั้น ที่มีความจำเป็นไม่น้อยกว่าความเจริญทางวัตถุจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาสังคมมากขึ้น การให้ความสำคัญในการพัฒนาจิตใจในนั้นจะพิจารณาได้ว่ายังไม่สามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็วดังเช่นการพัฒนาเทคโนโลยี ดังนั้น การพัฒนาจริยธรรมความรับผิดชอบจึงมีความสำคัญมาก

ความรับผิดชอบเป็นปัจจัยที่ช่วยให้งานประสบความสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ซึ่งมาตรฐานการศึกษาเพื่อประเมินคุณภาพภายนอกในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.2546: 8) ได้กำหนดมาตรฐานไว้ 27 มาตรฐานโดยเฉพาะในมาตรฐานที่ 1 กำหนดให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งตัวบ่งชี้ความสำเร็จของมาตรฐานนี้ คือนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบและ ปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียนได้นั้นเอง

1.1.5.3 ประเภทของความรับผิดชอบ

จินตนา ธนวิบูลย์ชัย (2540 : 12 – 12) ได้จำแนกประเภทความรับผิดชอบไว้เป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่การงานของตนด้วยความเอาใจใส่ ขยันหมั่นเพียร อดทนต่ออุปสรรค ไม่ย่อท้อ มีความละเอียดรอบคอบซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา ไม่ละเลยทอดทิ้งหรือหลีกเลี่ยงพยายามปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น รู้จักวางแผนระบบงานและป้องกันความบกพร่องเสื่อมเสียในวงงานที่ตนรับผิดชอบ

2. ความรับผิดชอบในการกระทำของตน หมายถึง การยอมรับผลการกระทำของงานทั้งที่เป็นผลดีและผลเสีย ไม่ปิดความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนให้ผู้อื่นแต่พร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ผลดียิ่งขึ้น ไตร่ตรองให้รอบคอบว่าสิ่งที่ตนทำลงไปนั้นจะเกิดผลเสียขึ้นหรือไม่ปฏิบัติแต่สิ่งที่ไม่ทำให้เกิดผลดีและกล้าเผชิญต่อความจริง

3. ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง การรักษาป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากอันตรายโรคภัยไข้เจ็บ รักษาร่างกายให้แข็งแรง บังคับควบคุมจิตใจไม่ให้ตกเป็นทาสของกิเลส ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม ละเว้นความชั่ว รู้จักประมาณการใช้จ่ายตามสมควรแก่ฐานะ จัดหาเครื่องอุปโภคบริโภคที่เหมาะสมและหมั่นศึกษาเล่าเรียนจนประสบผลสำเร็จ

4. ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม หมายถึง การปฏิบัติกิจการของหมู่คณะครอบครัว โรงเรียนและชุมชนอย่างเต็มความสามารถ ร่วมมือแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นประพฤติกฎหมาย งดเว้นการกระทำอันเป็นผลเสียหายแก่ส่วนรวม ดูแลทรัพย์สินสมบัติสาธารณะและสร้างความเจริญก้าวหน้าแก่ส่วนรวม

กระทรวงศึกษาธิการ(2542: 26) แบ่งความรับผิดชอบออกเป็น 2 ประเภท

1.1 ความรับผิดชอบต่อตนเอง จะเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง รวมถึงการดูแลรักษาสุขภาพของตน เป็นเรื่องที่ส่งผลโดยตรงต่อตนเอง

1.2 ความรับผิดชอบต่อสังคม หรือส่วนรวม เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองที่มีต่อสังคม ความรับผิดชอบต่อสังคมสามารถแบ่งออกได้ เป็น 5 ข้อย่อย ดังนี้

1.2.1 ความรับผิดชอบต่อเพื่อน/ชั้นเรียน/บุคคลที่เกี่ยวข้อง

- 1.2.2 ความรับผิดชอบต่อครอบครัว
- 1.2.3 ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน
- 1.2.4 ความรับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม
- 1.2.5 ความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปว่า ความรับผิดชอบมีหลายประเภทโดยมีพฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นถึงการรู้จักหน้าที่และกระทำหน้าที่เป็นอย่างดี ทั้งต่อตนเองและต่อสังคม

1.1.5.4 ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ

ได้มีนักจิตวิทยา นักการศึกษา ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบไว้ ดังนี้

นภดล ภวนะวิเชียร (2540: 70 – 71) กล่าวถึงลักษณะพฤติกรรมหลักที่แสดงถึงความรับผิดชอบว่าประกอบด้วยพฤติกรรมหลัก 5 ประการ คือ

- 1.ตระหนักถึงความสำคัญของหน้าที่ ประกอบด้วยพฤติกรรมต่างๆ คือ
 - 1.1. รับผิดชอบต่อสิ่งที่กระทำ
 - 1.2. ยอมรับว่าหน้าที่เป็นสิ่งที่ต้องทำ
 - 1.3. รู้สึกชอบต่อการกระทำหน้าที่
 - 1.4. รู้สึกว่าหน้าที่ของตนเป็นสิ่งสำคัญ
- 2.ทำหน้าที่ด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ มีพฤติกรรมดังนี้
 - 2.1. สม่ครใจทำหน้าที่
 - 2.2. ควบคุมตนเองได้
- 3.ทำหน้าที่ด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่ พฤติกรรมส่วนนี้มีพฤติกรรมเสริม คือ
 - 3.1. วางแผนในการทำหน้าที่ของตน
 - 3.2. มีระเบียบวินัย
 - 3.3. มีความซื่อสัตย์
 - 3.4. มีความละเอียดรอบคอบ
 - 3.5. มีสติ
- 4.ทำหน้าที่อย่างต่อเนื่องจนเสร็จงาน พฤติกรรมส่วนนี้มีพฤติกรรมเสริม คือ
 - 4.1. มีความอดทน
 - 4.2. มีความเพียร
 - 4.3. มีการเตรียมการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
 - 4.4. มีมนุษยสัมพันธ์
 - 4.5. รักษาสุขภาพให้แข็งแรง

5.ยอมรับผลการกระทำของตน ประกอบด้วยพฤติกรรม ดังนี้

- 5.1. ติดตามผลการกระทำของตน
- 5.2. มีเหตุผล
- 5.3. ปรับปรุงการกระทำของตน

สุทธิพงษ์ บุญผดุง (2541: 7) กล่าวถึงบุคคลที่มีลักษณะความรับผิดชอบ ไว้ 4 ลักษณะ ได้แก่

1. มีวินัยในตนเอง
2. มีความกระตือรือร้น
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
4. มีความขยันหมั่นเพียร

นิภา วิจิตรศิริ (โพล เจลีย์วอลลาต.2548:19 อ้างอิงจาก 2525) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีความรับผิดชอบไว้ดังนี้

1. เอาใจใส่การทำงานเพื่อผลงานนั้นๆ
2. มีความเพียรพยายาม
3. ใช้ความสามารถเต็มที่
4. กล้าเผชิญต่อความจริง ยอมรับผลการกระทำของตน
5. ช่วยเหลืองานส่วนรวมด้วยความเต็มใจ
6. รู้จักหน้าที่และทำตามหน้าที่อย่างดี
7. ไม่ละเมิดสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น
8. มีความไว้วางใจได้
9. ตรงต่อเวลา
10. เคารพต่อกฎระเบียบ
11. มีความละเอียดรอบคอบ
12. ดูแลรักษาของส่วนรวมเสมือนของตนเอง
13. ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี
14. ปรับปรุงงานในหน้าที่ที่มีต่อตนเองและสังคมให้ดียิ่งขึ้น

กอช (โพล เจลีย์วอลลาต.2548:18 อ้างอิงจาก Gough. 1969) อธิบายถึงลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบว่ามีอารมณ์มั่นคง มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี เป็นคนที่ชอบวางแผนก่อนลงมือทำงานมีความรับผิดชอบในการทำงาน มีความคิดก้าวหน้า มีความสามารถ มีความเป็นอิสระพึ่งตนเองได้ มีลักษณะตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา

แซนฟอร์ด (ทรงศรี คงทวี.2550:14 อ้างอิงจาก Sanford. 1970) อธิบายว่าลักษณะของผู้ที่มีความรับผิดชอบว่าจะสามารถปฏิบัติหน้าที่การงาน หน้าที่ทางสังคม หน้าที่อันพึงประสงค์ต่อตนเอง ต่อบิดามารดาญาติพี่น้อง บุคคลทั่วไป และต่อประเทศชาติอย่างดีที่สุดเต็มความสามารถ

จากเอกสารข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ลักษณะของคนที่มีความรับผิดชอบจะมีพฤติกรรมดังนี้ คือ ต้องตรงต่อเวลา พยายามติดตามผลงานอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับความผิดพลาด มีความตั้งใจในการทำงาน มีความอดทน มีความละเอียดรอบคอบ มีการตั้งจุดมุ่งหมายในการทำงานและปฏิบัติหน้าที่การทำงาน หน้าที่ทางสังคม หน้าที่อันพึงปฏิบัติต่อตนเองและต่อสังคม

1.1.6 การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการใช้ความคิดหาเหตุผล เพื่อเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อต้องประสบสถานการณ์ที่เป็นปัญหาขัดแย้งทางจริยธรรมซึ่งเหตุผลนี้แสดงให้เห็นถึงเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำนั้นๆ โดยยึดเหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก โดยมีการแสดงออกทางพฤติกรรมในด้านความรับผิดชอบ ได้แก่ เอาใจใส่ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักหน้าที่และ การกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี มีความละเอียดรอบคอบ ส่งงานตรงต่อเวลา และยอมรับผลของการกระทำ มีการยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงพยายามปรับปรุงงานในหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นทั้งตนเองและสังคม (ดวงจันทร์ หนูทอง .2533: 10) ซึ่งสอดคล้องกับ อมรรวณ แก้วผ่อง (2542:6) ซึ่งกล่าวว่า การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการให้เหตุผลเพื่อตัดสินใจหาจริยธรรมจากคำถามในสถานการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นเหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจเลือกกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่างๆ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

อรวณ พาณิชปฐมพงศ์(2542: 54) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมด้านมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 389 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทน การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกดทับกับความมีวินัยในตนเอง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 และยังพบว่าปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทน การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกดทับส่งผลทางบวกต่อความมีวินัยในตนเอง

ถวิล จันท์สว่าง(2545: 78) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความรับผิดชอบของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างความมีวินัยในตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทนและการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลกับความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้มีค่า .67 และมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เดช วิโย (นริศรา ริชาร์ดสัน.2546: 19 อ้างอิงจาก เดช วิโย. 2522) ทดสอบโดยการยึดหลักการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้นของโคลเบอร์ก พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 2 ให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับที่ 1 ถึง 2 ช่วงปลาย ส่วนมากอยู่ในขั้นที่ 1 ช่วงปลาย

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ให้เหตุผลเชิงจริยธรรมตั้งแต่ขั้นที่ 1 ช่วงปลายไปจนถึงขั้นที่ 3 ช่วงปลาย แต่ส่วนมากอยู่ในขั้นที่ 2 ช่วงต้น

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ให้เหตุผลเชิงจริยธรรมตั้งแต่ขั้นที่ 2 ช่วงปลายไปจนถึงขั้นที่ 4 ช่วงต้น ส่วนมากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในขั้นที่ 2 ช่วงปลายและส่วนมากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในขั้นที่ 3 ช่วงต้น

วิวัฒน์ รักษาเคน (โพโล เกลียวฉลาด.2548: 21-22 อ้างอิงจากวิวัฒน์ รักษาเคน.2531) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรับผิดชอบ และความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสำนึกในความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยพบว่านักเรียนหญิงมีความสามารถแก้ปัญหาสูงกว่านักเรียนชาย

วิวัฒน์ รักษาเคน(ทรงศรี คงทวี.2550: 21 อ้างอิงจาก วิวัฒน์ รักษาเคน.2531) ได้ศึกษาความสำนึกในความรับผิดชอบและความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กชั้นประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น พบว่า เด็กนักเรียนชั้น ป.6 มีความสำนึกในความรับผิดชอบรวมทุกด้านสูงกว่าเด็กนักเรียนชั้น ป.5,4 และ 3 และเด็กนักเรียนชั้นป.5 และ ป.4 สูงกว่าเด็กนักเรียนชั้น ป.3 เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า เด็กนักเรียนชั้นป.6 มีความสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเอง หน้าที่พลเมือง โรงเรียน และเพื่อน สูงกว่าเด็กนักเรียนชั้นป.3 และสูงกว่าเด็กนักเรียนชั้น ป.4 และ ป.5 ในด้านต่อหน้าที่พลเมือง ส่วนเด็กนักเรียนชั้นป.4 และป.5 มีความสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเองและเพื่อนสูงกว่าเด็กนักเรียนชั้น ป.3 และเด็กนักเรียนชั้น ป.4 มีความสำนึกในความรับผิดชอบต่อโรงเรียนสูงกว่าเด็กนักเรียนชั้น ป.3

1.2.2งานวิจัยในต่างประเทศ

เบคอน (Bacon. 1989 : 1289 – A) ศึกษาผลว่า นักเรียนแสดงความรับผิดชอบในการเรียนด้วยคุณลักษณะ 6 ประการ คือ 1) การทำกิจกรรมการเรียน 2) การเชื่อฟังครู 3) การตั้งใจเรียน 4) การเรียนหรือการศึกษาค้นคว้า 5) การพยายามเรียน 6) การทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือที่เลือกกระทำ

ชีพาร์ด(Shepard.1999:52) ได้พัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนในเกรด 3, 4 และ 5 จำนวน 128 คน ในด้านความรับผิดชอบในการทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายเป็นประจำ โดยใช้วิธีการหาข้อสรุป 9 วิธี เพื่อช่วยการทำการบ้านให้เสร็จสมบูรณ์ การวิเคราะห์ในด้านระดับคะแนนและความคิดเห็นของครู แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ผ่านวิธีการดังกล่าว ได้รับคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 1 วิช และได้รับคำวิจารณ์ ด้านบวกในสมุดรายงานประจำตัวและผู้ปกครองมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้น

ซุนนิน (ทรงศรี คทวี่.2550:20 อ้างอิงจาก Zurich.1963) ได้ศึกษาถึงความรับผิดชอบกับสถานภาพของบิดามารดาในเรื่องเศรษฐกิจ พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำจะมีความรู้สึกรับผิดชอบต่ำกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง

ฮอฟแมน (ทรงศรี คทวี่.2550:20 อ้างอิงจาก Hoffman.) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูกับคุณลักษณะจริยธรรม 4 ประการ คือ การมีการมีความรู้สึกรับผิดชอบ การยอมรับและการสารภาพผิดการยืดหยุ่นแห่งตน การต้านทานสิ่งยั่วยุ พบว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบให้ความรักใคร่ในช่วงอายุ 4 – 13 ปี จะมีลักษณะทางจริยธรรมทั้งสี่ประการสูงกว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบให้ความรักน้อยนอกจากนี้ยังพบว่า การให้เหตุผลในการอบรมสั่งสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะทางจริยธรรมของเด็ก โดยเฉพาะเด็กที่มีอายุ 5 ปี

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ หลายชิ้น แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาการการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมอีกด้วย

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ

ซมฺนุช บุษสิทธิ์ (2541: 29) กล่าวว่า เนื่องจากเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันหลาย ๆ ด้าน เช่น สภาพสรีระ การถูกอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ การปฏิบัติที่ได้รับจากสังคมรอบข้าง ทำให้ตัวแปรเพศมีอิทธิพลต่อลักษณะการแสดงออกศักยภาพและพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล ทั้งชีวิตส่วนตัว และการทำงาน

อารี พันธุ์มณี (2544: 33) กล่าวว่า ความแตกต่างทางเพศ หมายถึง ความแตกต่างในเรื่องต่าง ๆ ทางเพศชายและเพศหญิง ซึ่งวัฒนธรรมเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดบทบาทของหญิงและชายให้แตกต่างกัน เช่น บางวัฒนธรรมก็ถือว่า ชายเป็นช้างเท้าหน้า หญิงเป็นช้างเท้าหลัง เป็นต้น หรือผู้ชายมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากกว่าผู้หญิง เพราะในบางตำแหน่งไม่เปิดให้ผู้หญิงทำงานในตำแหน่งหน้าที่การงานที่สูงกว่า ซึ่งสิ่งเหล่านั้นเป็นการแสดงความแตกต่างระหว่างเพศ โดยมีเรื่องวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีความคิดและความสนใจแตกต่างกัน ผู้ชายจะให้ความสำคัญกับอาชีพและการวางแผนครอบครัว ส่วนเพศหญิงจะให้ความสำคัญกับอนาคตของครอบครัวและชีวิตหลังแต่งงานดังนั้น เพศ น่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

2.1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ขวัญฤดี ขำซอนทรัพย์(2542: 78) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีพฤติกรรมความรับผิดชอบ

โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมรับผิดชอบต่อตนเองและการกระทำของตนเอง ความรับผิดชอบต่อสถาบันและความรับผิดชอบต่อสังคมสูงกว่านักศึกษาชาย

วันทนีย์ อุบลแย้ม (2545: 120) ได้ศึกษา ปัจจัยลักษณะพื้นฐานและสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตนเอง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีความแตกต่างกันในเรื่องการดูแลสุขภาพ โดยพบว่าเพศชายมีการดูแลสุขภาพมากกว่าเพศหญิง ส่วนด้านการศึกษาเล่าเรียนพบว่าเพศหญิงมีความสนใจ เอาใจใส่ในการเรียนมากกว่าเพศชาย และยังพบว่าเพศหญิงมีความประพฤติตนเหมาะสมได้ดีกว่าเพศชายแต่อย่างไรก็ตามคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนในแต่ละด้านไม่มีความแตกต่างกันมากนัก

2.1.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

มังค์ (nurmi.1991:21;citing Monks .1968) ได้ศึกษาการมองอนาคตของนักศึกษาชาวเดนมาร์ก จำนวน 1,424 คน ที่มีอายุระหว่าง 14-21ปี ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นมีความสนใจในเรื่องการเรียน การประกอบอาชีพ และอนาคตของครอบครัวที่อาศัยอยู่มาก โดยเด็กชายสนใจในเรื่องการเรียนและการประกอบอาชีพมาก ในขณะที่เด็กหญิงสนใจเกี่ยวกับอนาคตของครอบครัวและการแต่งงานมาก และเด็กชายยังมีความสนใจเกี่ยวกับนโยบายและความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอีกด้วย

ไรท์และรอสต์ (Nurmi.1991 : 26;citing Wright ;&Rauste .1977) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอนาคตของวัยรุ่นฟินแลนด์ จำนวน 209 คนที่มีอายุระหว่าง 17-18 ปี ผลการศึกษาพบว่าเด็กชายสนใจในอนาคตยาวไกลกว่าเด็กหญิง และเด็กหญิงสนใจในเรื่องการเรียนและการประกอบอาชีพมากเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กชาย

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกันทำให้บุคคลมีลักษณะหรือความเอาใจใส่บางประการแตกต่างกัน เช่น ด้านความรับผิดชอบ โดยความแตกต่างระหว่างเพศส่งผลให้พฤติกรรมที่แสดงออกแตกต่างกันด้วย ทำให้ผู้วิจัยคาดว่า เพศน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ด้วย

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอายุ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542:1367) ได้ให้ความหมายของคำว่าอายุว่า หมายถึงจำนวนปีนับตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน โดยอายุเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดฐานะของบุคคลในสังคม บุคคลที่มีอายุต่างกันจะมีความคิดเห็นและการปฏิบัติแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ การเรียนรู้

ไมเยอร์ และอัลเลน (Myer & Allen .1984) กล่าวว่า บุคคลที่มีอายุมากจะมีความยึดมั่นผูกพันมากกว่า เนื่องจากพึงพอใจในงานและได้รับตำแหน่งที่พึงพอใจ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอายุที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า อายุที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นที่ต่างต่างกัน สามารถที่จะ เลือกรับรู้และเรียนรู้ไม่เท่ากัน มีความพึงพอใจการตัดสินใจในการใช้เหตุผลในแต่ละอย่างไม่เท่ากัน

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

2.2.2.1 งานวิจัยในประเทศ

จรรยา ไพลด้า (2544:56) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานของข้าราชการตำรวจชุมชนสายสัมพันธ์ สังกัดกองบัญชาการตำรวจ นครบาล กรุงเทพมหานครพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการทำงานของข้าราชการตำรวจชุมชนสัมพันธ์

2.2.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

แลชแมน และโรเนสบูรี (จักรินทร์ พริ้งทองฟู. 2546: 15; อ้างอิงจาก วิกิรต้นทฤษฎี และลักษณะ การกรณ.2529) พบว่าชาวปัญญาและความสามารถในการเรียนรู้ของบุคคลมีลักษณะคงที่ในช่วงอายุระหว่าง 20 – 50 ปี

อัลท์และดัสซ์ (จักรินทร์ พริ้งทองฟู. 2546 : 15 ; อ้างอิงจาก วิกิรต้นทฤษฎี และลักษณะ การกรณ.2529) กล่าวว่า ผู้ใหญ่สามารถจะเข้าร่วมหรือแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้โดยไม่แตกต่างจากเด็กอย่างชัดเจน ถ้าจะพิจารณา โดยทั่วไปแล้ว ความสามารถในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่มีแนวโน้มที่จะลดลงเล็กน้อยในขณะที่อายุเพิ่มขึ้น และลดลงมากจนเกิดความแตกต่างอย่างชัดเจนเมื่อเทียบกับเด็ก เมื่อบุคคลนั้นอายุเกินกว่า 30 ปีขึ้นไป

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอายุ ที่กล่าวมาสรุปได้ว่า อายุเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้บุคคลมีลักษณะหรือบุคลิกภาพบางประการแตกต่างกัน

2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มาริษา นาคทับที (2541:28) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากการเรียนรู้วิชานั้น ๆ แล้ว ซึ่งจะทราบว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่น ๆ ประกอบ

วรยุทธ สันตะวัน (นริศรา ริชาร์ดสัน.2546: 22 อ้างอิงจากวรยุทธ สันตะวัน. 2533) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความสำเร็จ ความสมหวังในด้านการเรียน ที่รวมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถและทักษะทางด้านวิชาการของแต่ละบุคคล ที่ประเมินได้จากแบบทดสอบ หรือการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และผลของการประเมินผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนนั้น จะทำให้แยกกลุ่มของนักเรียนที่ถูกประเมินออกเป็นระดับต่าง ๆ เช่น สูง กลาง และต่ำ เป็นต้น

กู๊ด และคนอื่น ๆ (โพลโล เนลียวฉลาด.2548: 22-23 อ้างอิง Good and others.1973) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (achievement) ว่าหมายถึง ความสำเร็จ (accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ ใช้ความรู้ต่าง ๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (academic achievement) หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการ เรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบในการสอน หรือทั้งสองอย่างรวมกัน

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จ ที่ได้รับจากความพยายามในการเรียน ซึ่งประเมินได้จากคะแนนสอบ หรือผลงานที่ได้รับมอบหมายหรือ จากทั้งสองอย่าง และผลของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำให้สามารถแยกกลุ่มของนักเรียน ออกเป็นระดับต่าง ๆ เช่น สูง กลาง ต่ำ เป็นต้น

2.3.1.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุภาพรรณ โคตรจรัส (นริศรา ริชาร์ดสัน.2546: 23 อ้างอิงจากสุภาพรรณ โคตรจรัส. 2527) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1.องค์ประกอบด้านคุณลักษณะเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ประกอบด้วย

1.1 องค์ประกอบด้านปัญญา ได้แก่ เซาว์ปัญญา ความถนัด ความรู้พื้นฐาน หรือความรู้เดิมของผู้เรียน

1.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน ความสนใจ ทัศนคติ นิสัยในการเรียน ความนึกคิดเกี่ยวกับตน การและลักษณะทางบุคลิกภาพอื่น ๆ

2.องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ วัฒนธรรมเฉพาะกลุ่ม สิ่งแวดล้อมทาง ครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ที่อยู่อาศัย ความคาดหวังของบิดามารดาบรรยากาศของ สถานที่เรียนรวมทั้งหลักสูตรและคุณภาพการสอน

คลอสไมเออร์ (สุมาลี ภูมามาลา.2547: 19 อ้างอิงจาก Klausmier.1961) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามี 6 ด้านคือ

1.คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมทางด้านร่างกายและสติปัญญา ความสามารถทางด้านทักษะร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ เช่นความสนใจ แรงจูงใจ ทัศนคติ ค่านิยม ความรู้สึกนึกคิดกับตนเอง ความเข้าใจสถานการณ์ อายุ เพศ

2.คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ สติปัญญา ระดับการศึกษา ความรู้ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ ทักษะทางร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ เช่น ทัศนคติ ค่านิยม ความรู้สึกนึกคิดกับตนเอง สุขภาพร่างกาย ความเข้าใจสถานการณ์ อายุ เพศ

3.พฤติกรรมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการสอน ต่าง ๆ เช่น วิธีสอน ปฏิสัมพันธ์ทางด้านความรู้และความคิด

4.คุณลักษณะของกลุ่ม ได้แก่ โครงสร้าง ทศนคติ ความสามัคคี และการเป็นผู้นำ

5.คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว ได้แก่ การตอบสนองเครื่องมือ อุปกรณ์ เป็นต้น

6.แรงผลักดันจากภายนอก ได้แก่ ครอบครัว สิ่งแวดล้อมทางสังคม อิทธิพลของศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย ความพร้อมทางด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาของผู้เรียน สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และสิ่งแวดล้อมในครอบครัว

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.2.1 งานวิจัยในประเทศ

สีปศักดิ์ สาร(สุวารินทร์ โรจน์ขจรนภลัย.2547: 22 อ้างอิงจากสีปศักดิ์ สาร .2521) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่มีความรับผิดชอบต่างกันโดยการเรียนจากชุดการเรียนด้วยตนเอง และจากการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความรับผิดชอบสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองสูงกว่านักเรียนที่มีความรับผิดชอบต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองอย่างมากก็คือความรับผิดชอบของผู้เรียน

2.3.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ริงเนสส์ (สุมาลี ภูมาลา.2547: 22 อ้างอิงจาก Ringness) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสุขภาพจิตภายในโรงเรียนกับนักเรียนเกรด เก้า พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาทั้งด้านครอบครัว และในโรงเรียน นอกจากนี้มีพฤติกรรม คือ ขัดขืน มีความพลุ่งพล่านทางอารมณ์ และมีอาการทางโรคประสาทมากกว่าพวกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง พวกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ควบคุมตนเองได้ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับครู ส่วนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเป็นคนขี้เกียจ มีความสัมพันธ์กับคนอื่นไม่ดี มีความสับสนวุ่นวายใจ

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ถือเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ เข้าสังคมได้ดี และควบคุมอารมณ์ได้ดี ส่วนเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมักเป็นคนขี้เกียจ มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับคนอื่น วิตกกังวล สับสนวุ่นวายใจ

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.4.1.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม (2544: 105) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง รูปแบบของความคิดความรู้สึกและพฤติกรรมของบุคคลที่ค่อนข้างเด่นชัดและถาวร เป็นตัวอธิบายลักษณะของแต่ละบุคคลว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรและลักษณะที่เด่นที่สุดของบุคคลเป็นอย่างไร

ศรีเรือน แก้วกังวาล(สุวรรณินทร์ โรจน์ขจรนภาลัย.2547: 23 อ้างอิงจาก2536) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่างๆทั้งส่วนภายนอก ที่มองเห็นชัดเจน เช่น รูปร่าง หน้าตา กิริยา มารยาท การแต่งตัว วิธีพูดจา การนั่งยืน และส่วนภายในที่มองเห็นได้ยาก เช่น สติปัญญาความถนัด ลักษณะทางอารมณ์ ความใฝ่ฝัน ค่านิยม ความสนใจ ปรัชญาชีวิต

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (โพล เจลียวฉลาด.2548: 24 อ้างอิงจากเชิดศักดิ์โฆวาสินธุ์. 2520) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของบุคคลแต่ละคน และเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า บุคลิกภาพ คือรูปแบบของความคิดความรู้สึก และพฤติกรรม ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลที่แสดงออกมาทั้งทางกายและจิตใจ และเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่น

2.4.1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อบุคลิกภาพ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (นริศรา ริชาร์ดสัน.2546: 26 อ้างอิงจาก ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ .2530) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วย พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาของชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรมส่วนมากเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูงต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่น ตาบอดสี ศีรษะล้าน นิ้วเกิน มือติดกัน เป็นต้น ซึ่งลักษณะทางกายเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพัฒนาการของมนุษย์ทั้งทางร่างกาย จิตใจและบุคลิกภาพสำหรับสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อพัฒนาการทางร่างกาย ทางจิตใจ และบุคลิกภาพคือบุคคลที่อยู่รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคนและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่น ๆ นี้ จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ทักษะคิดและพฤติกรรมของมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของมนุษย์ แสดงถึง ระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ว่าระยะเวลาของพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงชีวิตวัยเด็กเป็นส่วนมาก

ฉลอง ภิรมณ์รัตน์ (โพล เจลียวฉลาด.2548: 24 อ้างอิงจาก ฉลอง ภิรมณ์รัตน์ . 2521) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ มี 2 ปัจจัยใหญ่ ๆ คือ

1. องค์ประกอบด้านพันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดยีนส์จากพ่อแม่ หรือบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน ได้แก่ ลักษณะทางด้านรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาทระบบโลหิต ซึ่งเป็นลักษณะที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด

2. องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งที่เป็นธรรมชาติ และสภาพวัฒนธรรม ประเพณี กฎเกณฑ์ ระเบียบต่าง ๆ ในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้และปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร ตลอดจนบุคลิกที่อยู่ใกล้ชิด

องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมนี้มีผลให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคลิกภาพที่แตกต่างกัน

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่าอิทธิพลของพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลให้มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป

2.4.1.3 ประเภทบุคลิกภาพ

การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่แสดงออกโดยกายภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะเค้าโครงหน้าหรือโครงสร้างต่าง ๆ ของร่างกายและบุคลิกภาพ เป็นความเชื่อที่มนุษย์เรานั้นมีลักษณะทางสรีระหลายแบบ และแต่ละแบบอาจเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับบุคลิกภาพหลายประเภท ดังนั้นจึงมีการแบ่งบุคลิกภาพออกเป็นหลายประเภทดังนี้

จุง (hergenhrn.1990:58-85; citing jung.n.d.) ได้พิจารณาบุคลิกภาพของคนโดยยึดถือสังคมเป็นหลัก เขาได้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (introvert) เป็นคนที่ไม่ชอบสูงส่งกับผู้อื่น เกร็งครัดต่อระเบียบแบบแผน มีมาตรฐานและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเองเชื่อตนเอง และการกระทำทุกอย่างที่มักจะขึ้นกับตัวเองเป็นใหญ่ บุคคลประเภทนี้จะผูกพันกับตนเองมากกว่าที่จะผูกพันกับสังคมและบุคคลอื่น

2.บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert) เป็นคนเปิดเผย คึกกึ่ง ร่าเริง ปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มีความเชื่อมั่นในตนเองบนรากฐานของเหตุผลและความจริง

เครซเมอร์ (sumuel.1981:190-191; citing kretschmer.1921) เห็นว่าบุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับรูปร่างลักษณะ จึงแบ่งบุคลิกภาพของคนตามรูปร่างหรือโครงสร้างทางสรีระวิทยา สอดคล้องกัน 3 ประเภท

1.ประเภทที่มีร่างกายอ้วนเตี้ย คอโต ร่างกายมีไขมันมาก พุงยื่น (Pygmyหรือ endomorphy) คนประเภทนี้เป็นคนที่ชอบแสวงหาความสบาย ไม่รีบร้อน ชอบสังคม สนุกสนาน รื่นเริง โกรธง่ายหายเร็วและกินจุ

2.ประเภทที่มีรูปร่างผอมสูง ตัวยาว แขนยาว อ่อนแอ (ectomorphy) คนประเภทนี้มีลักษณะเคร่งขรึม เอาการเอางาน มีความเครียดทางอารมณ์อยู่เป็นนิจ ชอบสันโดษ ไม่เข้าสังคม

3.ประเภทที่มีรูปร่างสูงใหญ่ แข็งแรง เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ ร่างกายแข็งแรง ชอบออกกำลังกาย (athletic หรือ mesomorphy) คนประเภทนี้ชอบทำอะไรแปลก ๆ ขำ ๆ ไม่ชอบมีความทุกข์ร้อน ไม่เคยพูดถึงเรื่องความเป็นความตาย สนุกสนานอยู่เสมอ

2.4.2 การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.4.2.1 งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (ไพโล เณลียวจฉลาด.2548: 38 อ้างอิงจาก อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล .2533) ได้ศึกษาตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ จำนวน 120 คน

และไม่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจำนวน 120 คน ตัวแปรที่ศึกษาคือ จิตลักษณะพื้นฐานของบุคคล และสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการศึกษาต่อ ในการศึกษาจิตลักษณะพื้นฐานนั้น ศึกษาบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ และ บุคลิกภาพแบบ บี ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจะมีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มากกว่าบุคคลที่ไม่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อ โดยเฉพาะในกลุ่มคนโสด ส่วนกลุ่มที่มีครอบครัว และมีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาต่อมากกว่าคนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

2.4.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ไคลร์เวอร์และไวนด์เนอร์(Kleiber and Weidner.1987:204) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพแบบ เอ และระดับความมุ่งมั่น โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชายจำนวน 32 คน และเด็กหญิงจำนวน 41 คน และมีอายุระหว่าง 9-12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเด็กที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ผลการวิจัยพบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มได้ตั้งเป้าหมายความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการกระทำพฤติกรรม เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ เป็นคนที่รักความก้าวหน้า มีความเพียรพยายามในการทำงาน เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน มีความเครียด และมีความวิตกกังวล ในการทำงาน มากกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบบี

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง

2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง

นิวแมน ลอรา และคริสติน(Newman, Laura and Christine.1993:951-962) ได้จำแนกครอบครัวตามสถานภาพสมรสออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1.ครอบครัวสมบูรณ์(Intact Family) หมายถึงครอบครัวที่บิดามารดาและบุตรอยู่ด้วยกัน มีความผูกพันทางสายเลือดหรือทางกฎหมาย โดยสมาชิกแต่ละคนมีความผูกพันกันอย่างใกล้ชิด สมาชิกในครอบครัวมีส่วนร่วมช่วยเหลือ มีส่วนให้และรับประสบการณ์จากกัน ซึ่งความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสำคัญต่อชีวิต และสภาพจิตใจของเด็กเป็นอย่างมาก ทำให้เด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมรอบตัวได้

2.ครอบครัวแตกแยกหรือครอบครัวหย่าร้าง(Separated/Divorced) หมายถึง สถานภาพครอบครัวที่มีเพียงบิดาหรือมารดาฝ่ายเดียว จะเป็นการหย่าร้าง การทอดทิ้ง หรือการแยกกันอยู่ก็ตาม นับว่าเป็นการสิ้นสุดของสภาพชีวิตสมรส และจะเป็นผลให้เด็กขาดการดูแล เอาใจใส่ไม่ได้รับความรัก ความอบอุ่น ความเห็นอกเห็นใจเท่าที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีผลทำให้เด็กมีความรู้สึกไม่ปลอดภัย รู้สึกทอดทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยว ขาดผู้ที่จะเป็นแบบอย่างของเด็ก

สุรางค์ จันท์เอม(โพลี เจลียวฉลาด.2548: 24 อ้างอิงจาก สุรางค์ จันท์เอม. 2529) กล่าวว่า สภาพครอบครัวที่บิดามารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายไม่ได้อยู่ด้วยกัน มีผลทำให้เด็กมีความรู้สึกไม่ปลอดภัย รู้สึกทอดทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยว ชาติผู้ที่จะเป็นแบบอย่างแก่เด็ก

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ครอบครัวนับว่าเป็นสถาบันที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะปลูกฝังคุณธรรมต่างๆให้กับเด็ก เนื่องจากเป็นสถาบันแรกที่ทำให้การอบรมสั่งสอนกับเด็ก ถ้าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีความพร้อมสมบูรณ์ปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับเด็กก็น้อยลง ในขณะที่เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีปัญหามักจะมีพฤติกรรมที่เกี่ยวกับคุณธรรมด้วย

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

2.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

แอนเดอร์สัน (ซซ์ลินี จุงพิวัฒน์.2547: 39; อ้างอิงจาก Anderson. 1970) ได้ระบุถึงลักษณะบรรยากาศที่มีอิทธิพลและส่งเสริมต่อความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ความเป็นกันเอง ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม ความคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน
2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
3. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้และให้ประโยชน์
4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้าและมีความสอดคล้องเหมาะสม
5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือ เครื่องมือวัสดุที่พร้อมจะใช้ได้ตลอดเวลา
6. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน และมีความพยายามที่จะลดความขัดแย้งระหว่างกัน
7. ผู้สอนและผู้เรียนทราบจุดประสงค์และความคาดหวังในการเรียนอย่างชัดเจน
8. สร้างความเป็นธรรมชาติไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้น
9. ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ทำทลายความสามารถอยู่เสมอ
10. สร้างความตื่นตัวและขจัดความเฉื่อยชาอันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอน
11. การตัดสินใจทำกิจกรรมต่าง ๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่
12. ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรค แบ่งพวก ในหมู่นิสิต นักศึกษา
13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน

14. เสรีภาพมีขอบเขตไม่ปล่อยปละละเลยขาดระเบียบวินัยและขาดความรับผิดชอบ

2.6.2งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

2.6.2.1 งานวิจัยในประเทศ

อัญชลี ทองจันทร์ (2546:78) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดเพชรบุรี โดยการวิเคราะห์เส้นทางพบว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนสูงสุดเท่ากับ .345

สุวารินทร์ โรจน์ขจรนภลัย(2547: 81) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาสน์พิทยา กรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะทางกายภาพมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรับผิดชอบด้านการเรียน แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในพื้นที่ที่มีลักษณะทางกายภาพดี มีความรับผิดชอบต่อการเรียนไม่ดี ทั้งนี้เพราะ สถานที่เรียนที่มีความพร้อมทางอุปกรณ์อำนวยความสะดวกและสื่อประกอบการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมาก จะทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเข้าชั้นเรียน

2.6.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

บุธ (โพโล เจลีย์วอลาด.2548: 42 อ้างอิงจาก Buth.1942) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ครูที่พยายามทำความรู้จักกับนักเรียนได้ความเห็นอกเห็นใจนักเรียนรู้จักส่งเสริมการเรียนตามความต้องการและความสนใจของนักเรียน นักเรียนจะได้เรียนดีและมีความสามารถในการปรับตัวสูง ซึ่งต่างกับครูที่มุ่งสอนโดยวิธีการกดดัน ให้นักเรียนยอมรับความต้องการของตน ผลที่สุดนักเรียนจะไม่พอใจในตัวครูและเรียนไม่ดีเท่าที่ควร

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบ

2.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบ

2.7.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของการเลียนแบบ

จิราภา เต็งไตรรัตน์และคนอื่นๆ(2543: 33-34) กล่าวว่าพฤติกรรมของบุคคลสามารถสังเกตได้เช่น การเดิน การยืน การพูด อารมณ์ดีใจ เสียใจ หรือโกรธ แต่พฤติกรรมบางอย่างไม่สามารถสังเกตได้ โดยตรงด้วยอวัยวะรับความรู้สึกและอาจจะต้องใช้เครื่องมือบางอย่างเพื่อวัดพฤติกรรมบางอย่าง เช่น เครื่องมือจับเท็จ เป็นต้น

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภณ(2544: 28) กล่าวว่า การเลียนแบบ เป็นการนำเอาแบบอย่างของบุคคลอื่นมาเป็นของตน เพื่อที่ตนเองจะได้เป็นที่ยอมรับของสังคม การเลียนแบบจะช่วยให้เกิดความอบอุ่นใจและมีความมั่นใจมากขึ้น เช่น บุคคลที่ชอบแต่งตัวไว้ทรงผมตามอย่างดาราภาพยนตร์

สุรางค์ โคว์ตระกูล(2545: 153-154) กล่าวว่าพฤติกรรมตามแนวคิดทฤษฎีพุทธิปัญญานิยมเชื่อว่า กระบวนการคิดมีส่วนให้เกิดพฤติกรรมที่มีเป้าหมายสิ่งเร้า นอกจากนี้ความรู้สึก ความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมของบุคคลต่างก็มีความสัมพันธ์กัน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า พฤติกรรมเลียนแบบหมายถึง การกระทำที่พยายามทำให้เหมือนบุคคลอื่น เพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม สามารถมองเห็นได้หรือสังเกตได้ เช่น การเดิน การนั่ง การพูด การแต่งตัว การเล่น เป็นต้น เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มหรือบุคคลในสังคม

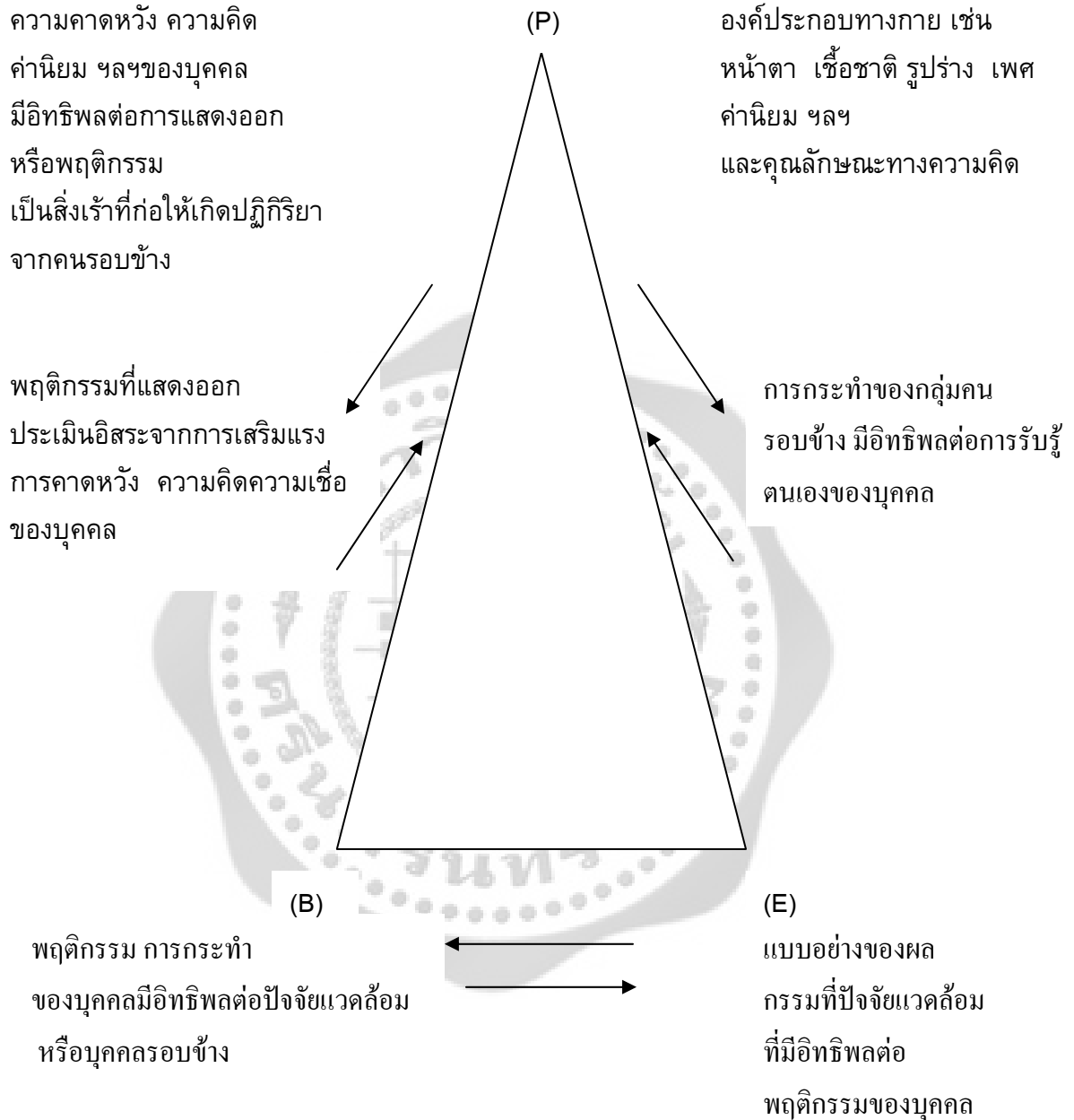
2.7.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบ

2.7.1.2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของเอ.แบนดูรา

แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา เชื่อว่า การเรียนรู้จะเกี่ยวกับปัจจัยหลัก 3 ประการ(ประสาท อิศรปริดา.2541: 281) คือ

- 1.องค์ประกอบส่วนบุคคล ประกอบด้วยความคิด ความหวัง ความเชื่อ (Personal Factor หรือ P)
- 2.องค์ประกอบสิ่งแวดล้อม(Environment influence หรือ E)
- 3.พฤติกรรม(Behavior หรือ B)

ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 มีความสัมพันธ์กันแบบ 2 ทาง คือ ต่างก็มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน (Reciprocal Determinism) ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) พฤติกรรม (B) และสิ่งแวดล้อม (E) ซึ่งเป็นปัจจัยกำหนดซึ่งกันและกัน

2.7.1.2.2 วิธีการเรียนรู้ของมนุษย์

แบนดูรา (ประสาท อิศรปริดา.2541: 287-288; อ้างอิงจากBandura.1977) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้ของพฤติกรรมมนุษย์ไว้ 2 วิธี คือ

1. การเรียนรู้จากผลกรรม(Learning by Response Consequences) เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ถือเป็นการเรียนรู้เบื้องต้นที่สุด และเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ทั้งผลกรรมทางบวกและผลกรรมทางลบ ซึ่งได้แก่ ผลการเรียนจากผลของการกระทำ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมถือว่ามนุษย์มีความสามารถทางสมอง ในการที่จะใช้ประโยชน์จากประสบการณ์ที่ผ่านมา มนุษย์มีความสามารถในการที่จะรับรู้ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผลของการกระทำ กระบวนการเรียนรู้จากผลกรรม ผลกรรมจะทำหน้าที่ 3 ประการคือ

1.1 ทำหน้าที่ให้ข้อมูล(Informative Function) การเรียนรู้ของมนุษย์ไม่เพียงแต่จะเรียนรู้เพื่อการตอบสนองเท่านั้น แต่มนุษย์ยังสังเกตผลของการกระทำนั้นด้วย โดยการสังเกตความแตกต่างของผลที่ได้รับจากการกระทำของเขาว่าการกระทำในสภาพการณ์ใด ก่อให้เกิดผลกรรมอย่างไร ข้อมูลด้านนี้จะเป็นแนวทางหนึ่งในการกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ในอนาคต

1.2 ทำหน้าที่จูงใจ(Motivational Function) กระบวนการเรียนรู้ผลกรรม ทำหน้าที่จูงใจ หมายถึง การคาดหวังผลกรรมของบุคคล กล่าวคือผลกรรมใดที่พึงปรารถนาย่อมจูงใจให้เกิดการกระทำมาก ผลกรรมใดไม่เป็นที่พึงปรารถนา ย่อมจูงใจให้เกิดการกระทำน้อยลงและมนุษย์ก็พยายามหลีกเลี่ยงการกระทำนั้น

1.3 ทำหน้าที่เสริมแรง(Reinforcing Function) การกระทำใดก็ตามถ้าได้รับการเสริมแรง การกระทำนั้นย่อมมีแนวโน้มเกิดขึ้นอีก แต่สิ่งสำคัญก็คือ เงื่อนไขการเสริมแรง (Reinforcing Contingency) ซึ่งบุคคลจะเรียนรู้ได้จากข้อมูลเดิมและการจูงใจ ตลอดจนหาข้อสรุปได้ถูกต้อง การเสริมแรงจะไม่มีอิทธิพลเลย ถ้าไม่รู้ว่าเงื่อนไขการเสริมแรงมีไว้ว่าอย่างไร การเสริมแรงในที่นี้ จะเน้นถึงการกระทำให้พฤติกรรมนั้น คงอยู่มากกว่าการสร้างพฤติกรรมใหม่

2. การเรียนรู้จากการเลียนแบบ(Learning Through Modeling)แบนดูรากล่าวว่าการเรียนรู้จากผลกรรมมีข้อจำกัดอยู่มาก ทั้งนี้เพราะสิ่งที่จะเรียนรู้มีมากกว่าที่เวลาและโอกาสจะอำนวย ดังนั้นการเรียนรู้จากการเลียนแบบจึงเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้มนุษย์เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างกว้างขวางขึ้น พฤติกรรมหลายอย่างของมนุษย์เกิดขึ้นมาโดยที่มนุษย์ไม่เคยมีประสบการณ์ตรงเลย แต่มนุษย์เห็นตัวแบบหรือผู้อื่นกระทำ เช่นคนส่วนมากงดเว้นจากการเสพยาเฮโรอีนต่างๆที่ไม่เคยประสบกับผลกรรมที่ได้รับจากการเสพยาเฮโรอีน ทั้งนี้คนเหล่านี้เรียนรู้ว่า การเสพยาเฮโรอีนจะได้ผลกรรมทางลบ คือทำลายสุขภาพและถึงตายในที่สุด การเรียนรู้จากตัวแบบเป็นกระบวนการต่อเนื่อง โดยบุคคลสังเกตพฤติกรรมของบุคคลอื่น แล้วคิดว่าจะสร้างพฤติกรรมใหม่ได้อย่างไรนั้น มี 4 กระบวนการ(Bandura.1969: 126-142)

1.กระบวนการให้ความสนใจ(Attention Processes) เป็นกระบวนการเลือกและรับรู้ลักษณะพฤติกรรมที่สำคัญของตัวแบบ พฤติกรรมที่ต่างกันของตัวแบบจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของ

ผู้สังเกตว่าพฤติกรรมใดที่ควรสังเกตจดจำไว้ พฤติกรรมใดไม่ควรเอาใจใส่ ปัจจุบันการเรียนรู้ผ่านตัวแบบทำได้ง่าย เนื่องจากมีสื่อช่วย เช่น โทรทัศน์ อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้โดยการสังเกตจะทำได้ดีเพียงใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ความสามารถของผู้สังเกต ในการประมวลข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์การสังเกต ความสามารถในการแปลงการรับรู้จากประสบการณ์ผ่านมาสู่สถานการณ์ใหม่

2.กระบวนการจำ(Retention Processes) การสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบจะไม่มีอิทธิพลต่อคนเรา ถ้าไม่มีการจำเกิดขึ้น กระบวนการนี้เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยการสังเกตโดยการจำพฤติกรรมที่ตัวแบบแสดงออก แล้วแปลงอยู่ในรูปของสัญลักษณ์ 2 ลักษณะ คือจินตนาการ (Imaginal) และภาษา(Verbal) ซึ่งจะช่วยให้จำพฤติกรรมได้ เมื่อเราได้เห็นพฤติกรรมของตัวแบบที่ตนสนใจ การรับรู้จะเกิดขึ้นและเมื่อพฤติกรรมดังกล่าวถูกแปลงให้อยู่ในรูปของภาษาเมื่อผู้สังเกตได้มีโอกาสแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์อื่น จึงสามารถสนองตอบได้คล้ายคลึงกับตัวแบบมาก การแสดงออกของสังเกตไม่จำเป็นต้องแสดงออกตามตัวแบบทันที

3.กระบวนการแสดงออกทางพฤติกรรม(Motor Reproduction Processes) เป็นกระบวนการที่ผู้สังเกตเปลี่ยนสัญลักษณ์ให้อยู่ในรูปของพฤติกรรมที่เหมาะสมเป็นการยากที่สัญลักษณ์จะแปลงออกมาเป็นการกระทำได้อย่างถูกต้อง โดยไม่มีข้อผิดพลาดเลย ในครั้งแรกๆแต่การแสดงพฤติกรรมครั้งต่อไปจะทำได้ถูกต้องมากขึ้น การเลียนแบบพฤติกรรมบางอย่างที่ซับซ้อนบางครั้งไม่สามารถใช้วิธีสังเกตหรือลองผิดลองถูกได้เพียงอย่างเดียว ดังนั้นถ้ามีการให้ข้อมูลป้อนกลับก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

4.กระบวนการจูงใจ(Motivational Processes) คนเราจะแสดงพฤติกรรมหรือเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบก็เมื่อผลของพฤติกรรมนั้นก่อให้เกิดผลดีมากกว่าผลเสียจะแสดงพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความพึงพอใจและปฏิเสธ สิ่งที่ไม่ได้รับการยอมรับ มีบางกรณีที่ผู้สังเกตประสบความสำเร็จล้มเหลวในการเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ ซึ่งอาจมีสาเหตุจากไม่ได้สังเกตพฤติกรรมที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการไม่สามารถแปลงพฤติกรรมให้อยู่ในระบบความจำได้ ไม่สามารถเก็บรักษาสิ่งที่เรียนรู้ไว้ได้ขาดประสบการณ์หรือร่างกายไม่สมบูรณ์

2.7.2งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการการเลียนแบบ

2.7.2.1งานวิจัยในประเทศ

กนกวรรณ ศรีทุมมา (2546: 94) ได้ศึกษา การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของเยาวชนในศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครพบว่า

1.เชาวนปัญญาของเยาวชนกระทำผิดแตกต่างจากเชาวนปัญญาของเยาวชนที่ไม่กระทำผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2.สุขภาพจิตด้านอารมณ์ซึมเศร้าของเยาวชนกระทำผิด แตกต่างจากสุขภาพจิตด้านอารมณ์ซึมเศร้าของเยาวชนที่ไม่กระทำผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.การทำหน้าที่ของครอบครัวกระทำผิดในด้านการแก้ปัญหาและการทำหน้าที่ทั่วไป แตกต่างจากเยาวชนที่ไม่กระทำผิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนการทำหน้าที่ของครอบครัวในด้านบทบาทการตอบสนองอารมณ์ ความผูกพันทางอารมณ์ การควบคุมพฤติกรรม การสื่อสารในด้านบทบาท การตอบสนองอารมณ์แตกต่างจากเยาวชนที่ไม่กระทำผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.05

4.การรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนของเยาวชนกระทำผิด แตกต่างจากการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนของเยาวชนที่ไม่กระทำผิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

5.การรับรู้เกี่ยวกับการโรงเรียนของเยาวชนกระทำผิด แตกต่างจากการรับรู้เกี่ยวกับโรงเรียนของเยาวชนที่ไม่กระทำผิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

6.การรับรู้เกี่ยวกับชุมชนของเยาวชนกระทำผิด แตกต่างจากการรับรู้เกี่ยวกับชุมชนของเยาวชนที่ไม่กระทำผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

อรรถพล โคตรสินธุ์(2544: 85) ศึกษาผลของสื่อมวลชนที่มีต่อพฤติกรรมเลียนแบบ การแต่งกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า สื่อมวลชนมีผลต่อ กระบวนการใส่ใจและกระบวนการจูงใจในการมีพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

แสงทิพย์ อัครวิริยะกิจ(2547: 102) ได้ศึกษาพฤติกรรมคุกคามทางเพศของผู้อื่นของนักเรียนชายที่ได้รับสื่อที่แฝงการแสดงออกทางเพศและมีจิตลักษณะควบคุมตนเองแตกต่างกันพบว่า

1.นักเรียนชายที่รับสื่อโทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ นิตยสาร หนังสือการ์ตูน และอินเทอร์เน็ตที่แฝงการแสดงออกทางเพศ มีพฤติกรรมคุกคามทางเพศผู้อื่นมากกว่านักเรียนชายที่รับสื่อโทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ นิตยสาร หนังสือการ์ตูน และอินเทอร์เน็ต ที่แฝงการแสดงออกทางเพศน้อย แต่นักเรียนชายที่รับสื่อหนังสือพิมพ์ที่แฝงการแสดงออกมากและน้อย มีพฤติกรรมคุกคามทางเพศผู้อื่นไม่แตกต่างกัน

2.นักเรียนชายมีการควบคุมตนเองมากและน้อยมีพฤติกรรมคุกคามทางเพศไม่แตกต่างกัน

3.ปฏิสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรับสื่อหนังสือการ์ตูนที่แฝงการแสดงออกทางเพศกับการควบคุมตนเองมีผลต่อพฤติกรรมคุกคามทางเพศผู้อื่นของนักเรียนชาย โดยพบว่าในกลุ่มนักเรียนชายที่มีการควบคุมตนเองน้อย ผู้ที่มีปริมาณรับสื่อหนังสือการ์ตูนที่แฝงการแสดงออกทางเพศมากจะมีพฤติกรรมคุกคามทางเพศผู้อื่นมากกว่าผู้ที่มีปริมาณรับสื่อหนังสือการ์ตูนที่แฝงการแสดงออกทางเพศน้อย ในขณะที่กลุ่มนักเรียนชายที่มีการควบคุมตนเองมาก ผู้ที่มีปริมาณรับสื่อหนังสือการ์ตูนที่แฝงการแสดงออกทางเพศมากจะมีพฤติกรรมคุกคามทางเพศผู้อื่นไม่แตกต่างกับผู้ที่มีปริมาณรับสื่อหนังสือการ์ตูนที่แฝงการแสดงออกทางเพศน้อย

4.ปฏิสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรับสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ และอินเทอร์เน็ต ที่แฝงการแสดงออกทางเพศกับการควบคุมตนเองไม่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศผู้อื่นของนักเรียนชาย

สถาบันครอบครัวลูกรักโพล(2548:ออนไลน์) ได้สำรวจเกี่ยวกับความคิดเห็นของคุณพ่อคุณแม่ ว่าห่วงลูกเรื่องใดมากที่สุดพบว่า ผู้ปกครองจะห่วงเรื่องความรุนแรงและการเลียนแบบ ทั้งสื่อลามกและเกมคอมพิวเตอร์ 24.4% ยาเสพติด อดายมุข การพนันและแหล่งมั่วสุมต่างๆ 22.8% เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รักในวัยเรียน 19.9% ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการดำเนินชีวิตประจำวัน 14.8% มีค่านิยมแบบผิดๆ บริโภคนิยม เช่น มีโทรศัพท์มือถือถือ, แต่งตัวตามแฟชั่น 9.4% การคบเพื่อน, การตามอย่างเพื่อน 7.2 % และอื่นๆ 1.9%

2.7.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

บราวน์(हत्यขวัญ สหชัยยันต์.2548: 55อ้างอิงจาก Brown.1982) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบจากความกดดันของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนวัยรุ่นหญิงได้รับความกดดันจากกลุ่มเพื่อนต่างเพศ และการร่วมกิจกรรมทางสังคม เช่น การออกันต์ และการไปงานสังสรรค์ สำหรับความเด่นชัดของกลุ่มเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อเพื่อนวัยรุ่นชาย ได้แก่ การดื่มสุรา และการใช้สารเสพติด

แอทกิน(Atkin.1990:12) ได้ศึกษาบทบาทของโทรทัศน์ในทางลบโดยเฉพาะรายการโฆษณาสุราทางโทรทัศน์ พบว่า เด็กวัยรุ่นดูโฆษณาแล้วเชื่อว่าการดื่มสุราเป็นสิ่งดี ปฏิบัติกันโดยทั่วไป และเป็นบรรทัดฐานสำหรับสถานการณ์บางอย่างซึ่งมีผลต่อการพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อสุราและการดื่มสุราของวัยรุ่น

แบนดูรา กรูเสก และเมนเลฟ(Bandura, Grusec and Menlove.1966:479-506) ได้ศึกษาผลการใช้แม่แบบต่อการเลียนแบบ 3 ลักษณะ คือ แม่แบบที่เป็นชีวิตจริง แม่แบบที่เป็นภาพยนตร์ แสดงโดยคนจริง และแม่แบบที่แสดงโดยการ์ตูน กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กก่อนวัยเรียน ผลการทดลองพบว่า เด็กที่ได้รับแม่แบบก้าวร้าวปรากฏ และแม่แบบที่เป็นภาพยนตร์การ์ตูนมีผลต่อพฤติกรรมของผู้สังเกตเท่าเทียมกับแม่แบบชีวิตจริง

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบ พบว่า พฤติกรรมของผู้ปกครอง ครูและเพื่อน มีอิทธิพลต่อเด็ก ทั้งทางด้านการศึกษา การแต่งกาย การคบเพื่อนต่างเพศ และกิจกรรมทางสังคมอื่นๆ ทั้งนี้การที่เด็กนั้นเกิดพฤติกรรมเลียนแบบตาม เพื่อที่ตนจะสามารถทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสภาพแวดล้อมได้ดี ดังนั้นเด็กจึงพยายามทำตัวให้เป็นการยอมรับของกลุ่มบุคคลที่กล่าวไว้ข้างต้น

3.เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนหอศกวิทย์ อ่อนนุช

3.1ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนหอศกวิทย์อ่อนนุช เดิมชื่อโรงเรียนหอศกวิทย์ ตั้งอยู่ที่ซอยอศก สุขุมวิท21 ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2504 ต่อมา พ.ศ. 2517 ได้ย้ายมาอยู่ซอยอ่อนนุช 40 และตั้งชื่อว่า “โรงเรียนหอศกวิทย์อ่อนนุช”พ.ศ. 2518 เปิดทำการสอนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึง อนุบาลปีที่ 2 โดยมีนางสุดา เหวตระกูล เป็นผู้รับใบอนุญาต ในปี พ.ศ. 2531 ได้ย้ายแผนกอนุบาลอยู่บริเวณใกล้เคียงกัน เลขที่ 86/491 อ่อนนุช 40 โดยมีครุใหญ่บริหารงาน เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ.2517 ได้ทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้น

อนุบาลจนถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปัจจุบันมีอาคารเรียน 2 ชั้น 1 หลัง อาคาร 4 ชั้น 1 หลัง และอาคาร 5 ชั้น 1 หลัง

3.2 ผู้บริหารโรงเรียน

ผู้บริหารงานโรงเรียน นางสุดา เหนาะกุล
ผู้อำนวยการโรงเรียน นางเพทวย ทรงวงษ์

3.3 ประเภทของโรงเรียน

โรงเรียนอโศกวิทย่อ่อนนุช เป็นโรงเรียนสหศึกษา ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน(สช.)เปิดสอนระดับปฐมวัยถึงระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานรับนักเรียนไป-กลับ

3.4 ลักษณะเฉพาะของโรงเรียนอโศกวิทย่อ่อนนุช

ปรัชญาโรงเรียน พัฒนาการสมวัย มีวินัย ใฝ่คุณธรรม
เอกลักษณ์ของโรงเรียน สัญลักษณ์ดอกบัว
เครื่องหมายโรงเรียน อักษรย่อ อ.ศ.ช. แสดงถึง อักษรย่อโรงเรียน

3.5 วิสัยทัศน์

มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เหมาะสมกับวัย มีคุณธรรม รู้จักความรัก ความสามารถคิดเป็นทำ เป็น แก้ปัญหาเป็น พึ่งตนเองได้ตามวัย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

3.6 ภารกิจ

- 1.ด้านวิชาการ
จัดอบรมบุคลากรครู ทำสื่อการเรียนการสอนเพิ่มเติม จัดการเรียนโดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง
- 2.ด้านธุรการ
จัดระบบงานสารบัญให้เป็นปัจจุบัน ประชาสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
- 3.ด้านบุคลากร
จัดสรรบุคลากรทุกฝ่ายให้เหมาะสมกับความสามารถ จัดระเบียบปฏิบัติสำหรับครู นักเรียน และเจ้าหน้าที่
- 4.ด้านกิจการนักเรียน ส่งเสริมการเรียนทั้งในและนอกหลักสูตร
- 5.ด้านอาคารสถานที่ ตรวจสอบรายงานการเสื่อมและการชำรุด เพื่อดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง ดูแลบริเวณโรงเรียนให้สะอาด และปลอดภัยตลอดให้แก่ผู้เรียน

3.7 เป้าหมายของโรงเรียน

- 1.ให้นักเรียนมีความ ความสามารถ เกิดทักษะในการคิดและปฏิบัติ เป็นบุคคลที่มีชีวิตที่ดีงาม อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข
- 2.บุคลากรมีประสิทธิภาพในการสอน และมีศักยภาพในการพัฒนาเด็กให้สูงขึ้น

3. มีสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน

4. การบริหารงานทุกด้านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน

3.8 การบริหารงาน

โรงเรียนจัดโครงสร้างการบริหารงาน แบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย ได้แก่ บริหารงานทั่วไป และฝ่ายวิชาการ มีครูใหญ่เป็นผู้บริหารงาน คณะครูเป็นผู้ช่วย มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ โรงเรียนร่วมกำหนดแผนพัฒนาโรงเรียนให้มีความเหมาะสมกับการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน

3.9 หลักสูตรการเรียนการสอน

3.9.1 กำหนดสัดส่วนการเรียน

3.9.1.1 กำหนดสัดส่วนการเรียนสำหรับกลุ่มสาระต่างๆ ไว้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มสาระที่จำเป็นสำหรับเป็นพื้นฐานทางวิชาการและการเรียนรู้ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ ควรใช้เวลาเรียนในห้องเรียนและอาจเรียนนอกห้องเรียนได้บ้าง

กลุ่มที่ 2 กลุ่มสาระวิชาพื้นฐานการอยู่ร่วมกันในสังคม ได้แก่ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรม หน้าที่พลเมือง เศรษฐศาสตร์ และสุขศึกษา ควรใช้เวลาเรียนในห้องเรียนและนอกห้องเรียนในสัดส่วนเท่า ๆ กัน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มสาระวิชาพื้นฐานเพื่อการพัฒนาสุขภาพ สุนทรียภาพ บุคลิกภาพ การแสดงออก และทักษะการจัดการ ได้แก่ ดนตรี กีฬา ศิลปะ การงานอาชีพ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สามารถจัดการเรียนการสอนนอกห้องเรียน

3.9.1.2 กำหนดวิธีการเรียน

การเรียนทุกสาระวิชาจะต้องมีวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจในบทเรียนอย่างแท้จริง โดยไม่ใช้วิธีการท่องจำ และไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียน สามารถเรียนได้อย่างมีความสุข

3.9.1.3 กำหนดเวลาเรียน

สำหรับเวลาเรียนของกลุ่มที่ 1 และ 2 ควรอยู่ในช่วงเช้า ส่วนกลุ่มที่ 3 ควรจัดในช่วงบ่าย ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่ายหรือเหนื่อยจนเกินไป การเรียนในกลุ่มที่ 3 ไม่ควรคิดคะแนนสอบ แต่ควรให้ผู้เรียนที่เข้าเรียนสม่ำเสมอ สามารถสอบผ่านได้ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกันทางด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา

3.9.1.4 กำหนดจุดเน้นในการเรียน

จุดเน้นในการเรียนกลุ่มสาระต่างๆ ที่จำเป็น มีดังนี้

ภาษาไทย ให้เน้นความสำคัญของการออกเสียงภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง การออกเสียงตัวควบกล้ำ การเขียนเรียงความ ย่อความ การส่งเสริมให้รักการอ่าน การเขียนภาษาไทยให้ถูกต้องตามอักขรวิธีและรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม

ภาษาอังกฤษ ให้ความสำคัญด้านการพูดและการโต้ตอบ ซึ่งจำเป็นในการสื่อสาร เน้นการอ่านจับใจความให้เข้าใจ และให้ความสำคัญกับการเขียนภาษาให้ถูกต้อง

วิทยาศาสตร์ ให้ความสำคัญและกระบวนการเรียนการสอนให้เกิดความเข้าใจรวมทั้งการใช้เครื่องมือและการทดลองทางวิทยาศาสตร์ทั้งด้านฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา สามารถคิดวิเคราะห์หาเหตุผลอย่างมีระบบคณิตศาสตร์ เน้นความเข้าใจในหลักการคิดคำนวณ รู้จักหลักการคิดวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์อย่างเป็นเหตุผล ควรเรียงตามลำดับให้เกิดความต่อเนื่อง สามารถคิดวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์อย่างเป็นเหตุเป็นผล ควรเรียนตามลำดับให้เกิดความต่อเนื่อง สามารถคิดวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์

คอมพิวเตอร์ สามารถเข้าใจภาษาคอมพิวเตอร์ เรียนรู้ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ การสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และการสร้างเว็บไซต์ สามารถค้นหา เก็บข้อมูล และใช้ข้อมูลให้เป็นประโยชน์ และสามารถใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนรู้กลุ่มสาระต่าง ๆ

สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เน้นการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาติไทย ความเป็นไทย เอกลักษณ์ของชาติ ประเพณีและวัฒนธรรมไทย รวมทั้งปลูกฝังให้เป็นคนดีมีคุณธรรม และต่อต้านการทุจริตคดีมีชอบในรูปแบบต่าง ๆ

สุขศึกษาและพลศึกษา ฝึกออกกำลังกาย สามารถเล่นกีฬาได้ มีระเบียบวินัยมีน้ำใจนักกีฬา มีกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพอนามัย ไม่ใช้สารเสพติด ไม่ใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหา และไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หรือพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ

ศิลปะ เน้นในเรื่องการเล่นดนตรี งานศิลปะ และการแสดง รู้จักแสดงออกและสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่า

การงานอาชีพ ฝึกทักษะในการผลิตสินค้าและบริการ รู้จักวิธีการประกอบอาชีพเข้าใจวิธีการพัฒนา การสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้า เข้าใจการเป็นผู้ประกอบการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม

3.9.2. การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

3.9.2.1 การกำหนดเป้าหมายในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

กำหนดเป้าหมายในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในระดับต่าง ๆ ดังนี้
ระดับปฐมวัย มุ่งเพื่อการเตรียมความพร้อมและพัฒนาผู้เรียน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

ระดับภาคบังคับ มุ่งเพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาให้อ่านออกเขียนได้ รวมทั้งภาษาอังกฤษ การคิดคำนวณเป็น รู้จักการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มีความรู้และเข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย มีความรักชาติ รักความเป็นไทย มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถเบื้องต้น ทางดนตรี ศิลปะ และกีฬา และมีวิชาชีพที่จำเป็นสำหรับผู้ที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 254 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 65 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 28 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 97 คน เป็นนักเรียนชาย 51 คน และนักเรียนหญิง 46 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 92 คน เป็นนักเรียนชาย 53 คน และนักเรียนหญิง 39 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ

ชั้นประถมศึกษา	เพศชาย(คน)	เพศหญิง(คน)	รวม
ประถมศึกษาปีที่ 4	37	28	65
ประถมศึกษาปีที่ 5	51	46	97
ประถมศึกษาปีที่ 6	53	39	92
รวม	147	113	254

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 ซึ่งแบบสอบถามมีทั้งหมด 7 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการเขียนแบบครู

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการเขียนแบบเพื่อน

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

ตัวอย่าง แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หรือเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุปี

3. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....

5. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้ต่อเดือน ประมาณ.....บาท

6. อาชีพของผู้ปกครอง

() รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว

() รับจ้าง

7. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

() โสด

() คู่

() หม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและบุคลิกภาพแบบแสดงตัว แล้วนำมาสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของศิริวรรณ สุวินท์ (2548:127-128) และชนาวรรณ ธนพรดี (2550: 121-122)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 โดยลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าจะไปถึงที่หมายก่อนเวลา					
00	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจ ถ้ามีคนมาขัดจังหวะเวลาทำงาน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533 : 57 – 59) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

บุคลิกภาพแบบ เอ หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย 63.54

บุคลิกภาพแบบ บี หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย 63.54

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเลียนแบบผู้ปกครอง

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ปกครอง เพื่อสร้างแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ปกครองของปิยะทัศน์ สุธรรมธารีกุล (2546: 38)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ปกครองโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 ลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักเรียนเอาใจใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมายตามอย่างผู้ปกครอง					
00	เมื่อนักเรียนเห็นผู้ปกครองตั้งใจทำงาน นักเรียนขอปฏิบัติตามด้วย					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้ แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ปกครอง ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ปกครอง พอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ปกครอง ไม่ดี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน แล้วนำมาสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนของชาติชาย หมั่นสมักร(2542) แสงอรุณ พจน์พัฒนพล(2545) และศักดิ์ดา พยัคฆ์ (2545)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0 00	1.สถานที่เรียน สภาพห้องเรียนเหมาะสมกับ ลักษณะวิชา โรงเรียนตั้งอยู่ในสถานที่เดินทาง ไม่สะดวก					
0 00	2.สื่ออุปกรณ์การเรียน สภาพห้องเรียนมีอุปกรณ์การ เรียนอย่างพอเพียง สื่อการสอนมีจำนวนน้อยไม่ เพียงพอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้ แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนไม่ดี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเลียนแบบครู

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของครู แล้วนำมาสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของครูของ ปิยะทัศน์ สุธรรมธารีกุล(2546: 38)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของครูโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 ลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามการเลียนแบบครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของครู เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักเรียนเอาใจใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมายตามครู					
00	เมื่อนักเรียนเห็นครูทำงานอย่างประณีต นักเรียนปฏิบัติตามด้วย					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้ แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของครู ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของครูพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของครูไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเลียนแบบเพื่อน

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเพื่อน แล้วนำมาสร้างแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเพื่อน ของ ปิยะทัศน์ สุธรรมธารีกุล(2546: 38)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเพื่อนโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 ลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเพื่อน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักเรียนใจใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมายตามเพื่อน					
00	เมื่อนักเรียนเห็นเพื่อนตั้งใจทำงาน นักเรียนรีบปฏิบัติตามด้วย					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้ แปลผลได้ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเพื่อน ดี
- คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเพื่อนพอใช้
- คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ แล้วนำมาสร้างแบบสอบถาม

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์จันท์ (2520: 101)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 ลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยสถานการณ์ และเลือกคำตอบที่ให้ไว้ 6 ตัวเลือกตามแนวคิดของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์จันท์ (2522: 221)

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ชนิดสถานการณ์ลักษณะข้อสอบเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบที่นักเรียนอาจจะประสบในชีวิตประจำวัน

ลักษณะของแบบวัดการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบด้วยสถานการณ์ที่เป็นเรื่องต่างๆ ซึ่งเรื่องเหล่านี้บรรยายถึงสถานการณ์ขัดแย้ง โดยสมมติให้ผู้ตอบกำลังอยู่ในสถานการณ์ จากนั้นผู้ตอบแต่ละคนจะต้องคิดหาเหตุผลว่า ทำไม่จึงเลือกทำเช่นนั้น และเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดของตนเองมากที่สุด 1 คำตอบ จากตัวเลือกที่ให้ไว้ 6 ตัวเลือกแต่ละเรื่อง

ตัวอย่าง แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

(0) แก้วมีผลการเรียนต่ำลง เนื่องจากเธอรู้ว่าใช้เวลาดูหนังสือที่บ้านน้อยเกินไป เพราะปกติจะดูเฉพาะตอนเช้าก่อนนำขนมไปขายที่ตลาด ส่วนตอนค่ำเธอต้องช่วยแม่ทำขนมเพื่อขายในตอนเช้า อีกทั้งทำให้แก้วรู้สึกเหน็ดเหนื่อยมาก แต่เธอยังพยายามตื่นให้เร็วกว่าปกติ เพื่อเพิ่มเวลาดูหนังสือในตอนเช้าให้มากขึ้น ก่อนนำขนมไปขาย ถ้าข้าพเจ้าเป็นแก้วก็จะทำเช่นนั้น เพราะ

- ก. ถ้าไม่ดูหนังสือเพิ่มขึ้น จะทำให้ผลการเรียนต่ำลง แล้วผู้ปกครองอาจตำหนิได้
- ข. คนอื่นยกย่องว่า ข้าพเจ้าเป็นคนที่รู้จักปรับปรุงตัวเอง
- ค. ถ้าเป็นคนอื่น เมื่อผลการเรียนลดลง เขาก็คงขยันทมากขึ้น เช่นกัน
- ง. ข้าพเจ้าเป็นนักเรียนจึงมีหน้าที่ที่จะต้องปรับปรุงตัวเองด้านการเรียนให้ดียิ่งขึ้น
- จ. การที่ข้าพเจ้าได้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น นอกจากจะทำให้ข้าพเจ้าสบายใจแล้ว ยังช่วยให้ผู้ปกครองพลอยสบายใจด้วย

ฉ. เมื่อข้าพเจ้าทำคะแนนได้ดี ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

เกณฑ์การให้คะแนน

คำตอบทั้ง 6 ตัวเลือกนี้ แสดงถึงจริยธรรมขั้นที่ 1 ถึง 6 ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก เป็นขั้นของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมทั้ง 6 ขั้น และถูกนำมาเรียงลำดับปะปนกัน ผู้ตอบคนใดเลือกข้อใดก็จะได้คะแนนตรงกับขั้นของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของตัวเลือกนั้น ดังนั้นคำตอบแต่ละข้อ ผู้ตอบจะได้คะแนนในช่วง 1-6 คะแนน ซึ่งตรงกับขั้นของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของตัวเลือกนั้นคือ

ขั้นที่ 1	หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ	กำหนด	1	คะแนน
ขั้นที่ 2	หลักการแสวงหารางวัล	กำหนด	2	คะแนน
ขั้นที่ 3	หลักการทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ	กำหนด	3	คะแนน
ขั้นที่ 4	หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม	กำหนด	4	คะแนน
ขั้นที่ 5	หลักการทำตามคำมั่นสัญญา	กำหนด	5	คะแนน
ขั้นที่ 6	หลักการยึดอุดมคติสากล	กำหนด	6	คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้ แปลผลได้ผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับสูง
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับต่ำ

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และจุดมุ่งหมายแล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์(Face Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา อาจารย์สรเสรีญ หุ่นแสน และอาจารย์มยุรี เสมใจดี ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งทางด้านภาษา เนื้อหาและการใช้ตัวเลือกในข้อคำถามของแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปทดลองใช้

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนนอศกวิทย่ออนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คนที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25 % ของกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test แล้วเลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย

2.1 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25 % ของกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test จากนั้นคัดเลือกเฉพาะข้อที่ค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ซึ่งได้ผลดังนี้

2.1.1 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.277 - 4.593 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8345

2.1.2 แบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.221 - 4.355 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8755

2.1.3 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.223 - 5.288 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8686

2.1.4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.292 - 4.040 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8419

2.1.5 แบบสอบถามการเลียนแบบครู เป็นแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.391 - 5.487 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8138

2.1.6 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน เป็นแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.225 - 5.975 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8291

2.1.7 แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.243 - 6.414 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8498

3. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้ เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) แล้วนำมาใช้ในการวิจัย ซึ่งได้ผลดังนี้

3.1 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8345

3.2 แบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8755

3.3 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8686

3.4 แบบสอบถามการเลียนแบบครู มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .8138

3.5 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .8291

3.6 แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .8498

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญอ้อมนุช เขตสวนหลวง จังหวัด กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญอ้อมนุช เขตสวนหลวง จังหวัด กรุงเทพมหานคร ด้วยตนเองในระหว่างวันที่ 2 – 27 กุมภาพันธ์ 2552 จำนวน 254 ฉบับ ได้รับมาคืนครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนตอบมาคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ คือ ตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ้อมนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. วิเคราะห์ปัจจัยระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ้อมนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 % ของกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และด้านปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญอ้อมนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F-Ratio	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา F-Distribution
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของการพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของการพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
\hat{Y}	แทน	สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบโดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบโดยใช้คะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง
X_3	แทน	อายุ

X ₄	แทน	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
X ₅	แทน	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
X ₆	แทน	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
X ₇	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X ₈	แทน	รายได้ของผู้ปกครอง/เดือน
X ₉	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจการ
X ₁₀	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
X ₁₁	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง
X ₁₂	แทน	สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง โสด
X ₁₃	แทน	สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง คู่
X ₁₄	แทน	สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง หม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่
X ₁₅	แทน	บุคลิกภาพ
X ₁₆	แทน	การเลียนแบบผู้ปกครอง
X ₁₇	แทน	ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน
X ₁₈	แทน	การเลียนแบบครู
X ₁₉	แทน	การเลียนแบบเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไป คัดคำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงจำนวน และร้อยละ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น อาชีพของผู้ปกครอง และสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ได้แก่ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของผู้ปกครอง/เดือน บุคลิกภาพ การเลียนแบบผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน การเลียนแบบครู และการเลียนแบบเพื่อน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาวិเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นคว้าตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น อาชีพของผู้ปกครอง และสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 3 แสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น อาชีพของผู้ปกครอง และสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

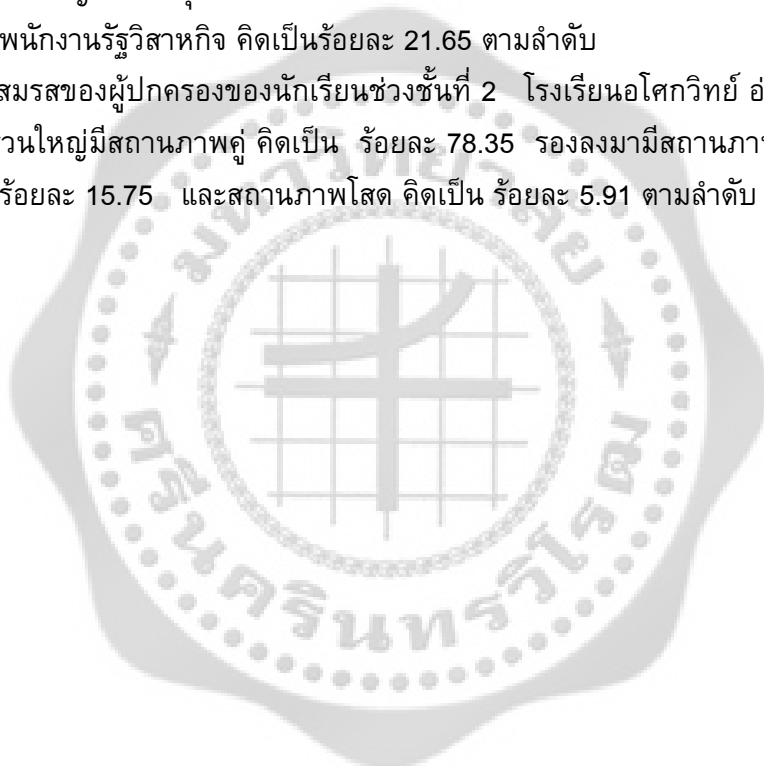
ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	140	55.12
หญิง	114	44.88
รวม	254	100.00
ระดับชั้น		
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	65	25.59
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	97	38.19
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	92	36.22
รวม	254	100.00
อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	55	21.65
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	134	52.76
รับจ้าง	65	25.59
รวม	254	100.00
สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง		
โสด	15	5.91
คู่	199	78.35
หม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่	40	15.75
รวม	254	100.00

จากตาราง 3 บัญชีส่วนตัว เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย โดยคิดเป็นร้อยละ 55.12 รองลงมาเป็น เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 44.88

นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่กำลัง ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็น ร้อยละ 38.19 รองลงมาคือกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็น ร้อยละ 36.22 และนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิด เป็นร้อยละ 25.59 ตามลำดับ

อาชีพของผู้ปกครองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 52.76 รองลงมาคือรับจ้าง คิดเป็น ร้อยละ 25.59 และรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 21.65 ตามลำดับ

สถานภาพสมรสของผู้ปกครองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีสถานภาพคู่ คิดเป็น ร้อยละ 78.35 รองลงมา มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง หรือ แยกกันอยู่ คิดเป็น ร้อยละ 15.75 และสถานภาพโสด คิดเป็น ร้อยละ 5.91 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ได้แก่ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของผู้ปกครอง/เดือน บุคลิกภาพ การเลียนแบบผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน การเลียนแบบครู และการเลียนแบบเพื่อน ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ได้แก่ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของผู้ปกครอง/เดือน บุคลิกภาพ การเลียนแบบผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน การเลียนแบบครู และการเลียนแบบเพื่อน

ปัจจัย	\bar{X}	S	การแปลผล
1. การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ	3.57	.633	กำลังพัฒนา
2. อายุ	11.02	1.004	วัยเด็ก
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.27	.513	ปานกลาง
4. รายได้ของผู้ปกครอง/เดือน	32386.61	45204.985	ปานกลาง
5. บุคลิกภาพ	63.54	7.868	แบบเอ
6. การเลียนแบบผู้ปกครอง	3.70	.471	มาก
7. ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน	3.60	.595	ดีพอใช้
8. การเลียนแบบครู	4.05	.614	มาก
9. การเลียนแบบเพื่อน	3.22	.539	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีรายได้ของผู้ปกครองรวมกันต่อเดือน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง มีการเลียนแบบผู้ปกครอง และการเลียนแบบครู อยู่ในระดับมาก ส่วนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบอยู่ในระดับกำลังพัฒนา ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีพอใช้ และการเลียนแบบเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง มีบุคลิกภาพแบบ เอ และอายุ โดยเฉลี่ยอยู่ในวัยเด็ก

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง/เดือน อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง และการเลียนแบบผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน การเลียนแบบครู และการเลียนแบบเพื่อน กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

ตาราง 5 แสดงผลการการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้
เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	X ₁₈	X ₁₉	Y	
X ₁		-1.00**	.049	.039	-.040	.005	-.136*	.065	-.025	.050	-.033	-.076	.083	-.044	.023	.063	.024	-.088	.139*	-.020	
X ₂			-.049	-.039	.040	-.005	.136*	-.065	.025	-.050	.033	.076	-.083	.044	-.023	-.063	-.024	.088	-.139*	.020	
X ₃				-.687**	-.096	.721**	.018	.094	-.115	.026	.079	.112	.020	-.095	.136*	.030	-.308**	.019	-.132*	.084	
X ₄					-.461**	-.442**	-.055	-.078	.042	.049	-.096	-.070	.045	-.006	-.061	.055	.263**	-.040	.223**	-.189*	
X ₅						-.592**	-.035	-.011	.098	-.068	-.015	-.059	-.079	.127*	-.205**	-.134*	.183**	-.003	-.208**	.105	
X ₆							.085	.082	-.138*	.024	.102	.124*	.038	-.123*	.262**	.085	-.424**	.039	.008	.066	
X ₇								.083	.065	-.110	.064	-.015	.114	-.120	.013	.183**	-.059	.259**	.080	.056	
X ₈									.111	-.009	-.094	.021	.018	-.034	.071	.104	.010	.131*	-.061	-.039	
X ₉										-.556**	-.308**	-.010	.068	-.070	-.058	.055	.071	-.003	.035	.035	
X ₁₀											-.620	.070	-.057	.019	.053	-.001	-.025	-.068	-.029	-.007	
X ₁₁												-.070	.002	.044	-.006	.051	-.038	.081	.000	-.025	
X ₁₂													-.477	-.108	.006	-.076	-.005	-.043	-.058	.079	
X ₁₃														-.822	-.020	.102	-.055	.063	.008	.068	
X ₁₄															.018	-.067	.065	-.044	.028	-.128*	
X ₁₅																.294**	-.049	.139**	.202**	-.059	
X ₁₆																	.170**	.364**	.283**	.148*	
X ₁₇																		.291**	.177**	-.057	
X ₁₈																			.314**	.112	
X ₁₉																				.024	
Y																					

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ การเลียนแบบผู้ปกครอง (X_{16})

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น: ประถมศึกษาปีที่ 4 (X_4) และสถานภาพสมรสของผู้ปกครองหม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่ (X_{14})

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 16 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย (X_1) เพศ : หญิง (X_2) อายุ (X_3) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 5 (X_5) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน (X_8) อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจการ (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้าง (X_{11}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง : โสด (X_{12}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง : คู่ (X_{13}) บุคลิกภาพ (X_{15}) ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน (X_{17}) การเลียนแบบครู (X_{18}) และการเลียนแบบเพื่อน (X_{19})

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นคว้าตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 6 - 7

ตาราง 6 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเมื่อใช้กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง เป็นเกณฑ์ โดยใช้การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	1	6.161	3.080	8.119**
Residual	252	95.223	.379	
Total	253	101.384		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า มี 2 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดในตาราง 6

ตาราง 7 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₆	.213	.082	.158	R = .247	R ² = .061	8.119**
a = 2.860						
R = .247						
R ² = .061						
SE _{est} = .615						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร มี 1 ปัจจัย ได้แก่ การเลียนแบบผู้ปกครอง (X_{16}) และปัจจัยนี้ สามารถพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ได้ร้อยละ 6.1

สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 2.860 + .213 X_{16}$$

สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .158 X_{16}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสภาพสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุชเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 254 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 65 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 28 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 97 คน เป็นนักเรียนชาย 51 คน และนักเรียนหญิง 46 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 92 คน เป็นนักเรียนชาย 53 คน และนักเรียนหญิง 39 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.277 - 4.593 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8345

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.221 - 4.355 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8755

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.223 - 5.288 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8686

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการเลียนแบบครู เป็นแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.391 - 5.487 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8138

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน เป็นแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.225 - 5.975 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8291

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.243 - 6.414 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8498

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง จังหวัด กรุงเทพมหานคร เพื่อยกขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง จังหวัด กรุงเทพมหานคร ด้วยตนเองในระหว่างวันที่ 2 - 27 กุมภาพันธ์ 2552 จำนวน 254 ฉบับ ได้รับมาคืนครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนตอบมาคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ คือ ตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ การเลียนแบบผู้ปกครอง (X_{16})
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น: ประถมศึกษาปีที่ 4 (X_4) และสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง หม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่ (X_{14})
3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 16 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย (X_1) เพศ : หญิง (X_2) อายุ (X_3) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 5 (X_5) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน (X_8) อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจการ (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้าง (X_{11}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง : โสด (X_{12}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง : คู่ (X_{13}) บุคลิกภาพ (X_{15}) ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน (X_{17}) การเลียนแบบครู (X_{18}) และการเลียนแบบเพื่อน (X_{19})

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่สามารถพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร มี 1 ปัจจัย ได้แก่ การเลียนแบบผู้ปกครอง (X_{16})

5. สมการพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอยของตัวพยากรณ์ มาเขียนสมการได้ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 2.860 + .213 X_{16}$$

5.2 สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .158 X_{16}$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่สรุปข้างต้น พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ การเลียนแบบผู้ปกครอง (X_{16}) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ผู้วิจัยจึงอภิปรายผลดังนี้

1.1 การเลียนแบบผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบนั้นมาจากการเลียนแบบซึ่งต้นแบบของนักเรียน คือผู้ปกครองของตนเอง ซึ่งพฤติกรรมการเลียนแบบนักเรียนได้มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบ เอาใจใส่ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักหน้าที่และการกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี มีความละเอียดรอบคอบ ส่งงานตรงต่อเวลา ยอมรับผลของการกระทำ มีการยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงพยายามปรับปรุงงานในหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นทั้งตนเองและสังคมมาเป็นแบบอย่าง ทั้งนี้เป็นเพราะผู้ปกครองเป็นบุคคลที่เด็กมีความใกล้ชิดเป็นอย่างมาก เป็นผู้ที่สามารถสอนแทรกความคิด ทศนคติ และแนวทางการดำเนินชีวิตให้กับนักเรียนโดยตรง หากนักเรียนมีผู้ปกครองให้ความรัก ความสนใจ สร้างความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในบ้าน และความสำคัญของนักเรียน ทำให้นักเรียนเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ สอดคล้องกับวิทยา นาควัชระ (2537) ได้สรุปลักษณะของความสัมพันธ์ที่ระหว่างบุคคลในครอบครัวไว้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน หากมีความสัมพันธ์อย่างมั่นคง มีความศรัทธาต่อกัน มีความรัก ย่อมก่อให้เกิด

เกิดพฤติกรรมมีวินัยรับผิดชอบ รู้จักบทบาทและหน้าที่ของแต่ละคน มีความปรารถนาดีต่อกันและสามารถแสดงความรู้สึกทั้งหมดนี้ออกมาในปริมาณที่เหมาะสม โดยมากคุณธรรมและจริยธรรมเกิดจากอิทธิพลการหล่อหลอมและเรียนรู้จากสังคมที่นักเรียนดำรงอยู่ ดังที่พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา(2544) กล่าวว่า การเลียนแบบ เป็นการนำเอาแบบอย่างของบุคคลอื่นมาเป็นของตน เพื่อที่ตนเองจะได้เป็นที่ยอมรับของสังคม การเลียนแบบจะช่วยให้เกิดความอบอุ่นใจและมีความมั่นใจมากขึ้น เช่น บุคคลที่ชอบแต่งตัวไว้ทรงผมตามอย่างดารารายานตร์ ดังนั้นหากต้องการให้เด็กเลียนแบบพฤติกรรมที่ดี บิดา มารดา และผู้ปกครองถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญที่ควรให้ความสำคัญ เพราะเด็กจะเลียนแบบตามอันเป็นพฤติกรรมที่ติดตัวเด็กไปถึงอนาคต

ดังนั้น การเลียนแบบผู้ปกครอง จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น: ประถมศึกษาปีที่ 4 (X_4) และสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง หม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่ (X_{14}) อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสัมพันธ์ทางลบกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 บางคนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร มีพัฒนาการทางจริยธรรมอยู่ในระดับที่กระทำตามความคาดหวังของคนอื่น คิดถึงผู้อื่นอยู่เสมอ เพื่อที่จะแสดงบทบาทของตนเองตามที่ครูและผู้ปกครองต้องการ การดำเนินและยกย่องชมเชยเป็นสิ่งที่ควบคุมความประพฤติให้มีการกระทำตามกฎเกณฑ์ ทั้งนี้เพราะว่านักเรียนในประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นเด็กยังไม่สามารถประสานแนวคิด หรือคิดแบบนามธรรมเหมือนเด็กโตและผู้ใหญ่ได้ เด็กจะเรียนด้วยการรับสัมผัส ความรู้สึก และอารมณ์กระบวน การเรียนรู้ของเด็กในระดับนี้ จะเป็นการสะสมประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อมรอบตัว ไม่ว่าจะเป็นเพื่อน พ่อแม่ ครู เพื่อนบ้าน ชุมชน และสิ่งแวดล้อมที่เด็กได้สัมผัส เด็กจะเรียนรู้และเลียนแบบสิ่งเหล่านี้ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มักมีปัญหาไม่สามารถที่จะทำความเข้าใจบทเรียนหรือรายวิชาที่เรียน หรือไม่สามารถที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ทันกำหนดส่ง ประกอบกับเริ่มสนิทสนมกับเพื่อนๆ ซึ่งเพื่อนบางกลุ่มมีพฤติกรรมการเล่นและความประพฤติที่ไม่เหมาะสม เทียวเตรไม่สนใจการเรียน ประกอบกับนักเรียนเริ่มคุ้นเคยในวิชาเรียนและสภาพแวดล้อมทางการเรียนแล้ว ทำให้ไม่มีความกดดันมากเท่าแต่ก่อน นักเรียนเริ่มไม่ตั้งใจเรียน ใช้ชีวิตให้ผ่านไปวันๆ เท่านั้น เพราะส่วนใหญ่จะใช้ชีวิตสนุกสนานกับเพื่อน ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบไม่ดี

ดังนั้น ระดับชั้น: ประถมศึกษาปีที่ 4 จึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

2.2 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง หม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่ มีความสัมพันธ์ทางลบกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบน้อย ทั้งนี้เพราะอาจจะมีความมาจากสภาพครอบครัวของนักเรียนเอง เนื่องจากครอบครัวไทยในปัจจุบันเน้นการทำมาหากินมากกว่าการมองคุณค่าของชีวิตในเชิงคุณธรรมหรือจริยธรรม ขาดความเอาใจใส่ ซึ่งรวมไปถึงสื่อหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆตัวนักเรียน เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมในนักเรียน โดยสื่อแทบทุกชนิดมีอิทธิพลเหนือกลไกทางสังคมดั้งเดิมที่มีอยู่ เช่นเกมคอมพิวเตอร์ทุกรูปแบบ เว็บลามกที่นักเรียนทุกคนเข้าถึงได้ไม่ยากเย็น รายการโทรทัศน์ที่มีฉากเต็มไปด้วยความรุนแรงทั้งแบบเปิดเผยและซ่อนเร้นมีวิดิโอที่น่าเสนาอูปร่างและความเช่กซี้ของศิลปินมากกว่าสุนทรีย์ภาพของบทเพลง สื่อสิ่งพิมพ์ที่น่าเสนาอูปร่างหรือคนมีชื่อเสียงที่เน้นการใช้ชีวิตอย่างอิสระเสรีในด้านต่างๆรวมทั้งเรื่องเพศ สิ่งเหล่านี้กลายเป็นกลไกที่มีอิทธิพลนักเรียนมากกว่า ครอบครัว ดังที่สุรางค์ จันท์เอม (2529) กล่าวว่า สภาพครอบครัวที่บิดามารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายไม่ได้อยู่ด้วยกัน มีผลทำให้เด็กมีความรู้สึกไม่ปลอดภัย รู้สึกทอดทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยว ขาดผู้ที่จะเป็นแบบอย่างแก่เด็ก และสอดคล้องกับนิวแมน ลอรา และคริสติน(Newman, Laura and Christine.1993) ได้จำแนกครอบครัวตามสถานภาพสมรสออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ครอบครัวสมบูรณ์(Intact Family) หมายถึงครอบครัวที่บิดามารดาและบุตรอยู่ด้วยกัน มีความผูกพันทางสายเลือดหรือทางกฎหมาย โดยสมาชิกแต่ละคนมีความผูกพันกันอย่างใกล้ชิด สมาชิกในครอบครัวมีส่วนช่วยเหลือ มีส่วนให้และรับประสบการณ์จากกัน ซึ่งความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสำคัญต่อชีวิต และสภาพจิตใจของเด็กเป็นอย่างมาก ทำให้เด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมรอบตัวได้ และครอบครัวแตกแยกหรือครอบครัวหย่าร้าง(Separated/Divorced) หมายถึง สภาพครอบครัวที่มีเพียงบิดาหรือมารดาฝ่ายเดียว จะเป็นการหย่าร้าง การทอดทิ้ง หรือการแยกกันอยู่ก็ตาม นับว่าเป็นการสิ้นสุดของสภาพชีวิตสมรส และจะเป็นผลให้เด็กขาดการดูแล เอาใจใส่ไม่ได้รับความรัก ความอบอุ่น ความเห็นอกเห็นใจเท่าที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีผลทำให้เด็กมีความรู้สึกไม่ปลอดภัย รู้สึกทอดทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยว ขาดผู้ที่จะเป็นแบบอย่างของเด็ก ดังนั้นนักเรียนบางคนอาจไม่ได้ความสนใจ โดยเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญ และให้ความสนใจกับสิ่งอื่นๆที่อยู่รอบตัวมากกว่า เช่นให้ความสนในกับการรับสื่อต่างๆ มากกว่าความรับผิดชอบในการเรียน อีกทั้งยังขาดความดูแลเอาใจใส่จากครอบครัวและครูอย่างใกล้ชิด เป็นผลทำให้เกิดการต่อต้านไม่ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม และไม่ยอมทำตามกฎเกณฑ์ที่ถูกกำหนดขึ้น

ดังนั้น สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง หม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่ จึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 16 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย (X_1) เพศ : หญิง (X_2) อายุ (X_3) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 5 (X_5) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน (X_8) อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจการ (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้าง (X_{11}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง : โสด (X_{12}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง : คู่ (X_{13}) บุคลิกภาพ (X_{15}) ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน (X_{17}) การเลียนแบบครู (X_{18}) และการเลียนแบบเพื่อน (X_{19}) อภิปรายได้ดังนี้

3.1 เพศชาย ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนชายบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบดีและนักเรียนชายบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบไม่ดี อภิปรายได้ดังนี้

นักเรียนชายบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนชายบางคนได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ดีจากพ่อแม่ มีประชาธิปไตยระหว่างบุคคลในครอบครัว มีความอบอุ่นในครอบครัว พ่อแม่ให้ความเอาใจใส่ดูแลลูกอย่างเต็มที่ และส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมตามความต้องการของตนเอง อีกทั้งนักเรียนยังได้รับการยอมรับจากเพื่อน ญาติ ครู อาจารย์ และคนใกล้ชิด นอกจากนี้ นักเรียนยังรับรู้ถึงความสามารถและความถนัดของตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความภาคภูมิใจในตนเอง รู้จักวางแผนและเป้าหมายชีวิตของตนในอนาคตได้ ทำให้นักเรียนชายบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบดี

นักเรียนชายบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบไม่ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนชายบางคนไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ดีจากพ่อแม่ บางคนอาจได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมากเกินไป จึงทำให้นักเรียนรู้สึกที่ตนเองถูกกดดัน บางคนอาจได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยจากพ่อแม่ ทำให้ให้นักเรียนรู้สึกขาดที่พึ่งพิงเมื่อเกิดปัญหาขึ้นกับตน ขาดความอบอุ่นในครอบครัว พ่อแม่ไม่ได้ให้ความเอาใจใส่ดูแลลูกอย่างเต็มที่ ไม่ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมตามความต้องการของตนเอง แต่จะให้ทำตามความคาดหวังของตนเองด้วย นอกจากนี้ นักเรียนยังไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน ญาติ ครู อาจารย์ และคนใกล้ชิด อีกทั้งนักเรียนยังไม่รู้ความสามารถของตนเอง ไม่รู้ความถนัดของตน ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดความภาคภูมิใจในตนเอง ไม่รู้จักวางแผนและเป้าหมายชีวิตของตนในอนาคตได้ ทำให้นักเรียนชายบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบไม่ดี

ดังนั้น เพศชาย จึงไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

3.2 เพศหญิง ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนหญิงบางคน มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบดี และนักเรียนหญิงบางคนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบไม่ดี อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนหญิงบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนหญิงบางคนได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ดีจากพ่อแม่ มีประชาธิปไตยระหว่างบุคคลในครอบครัว มีความอบอุ่นในครอบครัว พ่อแม่ให้ความเอาใจใส่ดูแลลูกอย่างเต็มที่ และส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมตามความต้องการของตนเอง อีกทั้งนักเรียนยังได้รับการยอมรับจากเพื่อน ญาติ ครู อาจารย์ และคนใกล้ชิด นอกจากนี้ นักเรียนยังรับรู้ถึงความสามารถและความถนัดของตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความภาคภูมิใจในตนเอง รู้จักวางแผนและเป้าหมายชีวิตของตนในอนาคตได้ ทำให้นักเรียนหญิงบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบดี

นักเรียนหญิงบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบไม่ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนหญิงบางคนไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ดีจากพ่อแม่ บางคนอาจได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวด กวดขันมากเกินไป จึงทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณถูกกดดัน บางคนอาจได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยจากพ่อแม่ ทำให้ให้นักเรียนรู้สึกขาดที่พึ่งพิงเมื่อเกิดปัญหาขึ้นกับตน ขาดความอบอุ่นในครอบครัว พ่อแม่ไม่ได้ให้ความเอาใจใส่ดูแลลูกอย่างเต็มที่ ไม่ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมตามความต้องการของตนเอง แต่จะให้ทำตามความคาดหวังของตนเองด้วย นอกจากนี้ นักเรียนยังไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน ญาติ ครู อาจารย์ และคนใกล้ชิด อีกทั้งนักเรียนยังไม่รู้ความสามารถของตนเอง ไม่รู้ความถนัดของตน ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดความภาคภูมิใจในตนเอง ไม่รู้จักวางแผนและเป้าหมายชีวิตของตนในอนาคตได้ ทำให้นักเรียนหญิงบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบไม่ดี

ดังนั้น เพศหญิง จึงไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

3.3 อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อยู่ในกลุ่มช่วงอายุ 9-12 ปี ตามที่บอกข้างต้นว่าทั้งเพศหญิงและชาย ซึ่งอยู่ในขั้นระดับที่กระทำตามความคาดหวังของคนอื่น คิดถึงผู้อื่นอยู่เสมอ ต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับของสังคมที่ตนอยู่ นักเรียนบางคนอาจไม่ได้ความสนใจ โดยเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญ และให้ความสนใจกับสิ่งอื่นๆที่อยู่รอบตัวมากกว่า เช่น ให้ความสนใจในการรับสื่อต่างๆ อีกทั้งยังขาดความดูแลเอาใจใส่จากครอบครัวและครูอย่างใกล้ชิด เป็นผลทำให้เกิดการต่อต้านไม่ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม และไม่อยากทำตามกฎเกณฑ์ที่ถูกกำหนดขึ้น ดังที่ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542:1367) ได้ให้ความหมายของคำว่าอายุว่า หมายถึงจำนวนปี นับตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน โดยอายุเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดฐานะของบุคคลในสังคม บุคคลที่มีอายุต่างกันจะมีความคิดเห็นและการปฏิบัติแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ การเรียนรู้ และสอดคล้อง

กับฮอฟแมน (ทรงศรี คงทวิ.2550:20 อ้างอิงจาก Hoffman.) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูกับคุณลักษณะจริยธรรม 4 ประการ คือ การมีการมีความรู้สึกรับผิดชอบ การยอมรับและการสารภาพผิด การยึดหยุ่นแห่งตน การต้านทานสิ่งยั่วยุ พบว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบให้ความรักใคร่ในช่วงอายุ 4 - 13 ปี จะมีลักษณะทางจริยธรรมทั้งสี่ประการสูงกว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบให้ความรักน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า การให้เหตุผลในการอบรมสั่งสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะทางจริยธรรมของเด็ก โดยเฉพาะเด็กที่มีอายุ 5 ปี

ดังนั้น อายุ จึงไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

3.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนบางคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบดี และนักเรียนบางคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบไม่ดี อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนบางคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบดี ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เป็นนักเรียนที่มีความพร้อมและตั้งใจเรียนในการเรียนอยู่เป็นพื้นฐาน มีแรงจูงใจในความสำเร็จ ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนและสนใจในการเรียนมากขึ้นกว่าเดิม รู้สึกภูมิใจในผลการเรียน พร้อมกับต้องการรักษาระดับผลการเรียนที่ดีไว้ เมื่อผลการเรียนดีก็จะได้รับคำชื่นชมจากคนรอบข้าง เช่น ผู้ปกครอง ครู เพื่อน เป็นต้น ซึ่งการประสบความสำเร็จด้านการเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง ทำให้นักเรียนรับรู้ถึงความถนัดและความสามารถของตนเองอย่างแท้จริง ทำให้นักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบดี

นักเรียนบางคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบไม่ดี เนื่องมาจากการขาดความรับผิดชอบต่อการเรียน จึงไม่มีทักษะในเรื่องที่เรียน ให้ความสนใจกับเรื่องอื่นมากกว่าการเรียน สอดคล้องกับ กูด และคนอื่น ๆ (โพล เจเลียวจลาด.2548: 22-23 อ้างอิง Good and others.1973) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (achievement) ว่าหมายถึง ความสำเร็จ (accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ ใช้ความรู้ต่าง ๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (academic achievement) หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกัน ทำให้นักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบไม่ดี

ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

3.5 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน และอาชีพของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช

เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร บางคนผู้ปกครองให้ความสนใจในเรื่องของฐานะทางเศรษฐกิจมากกว่าการดูแลเอาใจใส่นักเรียน และความรับผิดชอบของเด็กที่มาจากสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกัน เด็กยอมแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังที่ซูนิช (ทรงศรี คงทวี.2550:20 อ้างอิงจาก Zunich.1963) ได้ศึกษาถึงความรับผิดชอบกับสถานภาพของบิดามารดาในเรื่องเศรษฐกิจ พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำจะมีความรู้สึกรับผิดชอบต่ำกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง

ดังนั้น รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน และอาชีพของผู้ปกครอง จึงไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

3.6 บุคลิกภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อภิปรายผลได้ดังนี้

บุคลิกภาพของนักเรียนในแต่ละคนนั้นมีรูปแบบของความคิดความรู้สึกและพฤติกรรม ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลที่แสดงออกมาทั้งทางกายและจิตใจ และเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่น ดังที่ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วย พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาของชีวิตของบุคคล นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีบุคลิกภาพแบบเอ เป็นคนที่รักความก้าวหน้า มีความกระตือรือร้น ชอบการแข่งขัน ทำงานด้วยความรวดเร็ว หนีไม่ได้กับงานที่ล่าช้า ไม่ชอบการรอคอย มีความพยายามในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งปัจจัยดังกล่าว ทำให้นักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบดี คนมีบุคลิกภาพแบบ B ก็จะมีลักษณะตรงกันข้าม คือ ไม่ค่อยใส่ใจหรือเร่งร้อนในเรื่องของเวลา,ไม่รู้สึกมีความจำเป็นที่จะต้องแสดงหรือพูดคุยในความสำเร็จ หรือ การบรรลุถึงใด ๆ นอกจากว่ามันจำเป็นต้องแสดงออกตามสถานการณ์,เล่นเพื่อสนุก และคลายเครียด มากกว่าจะเล่นเพื่อจะเอาชนะ,สามารถพักผ่อนหย่อนคลายได้ โดยไม่รู้สึกว่ามีความผิดความบกพร่อง ซึ่งสอดคล้องกับไคลร์เวอร์และไวนด์เนอร์(Kleiber and Weidner. :1987) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพแบบ เอ และระดับความมุ่งหวัง โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชายจำนวน 32 คน และเด็กหญิงจำนวน 41 คน และมีอายุระหว่าง 9-12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเด็กที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ผลการวิจัยพบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มได้ตั้งเป้าหมายความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการกระทำพฤติกรรม เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

ดังนั้น บุคลิกภาพ จึงไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

3.7 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อภิปรายได้ว่า มีนักเรียนบางคน เห็นว่าบรรยากาศในการเรียนไม่ค่อยดี ขาดความสะอาด มีขนาดเล็ก อุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ มีเสียงรบกวนจากภายนอกทำให้ขาดสมาธิในการเรียน สื่อขาดความทันสมัย ไม่เพียงพอต่อการเรียน ทำให้ไม่สนใจต่อการเรียนขาดความรับผิดชอบส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนมีน้อย ตรงกันข้ามก็มีนักเรียนบางคน ไม่เห็นว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นอุปสรรคสอดคล้องกับสุวรรณินทร์ โรจน์จักรนภาลย์(2547) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาสน์พิทยา กรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะทางกายภาพมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรับผิดชอบด้านการเรียน แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในพื้นที่ที่มีลักษณะทางกายภาพดี มีความรับผิดชอบต่อการเรียนไม่ดี ทั้งนี้ เพราะ สถานที่เรียนที่มีความพร้อมทางอุปกรณ์อำนวยความสะดวกและสื่อประกอบการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมาก จะทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเข้าชั้นเรียน

ดังนั้น ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน จึงไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

3.8 การเลียนแบบครู และการเลียนแบบเพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนบางคน มีพฤติกรรมเลียนแบบการกระทำที่พยายามทำให้เหมือนบุคคลอื่น เพื่อเป็นที่ยอมรับของครูและเพื่อนของตนเอง ในขณะที่บางคนไม่เห็นถึงความจำเป็นในการอยู่ร่วมกับสังคม ขาดความสนใจต่อสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ตัว อาจเป็นผลมาจากครอบครัว และสื่อต่างๆ ที่ได้รับมา สอดคล้องกับกนกวรรณ ศรีทุมมา (2546) ได้ศึกษา การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของเยาวชนในศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานครพบว่า เชาวน์ปัญญา สุขภาพจิตด้านอารมณ์ซึมเศร้า การทำหน้าที่ของครอบครัว การทำหน้าที่ของครอบครัวในด้านบทบาทการตอบสนองอารมณ์ ความผูกพันทางอารมณ์ การควบคุมพฤติกรรมสื่อสารในด้านบทบาท การตอบสนองอารมณ์ การรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนและโรงเรียน รวมถึงชุมชนของเยาวชนกระทำผิด แตกต่างจากรู้เกี่ยวกับชุมชนของเยาวชนที่ไม่กระทำผิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้น การเลียนแบบครู และการเลียนแบบเพื่อน จึงไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

3. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่สามารถพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร มี 1 ปัจจัย ได้แก่ การเลียนแบบผู้ปกครอง (X_{16}) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 การเลียนแบบผู้ปกครอง ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นลำดับแรก แสดงว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร มีการเรียนรู้จากพฤติกรรมของผู้ปกครองในเรื่องของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ โดยจะเห็นว่าผู้ปกครองเป็นบุคคลตัวอย่างต่อการดำเนินชีวิตของตนเองของเด็กทุก ๆ ด้าน ซึ่งเรื่อง que ที่ศึกษาเด็กได้เลียนแบบพฤติกรรมความรับผิดชอบจากผู้ปกครอง โดยเฉพาะด้านการให้เหตุผลมีความต้องการที่จะทำตามแบบอย่างของผู้ปกครอง ในลักษณะของพฤติกรรมเลียนแบบ ไม่ว่า เอาใจใส่ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักหน้าที่และการกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี มีความละเอียดรอบคอบ ส่งงานตรงต่อเวลา ยอมรับผลของการกระทำ มีการยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงพยายามปรับปรุงงานในหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นทั้งตนเองและสังคมมาเป็นแบบอย่าง เด็กจะปฏิบัติตามเพื่อให้เกิดความยอมรับตามความคาดหวังของสังคม และด้วยสภาพของโรงเรียน สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ลักษณะของผู้ปกครองมีความชัดเจนในบทบาทที่มีต่อตัวเด็กโดยตรง ดังนั้นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์ อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จึงเกิดการเลียนแบบแม่แบบ คือ ผู้ปกครองของนักเรียน นั่นเองอันเป็นตัวแบบที่ใกล้ชิดมีชีวิตจริง สอดคล้องกับแบนดูรา กรูเสค และเมนเลฟ(Bandura, Grusec and Menlove. :1966) ได้ศึกษาผลการใช้แม่แบบต่อการเลียนแบบ 3 ลักษณะ คือ แม่แบบที่เป็นชีวิตจริง แม่แบบที่เป็นภาพยนตร์แสดงโดยคนจริง และแม่แบบที่แสดงโดยการ์ตูน กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กก่อนวัยเรียน ผลการทดลอง พบว่า เด็กที่ได้รับแม่แบบก้าวร้าวปรากฏ และแม่แบบที่เป็นภาพยนตร์การ์ตูนมีผลต่อพฤติกรรมของผู้สังเกตเท่าเทียมกับแม่แบบชีวิตจริง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบาย และ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ โดยสามารถพิจารณาจากปัจจัยที่ส่งผล ต่อการรับรู้การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ซึ่งได้แก่ การเลียนแบบผู้ปกครอง และระดับชั้นเรียน เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการส่งเสริมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียน และกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีการเลียนแบบพฤติกรรมจากผู้ปกครองที่ดี เพื่อให้ นักเรียนมีการเรียนรู้ในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนได้

พัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน ทั้งการพัฒนาการทำให้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมอีกด้วย

1.2 เนื่องจากการเลียนแบบผู้ปกครอง สามารถพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนได้ดีที่สุด ดังนั้น บุคคลที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครอง ครู และตัวนักเรียนเอง ควรมีการเสริมสร้างและส่งเสริมให้การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบให้มากขึ้น การเอาใจใส่ ตักเตือนเมื่อนักเรียนทำผิด ปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องในเรื่องของความรับผิดชอบ ซึ่งรวมไปถึงการดำเนินชีวิตให้อยู่ในกฎระเบียบของสังคม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ของนักเรียน ที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ เช่น ค่านิยม และทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันในแต่ละโรงเรียน ตามภูมิภาคและพื้นที่ที่แตกต่างกัน เพื่อจะได้นำผลการวิจัยที่แตกต่างกันมาทำการศึกษาเปรียบเทียบอันจะเป็นประโยชน์ต่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนมากขึ้น

2.3 ควรทำการศึกษาถึงพฤติกรรมกรรมการเลียนแบบผู้ปกครองในเรื่องของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบอย่างละเอียด เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมการศาสนา. (2525). *คู่มือการศึกษาธรรมสำหรับเยาวชน*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. (2514). *ปัจจุบันและอนาคตของสังคมไทย*. [พระนคร]: มหาวิทยาลัยฯ,
- กรมล ทองธรรมชาติ. (2539). *ข้าราชการไทย: ความสำนึกและอุดมการณ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กนกวรรณ ศรีทุมมา. (2546). *การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของเยาวชนในศูนย์แรกรับเด็ก และเยาวชนชาย บ้านเมตตาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- ขวัญฤดี ขำช่อนस्थ्य. (2542). *การศึกษาพฤติกรรมการรับผิดชอบต่อของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล*. ปริญญาานิพนธ์ .กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา ธนวิบูลย์ชัย. (2540). *คุณสมบัติในการวัดและคุณภาพของมาตรวัดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อที่สร้างขึ้นโดยประยุกต์วิธีการของธอร์นไดค์*. ปริญญาานิพนธ์ .กศ.ด. (การทดสอบ และวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์ พวงยอด. (2543). *การพัฒนาความรับผิดชอบต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพุทธจักรวิทยา โดยใช้กิจกรรมและเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริง*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- จักรินทร์ พริงทองฟู. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร 1 สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา ไพลดำ. (2544). *การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการทำงานของข้าราชการตำรวจ ชุมชนสัมพันธ์สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- จิราภา เต็งไตรรัตน์ และคนอื่นๆ. (2543). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ชมนุช บุญสิทธิ์. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. จิตวิทยาการแนะแนว*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชัชลินี จุงพิวัฒน์. (2547). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเวียงสระ อำเภอลำปาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี .ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- ดวงจันทร์ หนูทอง. (2533). *ผลของการใช้แม่แบบหนังสือที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดมณีเจริญมิตรภาพที่ 227 จังหวัดนครศรีธรรมราช .ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2524). *จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา .กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.*
- ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉนิก. (2520). *จริยธรรมของเยาวชนไทย .กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,*
- ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉนิก. (2524). *ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับสุขภาพจิต และจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น .กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.*
- ดวงเดือน พันธมนาวิน, จรรยา สุวรรณทัต และ เพ็ญแข ประจันปัจฉนิก. (2521). *พื้นฐานความเข้าใจทางจิตวิทยา .กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.*
- ดวงดา เครือทิวา. (2544). *การให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา .ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ถ่ายเอกสาร.
- เดช วิโย. (2522). *การศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการคิดให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กนักเรียน ประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน .ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.*
- ถวิล จันท์สว่าง. (2545). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความรับผิดชอบของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร . ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทรงศรี คงทวิ. (2550). *ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา)* กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- นริศรา ริชาร์ดสัน. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความเสียสละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)* กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ประสาธ อิศรปริดา. (2518). *ธรรมชาติและกระบวนการเรียนรู้*. กภาพสินธุ์ : (ม.ป.พ.).
- ประสาธ อิศรปริดา. (2549). *สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา*. มหาสารคาม : โครงการตำรา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ประเทืองทิพย์ คำลิม. (2547). *การสร้างแบบวัดจริยธรรมด้านความรับผิดชอบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มโรงเรียนใหม่มาเพียง อำเภอแวงใหญ่ จังหวัดขอนแก่น*. รายงานการศึกษาอิสระ ศษ.ม. (การประถมศึกษา). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปรียา ชัยนิยม. (2542). *การศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการสอนความรับผิดชอบและความมีระเบียบวินัย โดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยทางการประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พิณทิพย์ ว่างเกล็ดแก้ว. (2547). *การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- แพง ชินพงศ์. (2540). *การวิเคราะห์ทัศนคติด้านจริยธรรมของเด็กปฐมวัยในนิตยสารสำหรับครอบครัว*. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ไพโล เฉลียวฉลาด. (2548). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการไม่มีความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนประชาราษฎร์บำเพ็ญ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- หทัยขวัญ สหชัยยันต์. (2548). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วง ชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- มาริษา นาคทับที. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้นำแบบประชาธิปไตยของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์วิทยาลัยการชลประทานจังหวัดนนทบุรี*. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- มนัส นิมมณี. (2547). *การศึกษาการรับรู้ของนักเรียนเตรียมทหารในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม*. สาร นิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น

- วันทนี อุดลแย้ง. (2545). *ปัจจัยลักษณะพื้นฐาน และสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ ต่อตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี . การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม. (พัฒนาสังคม) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, วัชรินทร์ น้อยพิทักษ์. (2547). ปัจจัยทางชีวสังคม ความพึงพอใจในงาน และ คักดิ์ศรีแห่งตน ที่มีต่อพฤติกรรมจริยธรรมของข้าราชการตำรวจ จังหวัดนครปฐม .ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ.)กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,ถ่ายเอกสาร.*
- สมพร เทพลีธา. (2541). *ภาวะวิกฤตของสังคมไทยในปัจจุบัน .กรุงเทพฯ : สมาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย.*
- สมพันธ์ อภิรักษ์. (2543). *คุณธรรม 7 ประการของนักศึกษากการศึกษานอกโรงเรียนวิธีเรียนทางไกล ระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรปราการ. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร..*
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2539). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม .กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สาโรช บัวศรี. (2544). *รวมบทความและงานเขียนศาสตราจารย์ ดร. สาโรช บัวศรี : การศึกษาปรัชญาการศึกษา ประชาธิปไตยและจริยธรรม .กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น,*
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2514). *การพัฒนาคุณภาพของประชากรไทย (พระนคร) : แพร์พิทยา*
- สุทธิพงษ์ บุญแดง. (2541). *การสร้างแบบทดสอบวัดลักษณะความรับผิดชอบสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การแสดงผลหลักฐานความเที่ยงตรง ความไม่เที่ยงตรง และความเชื่อมั่น. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา)กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.*
- สุมาลี ภูมालา. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทองเขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร.สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.*
- สุวรรณินทร์ โรจน์ขจรนภาลัย. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่2 โรงเรียนสารสาส์นพิทยา กรุงเทพมหานคร .สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2545). *จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- Anen,Judith . (1991) . *Enhancing the Curriculum Through the Addition of Rich and Diverse Language Development Activities . ERIC Document Reproduction Service .*
- Ashman,A&Elkins , J (1990) . *Education Children with Special Needs . Sydney :Prentice – Hall of Australia.*
- Bloom , B. (1964). *Stability and change in human characteristic . New York : Wiley.*

Bondurant ,J .L.,D.J. Romeo , and R Kretschmer .(1983,May) “*Language Behaviors of Mothers of Children with Normal and Delayed Language , Speech and Hearing Services in Schools.* 10 (2) : 45 – 47.

Cook,K.M.(1996).*Resource Manual for the Development and Evaluation of Special Programs for Exceptional Students.*Florida:The Orange County Public School System.

Denenberg,V.H.(1981,May) “*Hemispheric laterality in animal and the effects of early Experience .*” Behavioral and Brain Sciences . 4(2) : 1 – 49.

Harlow,H.F. (1974).*Syndromes resulting from maternal deprivation .In J.H. (Ed), Experimental Behavior .A basis for the study of mental disturbance . New York : Wiley .*

Umansky , W . (1998). *Young Children with special needs.*Upper Saddle River ,N.J : Merrill.

ที่ ศธ 0519.12/ 0426

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

21 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์สรรเสริญ หุ่นแสน

เนื่องด้วย นางสาวกนกพร อรินพ่าย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยมี รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง เป็นที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้นางสาวกนกพร อรินพ่าย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 089-4528569

ที่ ศธ 0519.12/ 0427

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา

เนื่องด้วย นางสาวกนกพร อรินพ่าย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยมี รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง เป็นที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้นางสาวกนกพร อรินพ่าย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 089-4528569

ที่ ศธ 0519.12/ 0429

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 มกราคม 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช

เนื่องด้วย นางสาวกนกพร อรินพ่าย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยมี รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง เป็นที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 254 คน ตอบปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมกราคม – มีนาคม 2552

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้นางสาวกนกพร อรินพ่าย ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 089-4528569

ที่ ศธ 0519.12/ 0427

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์มยุรี เสมใจดี

เนื่องด้วย นางสาวกนกพร อรินพ่าย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยมี รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง เป็นที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ที่ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้นางสาวกนกพร อรินพ่าย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 089-4525869

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญออ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2551

.....
แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนช่วง
ชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญออ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 แบ่งออกเป็น
7 ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามการเลียนแบบครู
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความ
รับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญออ่อนนุช เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ปี
การศึกษา 2551 ซึ่งนักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของ
นักเรียนไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนอย่างไร ในการตอบ
แบบสอบถามนี้ นักเรียนไม่ต้องลงชื่อของนักเรียน คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการ
เปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

จึงขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนให้มาก
ที่สุด โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวกนกพร อรินพ่าย

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หรือเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุปี

3. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....

5. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้ต่อเดือน ประมาณ.....บาท

6. อาชีพของผู้ปกครอง

() รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว

() รับจ้าง

7. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

() โสด

() คู่

() หม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจ เมื่อข้าพเจ้าทำงานไม่สำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้					
2	เมื่อข้าพเจ้ามีนัด ข้าพเจ้าจะไปถึงที่นัดหลังเวลานัดเสมอ					
3	ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างดีที่สุด					
4	เมื่อมีปัญหาข้าพเจ้าจะพยายามแก้ปัญหาให้ให้ได้					
5	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ไหวถ้ามีคนต่อว่าการทำงาน					
6	เมื่อข้าพเจ้าต้องทำสิ่งใดข้าพเจ้าจะรีบพยายามทำให้เสร็จโดยเร็ว					
7	ข้าพเจ้าชอบทำงานเรื่อย ๆ โดยไม่กำหนดเวลาที่จะทำให้เสร็จอย่างแน่นอน					
8	เมื่อต้องทำงานหนัก ข้าพเจ้าจะรู้สึกท้อแท้ไม่อยากจะทำต่อไป					
9	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนทุกวิชา					
10	ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าเป็นที่ที่เราต้องกระตือรือร้นในการเรียน					
11	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานที่ต้องแข่งขันกับคนอื่น					
12	ข้าพเจ้าคิดว่า ตนเองเป็นคนเฉื่อยชา					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
13	ข้าพเจ้าไม่สนใจว่างานที่ทำอยู่จะสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่					
14	ข้าพเจ้าไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องกระตือรือร้นในการเรียน					
15	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะต้องทำสิ่งต่างๆอย่างรวดเร็วเพื่อแข่งขันกับเวลา					
16	ข้าพเจ้ารู้สึกเพื่อนๆรอบข้างทำงานไม่ถูกใจข้าพเจ้า					
17	ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิด เมื่อต้องทำสิ่งต่างๆซ้ำซาก					
18	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจ หากงานที่ได้รับมอบหมายดำเนินไปล่าช้า					
19	ข้าพเจ้ารู้สึกทนไม่ได้ ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนที่ไม่มีความรับผิดชอบ					
20	ข้าพเจ้าเริ่มต้นทำสิ่งใดแล้วต้องทำให้เสร็จ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเลียนแบบผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ผู้ปกครองบอกว่า ความรับผิดชอบเป็นสิ่งคนเราที่ควรกระทำ					
2	ผู้ปกครองสอนให้เข้าใจ เรื่องการจัดแบ่งเวลาให้เหมาะสม					
3	ผู้ปกครองจะชมเชยและให้กำลังใจข้าพเจ้าเมื่อทำงานไม่เรียบร้อยแล้วพยายามปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น					
4	ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้ข้าพเจ้าตรวจทานงานอย่างละเอียดก่อนส่งครูทุกครั้งเพราะจะทำให้เสียเวลาในการดูตำราเรียนโดยไม่จำเป็น					
5	เมื่อมีงานที่ผิดพลาดที่ทำงาน ผู้ปกครองจะไปช่วยงานข้าพเจ้าทันที					
6	ผู้ปกครองบอกข้าพเจ้าว่า เมื่อเรามีข้อสงสัยควรซักถามครูทันที					
7	ผู้ปกครองของข้าพเจ้า ชอบกลับบ้านดึกและมีอาการมึนเมามาเสมอ					
8	ทุกครั้งเมื่อใกล้สอบ ผู้ปกครองจะช่วยกันวางแผนทำตารางทบทวนบทเรียนของข้าพเจ้าเสมอ					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
9	ผู้ปกครองมักส่งเสริมให้ข้าพเจ้ามีอุปกรณ์การเรียนที่พร้อมเสมอ					
10	ผู้ปกครองจะบอกข้าพเจ้าว่าการผัดวันประกันพรุ่งเป็นสิ่งไม่ดี เราควรส่งงานตามกำหนดเวลา					
11	ผู้ปกครองมักจะสอนข้าพเจ้าด้วยการยกตัวอย่างบุคคลที่มีความรับผิดชอบแล้วประสบความสำเร็จในชีวิตให้ข้าพเจ้าเรียนรู้					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
	สถานที่เรียน					
1	บริเวณของโรงเรียนมีความสะอาด					
2	ห้องเรียนเป็นระเบียบเรียบร้อย					
3	สภาพห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก					
4	ห้องเรียนมีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน					
5	ห้องเรียนไม่มีกลิ่นเหม็น					
6	ห้องเรียนมีของวางจัดเป็นระเบียบ					
7	ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ					
8	ห้องเรียนไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอก					
9	ห้องเรียนมีความสะอาด					
10	โรงเรียนมีบริเวณให้นั่งอ่านหนังสือ, ทำการบ้านเพียงพอสำหรับนักเรียน					
	สื่ออุปกรณ์การเรียน					
11	ห้องเรียนมีสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัย					
12	ในห้องมีสื่อการเรียนที่มีคุณภาพ					
13	โรงเรียนมีอุปกรณ์การเรียนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
14	บริเวณห้องเรียนมีการจัดสื่อการเรียนรู้อุปกรณ์ช่วยส่งเสริมการเรียน					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเลียนแบบครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของครู เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ครูของข้าพเจ้ามักบอกว่า ความรับผิดชอบเป็นสิ่งคนเราที่ควรกระทำ					
2	ข้าพเจ้าเป็นคนเข้าเรียนตรงเวลา เพราะครูของข้าพเจ้ามักเข้าสอนตรงตามเวลาที่กำหนด					
3	ข้าพเจ้ารู้จักการแบ่งเวลาในการทบทวนบทเรียนเสมอ เพราะครูของข้าพเจ้าเป็นคน que แบ่งเวลาในการทำงาน					
4	ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบเพราะครูของข้าพเจ้ามักกระตุ้นให้ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายเสมอ					
5	ข้าพเจ้าทำงานเรียบร้อยตามที่ครูของข้าพเจ้า ที่เป็นคนที่ทำงานเรียบร้อย					
6	ข้าพเจ้าเอาใจใส่ต่อการเรียนเพราะครูมีความเอาใจใส่ต่อการเรียนของข้าพเจ้าสม่ำเสมอ					
7	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้น ทำงานเพราะครูของข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้น ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียนด้วยความเอาใจใส่					
8	ข้าพเจ้าตรวจทานงานก่อนส่งเสมอเพราะครูของข้าพเจ้าเป็นคนที่ทำงานละเอียด					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
9	ทุกครั้งทำงานเกิดข้อบกพร่องข้าพเจ้าจะพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น ตามที่ครูของข้าพเจ้าที่มักจะปรับปรุงงานของครูเองเสมอ					

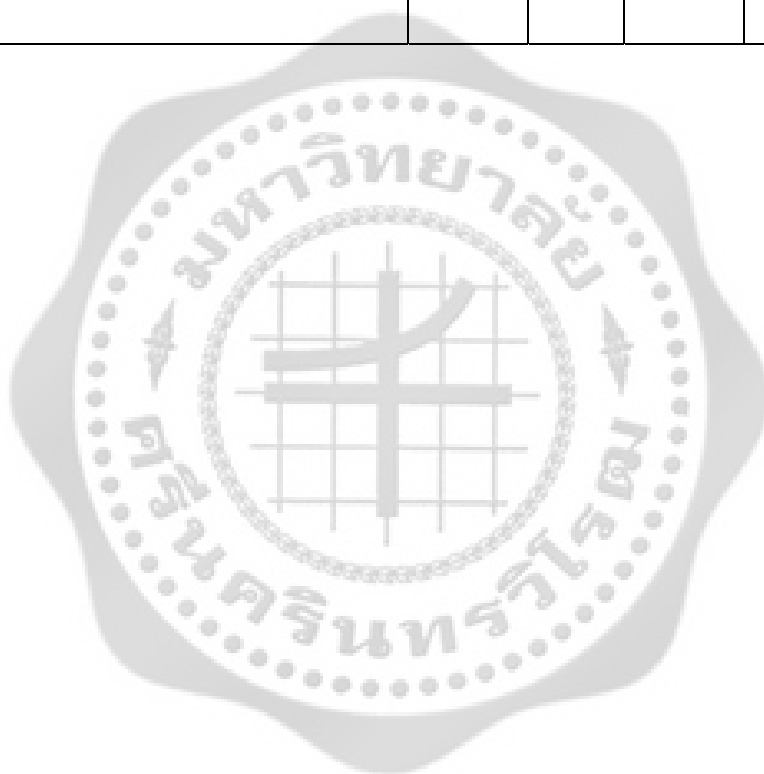
ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเลียนแบบเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเพื่อน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	เพื่อนของข้าพเจ้า บอกว่า ความรับผิดชอบ เป็นสิ่งที่คนเราควรกระทำ					
2	ข้าพเจ้าส่งงานตรงเวลา ตามเพื่อนของข้าพเจ้าเป็นคนที่ส่งงานตรงต่อเวลา					
3	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียน ตามเพื่อนของข้าพเจ้าที่เป็นคนตั้งใจเรียน					
4	ข้าพเจ้าทำงานไม่เรียบร้อยและมีข้อบกพร่องมาก เพราะข้าพเจ้าทำตามเพื่อนของข้าพเจ้าที่ทำงานเพียงพอมีส่งเท่านั้น					
5	ข้าพเจ้าเอางานอื่นขึ้นมาทำขณะที่ครูสอน เพราะเพื่อนของข้าพเจ้าส่วนใหญ่มักก็นำงานอื่นมาทำกัน					
6	ข้าพเจ้าไม่คุยขณะครูสอน ตามที่เพื่อนของข้าพเจ้าที่ส่วนใหญ่ต่างมีสมาธิในการเรียน ไม่มีใครคุยกันขณะที่ครูสอน					
7	ข้าพเจ้ามักซักถามครูเสมอเมื่อมีข้อสงสัย ตามเพื่อนของข้าพเจ้าที่มักจะซักถามครูทุกครั้งในงานที่ครูมอบหมาย					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
8	ข้าพเจ้ายอมรับทุกครั้งที่ครูตักเตือนเรื่องทำงานไม่เรียบร้อยตามที่เพื่อนของข้าพเจ้า ส่วนใหญ่ยอมรับคำตักเตือนของครู					
9	ถ้าทำงานไม่ทันเสร็จ ข้าพเจ้าก็จะลุดไปเล่นตามเพื่อนของข้าพเจ้าที่ส่วนใหญ่จะลุดไปเล่น					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

คำชี้แจง แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ มีลักษณะเป็นสถานการณ์ให้นักเรียนอ่านและพิจารณาสถานการณ์ที่กำหนดให้แต่ละข้อแล้วคิดว่าถ้านักเรียนเป็นบุคคลในสถานการณ์นั้น นักเรียนจะตัดสินใจอย่างไรซึ่งแต่ละข้อมี 6 ตัวเลือกคือ ก. ข. ค. ง. จ. และ ฉ. คำตอบที่กำหนดให้ไม่มีคำตอบใดผิดหรือถูก

ขอให้นักเรียน ตอบคำถามให้ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด โดยเขียนเครื่องหมาย x ลงบนตัวอักษรที่ตรงกับคำตอบนั้น บนกระดาษคำตอบ โดยเลือกเพียงข้อเดียวตามที่ต้องการ คำตอบที่ได้จะไม่กระทบกระเทือนต่อผลการเรียนและเกิดผลเสียแก่นักเรียนแต่อย่างใดทั้งสิ้น

หากนักเรียนไม่เข้าใจวิธีทำหรือข้อความใดๆขอให้นักเรียนถามครูก่อนทำเมื่อนักเรียนเข้าใจแล้วให้ลงมือทำได้

1.ในการเรียนวิชาภาษาไทย ครูได้มอบหมายให้นักเรียนทำงานกันในห้อง นักเรียนส่วนใหญ่ทำงานไม่ทันเสร็จ ก็ลุกไปเล่น หรือคุยกันเสียงดัง แต่แก้วกลับทำงานด้วยความตั้งใจ จนเสร็จส่งครูทันที **ถ้าข้าพเจ้าเป็นแก้วจะปฏิบัติเช่นนั้นเพราะ**

- ก. ถ้าทำงานเสร็จ ครูจะได้รักและภูมิใจในตัวข้าพเจ้า
- ข. ถ้าทำงานไม่เสร็จ ครูจะตำหนิข้าพเจ้าได้
- ค. เพื่อนในกลุ่มข้าพเจ้า มีความตั้งใจในการทำงานเลยทำให้ข้าพเจ้าต้องปฏิบัติตาม
- ง. เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่ต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จ
- จ. การอยู่ในห้องเรียน เราจะต้องปฏิบัติตามกฎของห้องและข้อตกลงในวิชานั้นๆ
- ฉ. จะได้เป็นการฝึกตนเองให้มีความรับผิดชอบในการทำงาน

2.หลังจากที่เพื่อนๆในห้องทำการบ้านกันเสร็จแล้ว ครูมอบหมายให้ข้าพเจ้าซึ่งเป็นหัวหน้าห้องเป็นคนรวบรวมงานไปส่งที่โต๊ะครู ปรากฏว่ามีเพื่อนคนหนึ่งมาบอกว่าลืมสมุดการบ้านมาส่ง และบอกให้ข้าพเจ้าอย่าเพิ่งไปส่งการบ้านทั้งหมดที่โต๊ะครู ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าอยากจะช่วยเหลือเพื่อนคนนั้น **แต่ข้าพเจ้าไม่ทำเพราะ**

- ก. ไม่ควรทำให้เพื่อนคนอื่น ๆ ต้องเสียเวลาในการรีบทำงานส่งครู
- ข. เพื่อนๆจะได้เห็นว่า ข้าพเจ้าเป็นคนเอาใจใส่ต่อสิ่งที่ได้รับมอบหมาย
- ค. ถ้าไม่ไปส่ง เพื่อนๆในห้องคนอื่นอาจจะโกรธและไม่พูดกับข้าพเจ้าได้
- ง. เพื่อนในกลุ่มข้าพเจ้า บอกว่า เราควรทำงานให้เต็มที่เมื่อได้รับมอบหมาย จากครูให้ทำงาน
- จ. เป็นการฝึกตนเองให้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และทำให้งานประสบผลสำเร็จ
- ฉ. เป็นหน้าที่ของหัวหน้าห้อง ที่จะต้องปฏิบัติตามที่ครูมอบหมายให้ทำ

3. ในการเรียนวิชาสังคม ครูได้มอบหมายให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกันทำรายงาน ในกลุ่มของดิฉันนั้นได้มีการวางแผนและแบ่งหน้าที่ที่รับผิดชอบในการทำงาน เพื่อนๆในกลุ่มแต่ละคนต่างก็รับผิดชอบในหน้าที่ของตน ยกเว้นแจ้มที่ไม่ยอมช่วยเพื่อนในกลุ่มทำงานเลย เมื่อถึงเวลาส่งรายงาน แจ้มก็สั่งให้เพื่อนๆใส่ชื่อของตนลงในรายงานด้วย ถ้าข้าพเจ้าเป็นแจ้ม **ข้าพเจ้าจะช่วยเพื่อน ๆทำรายงานเพราะ**

- ก. ข้าพเจ้าจะได้คะแนนจากการทำรายงาน
- ข. เพื่อนๆในกลุ่มมีความรับผิดชอบและช่วยกันทำงาน เราก็คงที่จะเหมือนเพื่อนด้วย
- ค. ถ้าครูรู้ว่า ข้าพเจ้าไม่ได้ช่วยเพื่อนๆทำรายงาน อาจถูกลงโทษ
- ง. ทุกคนต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- จ. เพื่อนๆ ของข้าพเจ้าต่างมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ข้าพเจ้าจึงปฏิบัติตาม
- ฉ. เพื่อให้งานประสบความสำเร็จ และเป็นประโยชน์ต่อหมู่คณะ ทุกคนต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่

4. ทุกครั้งที่มีการจัดประกวดห้องเรียนนักเรียนเรียนดี ห้องเรียนที่ได้รับรางวัลมักเป็นห้องเรียนห้องเราเสมอ เนื่องจากนักเรียนทุกคนในห้องนี้มักใช้เวลาว่างเพื่อร่วมกันวางแผน ทบทวน ทำการบ้านด้วยกัน หรือไม่ก็ชักชวนกันเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเสมอ **ข้าพเจ้าคิดว่าการปฏิบัติอย่างนักเรียนห้องนี้ เป็นสิ่งที่ดี เพราะ**

- ก. เมื่อมีการจัดประกวดห้องเรียน จะได้รับรางวัลทุกครั้ง
- ข. เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่ต้องมีความเอาใจใส่ในการเรียน
- ค. ทุกคนในห้องเรียนจะได้เรียนหนังสืออยู่ในห้องที่มีบรรยากาศแห่งการเรียนรู้อย่างมีความสุข
- ง. ถ้าไม่ร่วมมือกันเรียนหนังสือ ครูประจำชั้นอาจทำโทษได้
- จ. นักเรียนที่ดีควรจะช่วยเหลือกันเรียน ตั้งใจปรับปรุงผลการเรียนให้ดีขึ้น
- ฉ. เพื่อนๆของข้าพเจ้า ต่างใช้เวลาในการทบทวน ทำการบ้าน หรือเข้าห้องสมุด ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าควรปฏิบัติตาม

5. วิมลได้รับมอบหมายจากครู ให้เป็นผู้นำเพื่อนๆ ในการตกแต่งห้องในวันปีใหม่ เพื่อเข้าประกวดในงาน วันปีใหม่ของโรงเรียน แต่วิมลไม่ค่อยมั่นใจในการทำงาน ด้วยเหตุนี้วิมลจึงตัดสินใจปรึกษาหารือกับครู ก่อน **ถ้าข้าพเจ้าเป็นวิมล ข้าพเจ้าจะปฏิบัติเช่นนั้นเหมือนกันเพราะ**

- ก. ทุกคนในห้องมีสิทธิและหน้าที่ในการเป็นผู้นำในการทำงานเท่าเทียมกับข้าพเจ้า
- ข. ต้องการให้ผลงานออกมาดี ครูจะได้ชม
- ค. ควรทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากครู
- ง. เพื่อนๆ ในห้องแนะนำว่า เราควรปรึกษาขอคำแนะนำจากคุณครูก่อน ข้าพเจ้าจึงทำตามคำแนะนำของเพื่อนๆ
- จ. เพื่อประโยชน์ของงานส่วนรวมควรมีการวางแผน รอบคอบ ละเอียดในการทำงาน
- ฉ. ถ้าผลงานออกไม่ดี กลัวว่าครูจะตำหนิ

6. ในการคัดเลือกหัวหน้าห้องของนักเรียนห้องหนึ่ง ปรากฏว่า มุกได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าห้อง ซึ่งเพื่อนๆ ในห้องทุกคนดีใจมาก เพราะเห็นว่า มุกเป็นคนที่เหมาะสมในตำแหน่งนี้ ซึ่งมุกเองไม่ยอมเป็นหัวหน้าเลย แต่มุกก็ตั้งใจไว้ว่า ตนจะรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายนี้ให้ดีที่สุด **ถ้าข้าพเจ้าเป็นมุก ข้าพเจ้าจะปฏิบัติเช่นนั้น เพราะ**

- ก. ต้องการให้งานทุกอย่างของห้องสำเร็จได้ด้วยดี
- ข. ต้องการรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด
- ค. เพื่อนทุกคนเห็นว่า ข้าพเจ้าเหมาะสมที่จะเป็นหัวหน้าห้อง ดังนั้นข้าพเจ้าต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ให้ดีที่สุด
- ง. เป็นสิทธิและหน้าที่ที่ข้าพเจ้าได้รับ ข้าพเจ้าต้องรับผิดชอบให้ดีที่สุด
- จ. ข้าพเจ้าจะได้เป็นที่ชื่นชมของครู และบุคคลที่ข้าพเจ้ารู้จัก ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นหัวหน้าห้อง
- ฉ. หากข้าพเจ้าไม่รับตำแหน่งนี้ เพื่อนๆ ในห้องอาจตำหนิข้าพเจ้าได้

7. ไบตองเป็นหัวหน้าห้องและได้รับมอบหมายจากครู ให้นัดเพื่อนๆ มาช่วยกันปรับปรุงบอร์ดนิทรรศการในวันเสาร์ เพื่อเตรียมไว้เป็นห้องประชุมผู้ปกครองในวันอาทิตย์ที่จะมาถึง ปรากฏว่า ไบตองมีแต่แม่เหมือนกับเพื่อนอีก 4 คน เท่านั้น **ถ้าข้าพเจ้าเป็นไบตอง ข้าพเจ้าจะปรับปรุงบอร์ด เพราะ**

- ก. ครูจะได้พอใจและชมเชยข้าพเจ้า
- ข. หัวหน้าห้องที่ดีต้องรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย
- ค. ยังมีเพื่อนอีก 5 คนที่มา ดังนั้นคงจะช่วยกันปรับปรุงบอร์ดให้เสร็จได้
- ง. สัญญากับอาจารย์ไว้ว่า จะทำให้เสร็จไม่ว่าจะเจออุปสรรคใดๆก็ตาม
- จ. แม้ว่าข้าพเจ้าจะเป็นหัวหน้าห้องหรือไม่ก็ตามจะต้องปรับปรุงบอร์ด มิฉะนั้นจะเสร็จไม่ทันในวันประชุมผู้ปกครอง
- ฉ. กลัวอาจารย์ ไม่พอใจที่ไม่ทำตามคำสั่ง

8. วันนี้เป็นสุดท้ายของการเรียนการสอน เพราะพรุ่งนี้จะหยุดเนื่องในวันปีใหม่ ซึ่งครูได้มอบหมายรายงานให้นักเรียนไปทำ ขณะวันหยุดยาว ซึ่งเพื่อน ๆ ส่วนใหญ่บอกว่าเดี๋ยวค่อยทำก็ได้ ขอพักก่อนก่อนอีกนานถึงส่ง แต่โบ ไม่ทำเช่นนั้น โบคิดวางแผน เตรียมข้อมูล เพื่อจะทำรายงานในวันหยุด **ถ้าข้าพเจ้าเป็นโบ จะทำเช่นนั้น เพราะ**

- ก. เมื่อได้รับมอบหมายจะต้องรีบทำทันที แม้ว่าจะเหลือเวลาอีกนานก็ตาม
- ข. ครูจะรักและชมเชยข้าพเจ้า
- ค. สัญญากับครูไว้แล้วว่า จะรับผิดชอบการทำรายงานให้เป็นอย่างดี
- ง. กลัวครูไม่พอใจที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง
- จ. นักเรียนที่ดีต้องรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย
- ฉ. คนที่บ้านจะได้เห็นว่า ข้าพเจ้ามีความเอาใจใส่ ต่องานที่ได้รับมอบหมาย

9. ในคาบวิชาพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นคาบวิชานักเรียนบางคน มักแอบพูดคุยในขณะที่ครูสอน แต่เล็กไม่ทำเช่นนั้น เธอกลับตั้งใจเรียน และตั้งใจว่า จะไม่คุยในขณะที่ครูสอน **ถ้านักเรียนเป็นเล็ก ข้าพเจ้าจะทำเช่นนั้น เพราะ**

- ก. เป็นการกระทำที่เหมาะสมต่อระเบียบวินัยของโรงเรียน
- ข. ถ้าข้าพเจ้าพูดคุยในห้องขณะครูสอน อาจถูกครูลงโทษได้
- ค. การกระทำเช่นนั้น เป็นสิ่งที่ดี คนส่วนมากก็สนับสนุน
- ง. นักเรียนที่ดีต้องยึดมั่นในกฎ กติกาและการเล่นของทีม
- จ. ถ้าทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะได้รับคำชมเชยและคะแนนจิตพิสัยเพิ่ม
- ฉ. เป็นสิทธิและหน้าที่ของข้าพเจ้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎของห้อง

10. วันนี้ ครูคืนรายงานที่นักเรียนส่ง ปรากฏว่างานที่ส่งไปต้องแก้ไขทั้งหมด ทำให้นักเรียนส่วนมากไม่พอใจ ท้ายคาบครูบอกว่าให้นำรายงานไปแก้ไข ก็นำไปแล้วค่อยมาส่งครูวันหลัง ซึ่งเพื่อนของน้ำเพชรต่างว่าครูว่าขี้บ่น จู้จี้ และคิดว่าจะไม่นำมาแก้ไข ค่ะเนนได้เท่าไหนก็เท่านั้น เพราะเมื่อหน้างานแล้วแต่น้ำเพชรกลับไม่ว่าครู และไปหาครูเพื่อขอคำแนะนำในการทำรายงานแล้วนำมาแก้ไข แล้วส่งใหม่ **หากข้าพเจ้าเป็นน้ำเพชร จะทำเช่นนั้น เพราะ**

- ก. เป็นการกระทำที่เหมาะสม ที่นักเรียนทุกคนควรทำ
- ข. ถ้าข้าพเจ้าไม่นำงานมาแก้ไข อาจถูกครูลงโทษได้
- ค. การกระทำเช่นนั้น เป็นสิ่งที่ดี คนส่วนมากก็สนับสนุน
- ง. ข้าพเจ้าจะได้คะแนนจากการทำรายงาน
- จ. ถ้าทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะได้รับคำชมเชยและคะแนนจิตพิสัยเพิ่ม
- ฉ. เราควรแก้ไขด้วยความจริง ยอมรับการกระทำของตนและพร้อมที่จะแก้ไขเมื่อบกพร่อง

.....

เฉลย
การให้คะแนน ในตอนที่ 7

ข้อ	ก (คะแนน)	ข(คะแนน)	ค(คะแนน)	ง(คะแนน)	จ(คะแนน)	ฉ(คะแนน)
1	2	1	3	4	5	6
2	5	2	1	3	6	4
3	2	3	1	4	5	6
4	2	4	3	1	6	5
5	4	2	5	3	6	1
6	6	5	3	4	2	1
7	2	6	3	4	5	1
8	6	5	2	1	4	3
9	6	1	3	5	2	4
10	4	1	3	5	2	6

ภาคผนวก ค
ค่าความเชื่อมั่นและค่า t

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	2.667
2.	2.449
3.	2.322
4.	2.475
5.	2.976
6.	2.585
7.	4.593
8.	2.305
9.	3.834
10.	2.801
11.	2.811
12.	2.891
13.	2.309
14.	2.308
15.	2.905
16.	3.537
17.	2.750
18.	2.872
19.	2.715
20.	2.277

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8345

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	2.936
2.	2.732
3.	4.355
4.	2.221
5.	3.464
6.	2.976
7.	2.934
8.	2.847
9.	2.221
10.	2.756
11.	3.250

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8755

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของ
การเรียนการสอน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	5.196
2.	4.503
3.	2.223
4.	2.350
5.	2.668
6.	2.828
7.	2.905
8.	3.753
9.	3.479
10.	5.288
11.	2.231
12.	3.753
13.	2.705
14.	2.887

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8686

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบครู

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	2.391
2.	2.871
3.	3.299
4.	3.370
5.	2.600
6.	2.801
7.	5.487
8.	2.486
9.	3.198

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8138

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	3.628
2.	4.930
3.	2.336
4.	2.847
5.	5.975
6.	3.002
7.	2.518
8.	4.191
9.	2.225

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8291

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t) ของแบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้าน
ความรับผิดชอบ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	4.380
2.	4.938
3.	6.414
4.	2.433
5.	2.476
6.	2.515
7.	2.586
8.	4.471
9.	2.539
10.	2.579

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8498

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวกนกพร อรินพ่าย
วันเดือนปีเกิด	13 พฤษภาคม 2528
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	99/696 หมู่ 16 เขตสะพานสูง แขวงสะพานสูง จังหวัด กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2540	ประถมศึกษา จากโรงเรียนสมโภชกรุงอนุสรณ์ (200ปี) จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2545	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2549	การศึกษาระดับบัณฑิต (การแนะแนว) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2552	การศึกษาระดับบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัดกรุงเทพมหานคร